

Atlas rozšíření suchozemských plžů v CHKO Bílé Karpaty

Distribution atlas of terrestrial gastropods
in the White Carpathians Protected Landscape Area

Jana Dvořáková^{1*}, Vojen Ložek², Michal Horsák¹ & Vilém Pechanec³

¹ Ústav botaniky a zoologie, Masarykova univerzita, Kotlářská 2, 611 37 Brno

² Nušlova 2295/55, 158 00, Praha 13

³ Katedra geoinformatiky, Univerzita Palackého v Olomouci, tř. Svobody 26, 771 46 Olomouc

* korespondenční autor: janinadvo@gmail.com

Obsah

Úvod	5
Historie malakologického výzkumu v CHKO Bílé Karpaty	5
Přírodní poměry Bílých Karpat	6
Nástin vývoje bělokarpatské měkkýší fauny v poledové době (holocénu)	8
Materiál a metodika	10
Seznam publikací obsahujících již uveřejněné nálezy	11
Historické údaje.	11
Přehled studovaných lokalit.	12
Systematický přehled suchozemských plžů nalezených v CHKO Bílé Karpaty	29
Charakteristika nalezených druhů a jejich výskyt v CHKO Bílé Karpaty.	32
Vyhodnocení výsledků a diverzita malakofauny	85
Postavení malakofauny Bílých Karpat v rámci západokarpatské oblasti.	89
Závěr	90
Summary.	91
Poděkování	92
Literatura	93
Přílohy I – druhy.	97
Přílohy II – stanoviště	112
Přílohy III – mapy	118
Rejstřík – latinské názvy	121
Rejstřík – české názvy	123

ÚVOD

Suchozemští plži jsou poměrně dobře prostudovanou živočišnou skupinou. Minimálně na území střední a západní Evropy je dobře známo jejich druhové spektrum, stanovištní nároky a rozšíření jednotlivých druhů (LOŽEK 1956, KERNEY et al. 1983, HORSÁK et al. 2010). I proto jsou významnou modelovou skupinou, kterou je možno využít ve vědě i ochraně přírody (LOŽEK 1981). Vyznačují se omezenou pohyblivostí a omezenou schopností šířit se na delší vzdálenosti. To platí zejména pro větší druhy, protože drobné druhy se dobře šíří exozochorně, takže i jejich areály jsou velké. Dále je pro plže charakteristická značná závislost na místních stanovištních podmínkách, především klimatu, podkladu a vegetaci. Jsou tedy silně vázání na místo, kde žijí, a tvoří specifická společenstva odpovídající nejrůznějším typům stanovišť. Společným znakem všech našich a naprostě větší evropských suchozemských plžů jsou více či méně silné požadavky na vápnitost a vlhkost stanovišť. To jsou dva hlavní ekologické faktory, které ovlivňují formování jejich společenstev (BURCH 1955, LOŽEK 1962, VALOVIRTA 1968, WALDÉN 1981, HORSÁK & HÁJEK 2003, HORSÁK 2006). Vápník potřebují pro tvorbu svých ulit a rovněž byl prokázán pozitivní vliv vápníku na jejich reprodukci (WÄREBORN 1979). Pro zdárný vývoj a přežití větší druhů je důležitý i určitý stupeň vlhkosti stanoviště, neboť jejich tělo je náchylné k vyschnutí (LOŽEK 1949).

Pozornost našich malakologů, tedy zoologů specializujících se na studium měkkýšů, se v minulosti soustřeďovala především na vápencové oblasti a na území skýtající na první pohled příznivé podmínky pro výskyt měkkýšů. Z tohoto důvodu byla malakofauna CHKO Bílé Karpaty poněkud přehlížena. Záměr se zaměřoval spíše na slovenskou stranu pohorí, kde se nacházejí malakologicky lákavá vápencová bradla. V devadesátých letech 20. století se však situace změnila: území CHKO bylo podrobeno důkladnému průzkumu a ukázalo se, že přehlížení moravské části Bílých Karpat malakology bylo neopodstatněné. Nachází se tu množství pro měkkýše vhodných stanovišť, jako pralesovitý porost na Velké Javořině nebo pěnovcová prameniště, jejichž zastoupení nemá v okolních krajích obdobu. Byla zde nalezena pestrá škála druhů, které tu vytvářejí často unikátní společenstva.

Atlas rozšíření suchozemských plžů představuje první publikaci podávající komplexní přehled o současném stavu této živočišné skupiny v Bílých Karpatech. Je určen jak odborníkům, tak široké veřejnosti. Záměrem poskytnout spolehlivé údaje o fauně suchozemských plžů tohoto neobyčejného území, informace o všech zaznamenaných druzích včetně kompletní fotogalerie, a především mapy jejich rozšíření se seznamy lokalit v CHKO. Nechybí ani kapitoly o hlavních společenstvech suchozemských plžů, historickém vývoji bělokarpatské malakofauny v poledové době a v neposlední řadě i zhodnocení jejího postavení v rámci západo-karpatské oblasti. Tento atlas doplňuje obraz poznání malakofauny celé České republiky, o jehož dokončení v posledních letech usiluje skupina českých malakologů. Společně s podobnými publikacemi, které se zabývají rozšířením rostlin a vybraných skupin živočichů (HORAL et al. 2006, JONGEPIER & PECHANEC 2006, LAŠTŮVKA et al. 2008, MALENOVSKÝ et al. in press), přispívá k doplnění poznatků o mimořádně cenné přírodě Bílých Karpat.

HISTORIE MALAKOLOGICKÉHO VÝZKUMU V CHKO BÍLÉ KARPATY

„O posledních prázdninách (1911) prodlél jsem delší dobu v měsíci červenci v Luhačovicích, kde jsem se zabýval podrobněji sbíráním měkkýšů. Jako všude, tak i tam byla ovšem kořist pro nesmírné vedro a sucho velmi malá, ale přes to některé formy tam zjištěné jsou dosti zajímavé, pročez podávám krátký přehled druhů, jež jsem sesbíral. (...)“ Z úryvku zprávy Z. Frankenbergera uveřejněné v časopise Příroda již v roce 1912 (FRANKENBERGER 1912) si můžeme udělat představu o charakteru patrně prvního příspěvku k poznání malakofauny Bílých Karpat. Prvního a na dalších bezmála padesát let také jediného.

Podrobnější průzkum území provedl až v padesátých letech V. Hudec, který zaměřil svou pozornost zejména na malakofaunu státních přírodních rezervací a dalších míst vybíraných se snahou rovnoměrně pokrýt celé území (HUDEC 1955). V šedesátých letech se Bílým Karpatům začal věnovat také V. Ložek. Zajímaly ho především vápnité usazeniny pramenů – pěnovce, které jsou díky schopnosti zachovávat fosilní měkkýši schránky nejlepším zdrojem údajů o vývoji bělokarpatské přírody v době poledové (LOŽEK 1961).

Soustavného malakozoologického průzkumu se však Bílé Karpaty dočkaly až počínaje rokem 1996, tedy vyhlášením CHKO Bílé Karpaty Biosférickou rezervací UNESCO (JENÍK & LOŽEK 1997). Od té doby až do roku 2002 probíhal na celém území intenzivní průzkum prováděný V. Ložkem a M. Horsákem, jehož výsledky byly již částečně publikovány (LOŽEK 1998, 2002a, 2007, 2008, HANÁK et al. 2002, HORSÁK 2000, 2001, 2005a,b, 2008, DVOŘÁK & HORSÁK 2003). Detailně studovány byly zejména mokřadní biotopy, obzvláště malakologicky atraktivní, ekologicky cenná a pro Bílé Karpaty tolik typická pěnovcová prameniště (HÁJEK et al. 2002, 2005, 2006, HORSÁK & HÁJEK 2003, HORSÁK 2006, HORSÁK et al. 2007a,b, HORSÁK & CERNOHORSKY 2008, SCHAMP et al. 2010, HÁJEK et al. 2011a, KŘOUPALOVÁ et al. 2011). Ta jsou zajímavá nejen z hlediska recentní malakofauny, ale také vzhledem k malakostratigrafickým výzkumům, protože rozbory ložisek holocenních pěnovců s nálezy fosilních schráněk měkkýšů v jednotlivých vrstvách různého stáří přinášejí cenné poznatky o vývoji bělokarpatské přírody (LOŽEK 1961, 1999, 2002b, 2004, HORSÁK & HÁJKOVÁ 2005, HÁJKOVÁ et al. 2011). Podrobného ekologického výzkumu se dostalo také společenstvům lučních stanovišť (DVOŘÁKOVÁ & HORSÁK in press).

K výřtu badatelů, kteří přispěli k poznání bělokarpatské malakofauny, zbývá doplnit ještě V. Vrabce (VRABEC 1998, 2001), L. Berana (BERAN & HORSÁK 2001, 2002, 2007) a v posledních letech též množství studentů biologických oborů řešících zde své závěrečné práce (ČERNOHORSKÁ 2006, 2008, KŘOUPALOVÁ 2006, 2008, RŮŽIČKOVÁ 2006, 2008, DVOŘÁKOVÁ 2007, 2009, LACINA 2007, 2010, TAJOVSKÁ 2010). Jeden záznam druhu *Faustina faustina* uvádí od Strání-Květná bez bližší specifikace BEZDĚČKA (2000), který se zabýval hnízdy mravců ve schránkách měkkýšů.

Dosud však neexistoval žádný ucelený přehled druhů suchozemských plžů nalezených na území CHKO, většina dat dokonce nikdy nebyla publikována a údaje z několika míst stále chyběly. Zmiňované nedostatky vedly k myšlence vytvořit tento atlas a završit tak snahu výše uvedených badatelů o bližší poznání malakofauny této jedinečně chráněné krajinné oblasti.

PŘÍRODNÍ POMĚRY BÍLÝCH KARPAT

Bílé Karpaty představují nejdále k jihozápadu vybíhající vyšší pohoří flyšových vnějších Karpat, které se v délce přes 80 km táhne z údolí Moravy u Skalice podél moravsko-slovenské hranice až po Lyský průsmyk mezi Horní Lidčiči a Púchovem. Přesahuje nadmořskou výšku 900 m pouze ve skupině Velké Javořiny (970 m), Lopeníku (914 m) a na Slovensku Chmeľové (925 m), nicméně tvoří výraznou horskou bariéru mezi mnohem nižšími pahorkatinami lemujícími Dolnomoravský úval a širokým údolím Váhu, které u Nového Mesta nad Váhom přímo navazuje na výběžek Podunajské nížiny. Významným krajinným prvkem Bílých Karpat jsou průlomová údolí vodních toků, které pramení na moravském svahu, ale prorážejí hlubokými dolinami hlavní hřeben a ústí do Váhu. Představují tak významné migrační cesty fauny a flóry i různých etnik od pravěku až do současnosti, kdy zde procházejí významné komunikace.

Na slovenské straně se Bílé Karpaty nápadně tyčí nad údolím Váhu, směrem na Moravu sbíhají táhlými oblými hřbety, které však jsou rozčleněny četnými údolními, jejichž horní pramenné úseky často nabývají značné strmosti. Příkladem jsou čtyři příkré žlaby na severním srázu Velké Javořiny i pramenný žlab Veličky.

Na první pohled mírný reliéf táhlých hřbetů bez výraznějších skalních výchozů je podmíněn geologickým podkladem, který z velké části tvoří flyš bělokarpatské jednotky magurského příkrovu. Vyznačuje se rychlým střídáním tenkých i hrubších vrstev pískovců, jílovců a slínů, které jsou většinou v různé míře vápnité. Jde ovšem o takzvané horniny poloskalní, které se od tvrdých pevných skal liší menší pevností i vyšší stlačitelností. Jílovité polohy zadržují vodu, která naopak snadno prolíná pískovci. Tyto horniny snadno podléhají zvětrávání, takže vytvářejí hluboké, obvykle odvápněné půdy, z nichž je uhličitán vápenatý vyloučen. Místy dochází i k podzemnímu vyluhování některých silně vápnitých poloh, čímž vznikají drobné dutiny, v nichž se z vápnitých vod opět mohou druhotně srážet sintry v podobě náteků nebo krápníčků (kryptokras). Tato podzemní cirkulace umožňuje i existenci podzemních trpasličích slepých plžů druhu *Alzoniella slovenica*. Z hlediska suchozemských plžů jsou však důležité především vývěry nebo průsaky vápnitých vod, z nichž se sráží pěnovce. Ty na mnoha místech

Bílých Karpat vytvářejí ložiska, v nichž se během jejich tvorby zachovávaly četné ulity plžů. Ty dokládají, jak probíhal vývoj malakofauny v postglaciální minulosti, což má značný význam pro posouzení stavu dnešní malakofauny, která se obvykle soustřeďuje do okolí pěnovcových ložisek.

Z předchozího popisu by se mohlo zdát, že reliéf Bílých Karpat je ve srovnání se skalnatými pohořími jednotvárný, což by mohlo snižovat diverzitu společenstev suchozemských plžů. Skutečnost je ovšem jiná, neboť flyšové horniny jsou náchylné k četným sesuvům i stržové erozi, tedy k pochodům, které opětovně narušují půdní kryt a víceméně obnažují čerstvý horninový podklad, který – jak již uvedeno – zde často bývá vápnitý. Proto druhy náročné na přítomnost karbonátu v půdě, jako je zejména *Orcula dolium* a řada dalších, nejsou v Bílých Karpatech vázány jen na okrsky s tvorbou pěnovců, ale i na místa s čerstvými odkryvy hornin. Podstatnou roli hraje i pouhý průsak vápničných vod (seepage).

Vzhledem k popsané povaze hornin jsou v Bílých Karpatech jen nepatrně zastoupeny hruběji kamenité sutě, které v jiných oblastech bývají oblíbeným stanovištěm řady plžů. Pokud zde vystupují kamenité povrchy, jde obvykle o desky pevnějších pískovců, které však bývají druhotně odvápněné nebo i primárně nevápnité. Dosavadní zkušenosti ukazují, že co do vápnitosti vykazují Bílé Karpaty v rámci flyšových hornatin Moravy a Slezska nejpříhodnější podmínky pro rozvoj malakofauny, což se týká zejména epigeických druhů.

Ten ovšem nezávisí jen na substrátu, jehož vliv je sice podstatný, avšak může být usměrněn podnebním a vegetací. Bílé Karpaty jsou poměrně teplé a přitom vlhké. Roční průměr teplot ve větších údolích kolísá kolem 7,5 °C a stoupá až na 8 °C i více při JZ okraji pohoří. Srážky zde zároveň kolísají mezi 700–900 mm, ve vrcholových polohách nepochybně tuto hodnotu přesahují (srov. Blanský les je o 100 m vyšší, ale srážky kolísají mezi 600–750 mm). Nezanedbatelný je také vliv sousedních nížin a teplých pahorkatin i anemoografické poměry ovlivněné průlomovými údolími.

Co se týče vegetace, Bílé Karpaty patří mezi ta pohoří českých zemí, kde si lesní porosty ještě zachovaly víceméně původní složení na velkých plochách. Vyskytují se zde především bučiny, na severu s jedlí, přičemž v místech

ovlivněných sesuvy, v úplazech, žlabech nebo stržích pak menší porosty ušlechtilých listnáčů, hlavně javorů, jasanů nebo jilmů. Celé Bílé Karpaty byly původně výrazně chudé na jehličnany. Celkem zde chybí vhodná stanoviště pro borovici, smrk mohl být snad v menší míře přítomen v některých silně inverzních polohách, jedle pak v bučinách na severovýchodě. Převážně dubové porosty a dubohabrové porosty v nižších patrech byly z velké míry ovlivněny zásahy člověka od pravěkých dob (pařeziny, sklízení letniny apod.).

Zvláštní kapitolou jsou známé bělokarpatské louky. Jde samozřejmě o druhotná stanoviště, zřejmě však s dlouhou historií počínající v pravěku, přičemž třeba počítat s tím, že krom pastvy provozované pravěkými obyvateli zde pravděpodobně hrála velkou roli i pastva divokých velkých býložravců, navazující přímo na parkovitý charakter krajiny ve starém holocénu. Mohla na určitých místech po dlouhou dobu účinně brzdit šíření lesů, které zde jinak mají velmi příznivé podmínky. I na lučních biotopech hraje velkou roli stav půd. Tam, kde převládají běžné odvápněné (původně lesní) půdy, žije jen málo plžů, zato vápnité průsaky na lučních vlhčinách zvyšují jejich počty i o celé řády, stejně jako obnažení na některých místech v důsledku odnosu půdy (NPR Zahrady pod Hájem). Specifické podmínky poskytuje častá mozaika plošek (patches) na pěnovcových ložiscích, kde se vápnité mokřady střídají se subxerickými trávníky na vyschlých vyvýšeninách (PR Bílé potoky, u Megovky, PP Kalábová), takže v přímém sousedství žijí třeba *Vertigo angustior* nebo *V. antivertigo* a *Pupilla muscorum* nebo *Truncatellina cylindrica*.

Jako ve většině flyšových pohoří, byla i příroda Bílých Karpat značně ovlivňována a přetvářena zásahy člověka a jejich dopady od počátku neolitické kolonizace ve středním a mladém holocénu, tedy již po sedm tisíciletí. Již v mladší době kamenné (neolit, ca 6000–3500 př. n. l.) byly některé okrsky, především prostor Vlárského průsmyku, zdrojem materiálu k výrobě kamenných nástrojů. Neolitické osídlení postupně proniklo z úrodných pahorkatin v předpolí hor až k jejich úpatí, popřípadě i do nižších poloh (okolí PR Machová). Zřejmě však neovlivnilo rozvoj lesa ve vyšších polohách, kde se patrně uplatnila až činnost lidu kultury bádenské (kanelované) v pozdní době kamenné (eneolit, ca 3500–2000 př. n. l.) v 4. tisíciletí př.

n. l. Daleko významnější dopad však mělo až osídlení v mladší a pozdní době bronzové (ca 1400–700 př. n. l.), které pronikalo i do nejvyšších stupňů, kde byla hlavním zdrojem obživy pastva. Podobně i v době železné (ca 750–0 př. n. l.) a zejména římské (ca 0–400 n. l.) – v období kultury púchovské, známé i z daleko vyšších karpatských pohoří. V historické době je to rozšíření kopaničářské a především valašské kolonizace v 16. a 17. století, které vtisklo Bílým Karpatům jejich dnešní tvář.

Z hlediska vývoje živé přírody všechna tato osídlení měla za následek podstatné zvýšení biodiverzity podmíněné vznikem otevřených ploch, výše lučinatých a pastvinných, při úpatí na jihozápadě i stepních, a také vznik četných lučních mokřadů. To umožnilo šíření bohaté flóry a fauny bělokarpatských luk a grúní v jinak lesnaté krajině. Do jaké míry celý tento proces přispěl k přímému přežití stepních a lučních druhů, nepochybně daleko rozšířenějších v parkovité krajině na počátku holocénu, nelze zatím jednoznačně stanovit pro nedostatek přímých fosilních dokladů. Vzhledem k nálezům v jiných podobných oblastech nicméně třeba s touto možností počítat – již z toho důvodu, že jedinečné bohatství bělokarpatských luk a pastvin potřebovalo dostatek času ke svému plnému rozvoji. Ojedinelé nálezy stepních plžů, především trojzubky *Chondrula tridens*, v plně rozvinutých lesních malakocenózách klimatického optima nasvědčují, že i v době největšího rozmachu lesů místy přetrvávaly otevřené plošky, na jejichž existenci mohla mít vliv i pastva divokých býložravců, jako byli zubr, tur, kůň a zprvu ještě i osel, na něž se při rekonstrukcích vývoje našeho vegetačního krytu obvykle zapomíná. Odpověď na tuto otázku ovšem může přinést jedině zjištění patřičných fosilních dokladů.

Závěrem k těmto základním údajům o přírodních poměrech Bílých Karpat lze říci, že toto pohoří představuje jedno z našich přírodně nejbohatších území, na jehož poledovém vývoji se v harmonické souhře podílela jak příroda, tak člověk, což plně platí i v případě měkkýší fauny. Pro další podrobné údaje k přírodovědným, historickým i kulturním charakteristikám bělokarpatského regionu můžeme zájemce odkázat na dvě zásadní publikace KUČA et al. (1992) a JONGEPIEROVÁ (ed.) (2008).

NÁSTIN VÝVOJE BĚLOKARPATSKÉ MĚKKÝŠÍ FAUNY V POLEDOVÉ DOBĚ (HOLOCÉNU)

Vývoj současné malakofauny Bílých Karpat vychází ze stavu, který zde panoval na sklonku posledního glaciálu zhruba před 20 tisíciletími. Jaká společenstva měkkýšů tehdy žila přímo uvnitř vlastního pohoří, zatím nevíme vzhledem k nedostatku fosilních dokladů. Dobře však známe malakofaunu sprašové stepi, která se táhla na slovenském úpatí pohoří podél široké nivy Váhu. Byla to charakteristická společenstva této formace složená ze zástupců rodu *Pupilla* a typických druhů jako *Vallonia tenuilabris*, *Columella columella*, *Vertigo parcedentata*, *Succinella oblonga*, popřípadě i *Helicopsis striata*. Zde k nim však přistupovala i řada místních prvků jako *Orcula dolium*, *Clausilia dubia* i *Vestia turgida*, spolu s některými klimaticky nenáročnými přizpůsobivými druhy jako *Vitrea crystallina*, *Euconulus fulvus*, *Punctum pygmaeum*, *Perpolita hammonis* nebo *Cochlicopa lubrica*. I tyto druhy, které pronikly na sprašovou step jen místy nebo příležitostně, nepochybně přetrvaly vrchol posledního glaciálu přímo v bělokarpatském prostoru.

Z přechodného období – pozdního glaciálu – zatím nemáme fosilních dokladů. Do jisté míry je však nahrazují nálezy z bezprostředně následujícího nejstaršího holocénu, dobře doloženého v bazálním horizontu pěnovcového ložiska Heriánův laz na Bylničce (schéma profilu a komentář viz LOŽEK 2008), radiometricky datovaném do počáteční fáze holocénu, preboreálu (9137–8784 př. n. l., kalibrováno), kdy zde žily již některé lesní prvky jako *Ena montana*, *Vertigo pusilla*, *Fruticicola fruticum* nebo *Aegopinella minor*. Převahu zatím však ještě měly druhy jako *Discus ruderatus*, *Vallonia costata* (masově), *Orcula dolium*, *Clausilia dubia* a *Perpolita petronella* a krajina měla parkovité ráz s řadou otevřených vlhčin, ale i suchých stepních luk, jak dokládá výskyt *Chondrula tridens*. Pozoruhodný je rovněž výskyt vlhkomilných prvků jako *Perforatella bidentata* včetně karpatských druhů jako *Monachoides vicinus* a *Trochulus villosulus*. Je nasnadě, že někteří z právě zmíněných plžů přečkali glaciál v chráněných údolích uvnitř hor. Podobná staroholocenní, snad o něco mladší společenstva v nižších polohách při okraji pohoří obsahují i skutečné xerotermy, jak dokládá fosilní *Granaria*

frumentum na lokalitách Ordějov nebo Kazivec u Suchova.

Popsaná staroholocénní společenstva vázaná na světlé lesy prostoupené otevřenými plochami byla poměrně rychle vystřídána plně rozvinutými malakocenózami stinných lesů, jak dokládá fauna vrstvy č. 4 na Heriánově lazů (viz LOŽEK 2008) datovaná 7486–7191 př. n. l. (kalibrováno), což odpovídá mladšímu boreálu (podle LANG 1994), kdy mizí prvky otevřeného krajiny a objevují se i náročnější lesní druhy jako *Macrogastra latestriata*, *Cochlodina orthostoma* nebo *Platyla polita*. Dosud ale přežívá *Discus ruderatus* a nečekaně se objevuje *Clausilia parvula*, která tehdy musela žít v uzavřeném lese bez skalních výchozů, tedy v prostředí, kde ji dnes u nás nenacházíme. Ložisko pokrývá poměrně mocná humozní rendzina, z níž pochází jediný zlomek dnes hojně *Helicodonta obvoluta* a kde se objevují opět indikátory odlesnění jako *Chondrula tridens*, *Truncatellina cylindrica* a zřejmě i *Cepaea vindobonensis*, jimž uvolnila cestu pravděpodobně až valašská kolonizace. Nutno připomenout, že Heriánův laz leží při dně doliny Bylničky uvnitř pohoří.

Podobné sukcese byly s menšími obměnami zjištěny i na dalších pěnovcových výskytech, takže zbývá probrat některé pozoruhodné rozdíly mezi fosilním záznamem a současným stavem malakofauny:

- Ve fosilním záznamu se v klimatickém optimu pravidelně objevují určité druhy, které dnes na moravské straně Bílých Karpat již nežijí, popřípadě ještě přežívají na ojedinělých nalezištích. Vyhynulé jsou lesní druhy *Macrogastra latestriata* a *Ruthenica filograna*, ale i petrofilní *Clausilia parvula* a obyvatel staroholocénních vápnitých mokřadů *Perpolita petronella*. V prvních dvou případech je příčina ústupu nejasná, zejména v případě *R. filograna*, neboť dodnes se zde zachovala řada stanovišť, která by jim mohla vyhovovat. O nezvyklém výskytu *C. parvula* v uzavřeném lesním prostředí jsme se již zmínili – podobně se tento druh choval i v některých dalších oblastech, třeba v severočeských pískovcích nebo místy v Českém středohoří. *Perpolita petronella* se dodnes sporadicky udržela na různých místech, třeba v mokřadech CHKO Kokořínsko a vlhčinách Doupovských hor; současné pěnovcové mokřady Bílých Karpat jí však zřejmě nevyhovují, stejně

jako řada podobných mokřadů hlouběji v Západních Karpatech.

- Překvapující je vymizení závornatky *Clausilia pumila*, která dnes byla zjištěna jen na dvou lokalitách, i když vhodných míst je zde dosud mnoho. Značný ústup prodělala také převážně petrofilní *Clausilia dubia*.
- Co se týče stepních a xerothermních druhů, zasluhují zmínky především *Chondrula tridens*, která žila na počátku holocénu na suchých travnicích v parkové krajině a druhotně se objevila po velkém odlesnění za valašské kolonizace (Heriánův laz). Dále pak submediteránní xerotherm *Granaria frumentum* zjištěná v holocénu u Ordějova a na Kazivci, jejíž nálezy dokládají, že i v prehistorických dobách se v jihozápadní části pohoří udržely volné plochy xerothermního charakteru, zřejmě v souvislosti s pravěkým osídlením.
- Nečetné výskyty *Discus ruderatus* podél hlavního hřebene jsou reliktem staroholocénního plošného rozšíření, podobně jako v jiných pohořích srovnatelné nadmořské výšky – jak v Karpatech, tak v České vysočině.
- Karpatský druh *Faustina faustina* se v Bílých Karpatech zřejmě rozšířil až během středního holocénu, podobně jako dále k západu, ačkoli hlouběji ve slovenských Karpatech prokazatelně přežil glaciál.
- Do mladší poloviny, spíše však až do poslední třetiny holocénu spadá i dnešní velké rozšíření *Helicodonta obvoluta*, což se plně shoduje s poměry dále na západě. Jsou náznaky, že tomu bylo podobně i v případě druhu *Oxychilus glaber*.
- Z nedávných přistěhovalců pronikl na překvapivě mnoho míst i západní (suboceánský) prvek *Oxychilus cellarius*.

MATERIÁL A METODIKA

Prvním krokem byla snaha shromáždit pokud možno všechny dostupné malakologické nálezy z území CHKO Bílé Karpaty a sjednotit je do jediné databáze. Ta ve výsledku obsahuje recentní data z let 1996–2010 a několik starších nálezů z let 1966 a 1980 (lokality č. 192, 258 a 394), které byly přesně lokalizované a ověřené. Většina použitých nálezů dosud nebyla publikována. V některých případech byla uvedena pouze v rámci bakalářských a diplomových prací (ČERNOHORSKÁ 2006, 2008, RŮŽIČKOVÁ 2006, 2008, DVOŘÁKOVÁ, 2007, 2009, LACINA 2007, 2010), často ovšem bez bližší lokalizace. Několik nálezů již publikováno bylo (viz seznam na str. 11). Řada nálezů byla využita jako zdrojová data pro analýzy v ekologických studiích, ovšem bez uvedení přesných faunistických údajů (HORSÁK & HÁJEK 2003, HORSÁK 2005b, 2006, HÁJEK et al. 2006, 2011a,b, HORSÁK et al. 2007a,b, HORSÁK & CERNOHORSKY 2008, SCHAMP et al. 2010, DVOŘÁKOVÁ & HORSÁK in press). Několik málo údajů bylo získáno i z Nálezné databáze ochrany přírody (AOPK 2000–2011). Ty byly porovnány s údaji ze zdrojové databáze autorů tak, aby nedocházelo k duplikaci nálezů. Sporné, nejasné nebo neověřené údaje nebyly použity. Většina těchto údajů navíc nepředstavovala v mapách rozšíření jednotlivých druhů nové informace.

Do výsledné databáze, tudíž ani do uvedených map rozšíření jednotlivých druhů, nebyla zahrnuta historická publikovaná data (FRANKENBERGER 1912, HUDEC 1955), a to z několika důvodů. Data nebyla revidována a neobsahovala většinou přesnou lokalizaci, což by vedlo v několika případech k možnému zařazení nálezů do více kvadrátů. Ve snaze o úplnost dat v předkládaném atlasu však přehled historických lokalit s výčty druhů uvádíme (str. 11).

Ve druhém kroku byly dosud neprozkoumané oblasti, tedy čtverce síťového mapování (viz níže), ve kterých zcela chyběly údaje o výskytu suchozemských plžů, v průběhu dvou posledních sezón (2009 a 2010) navštíveny a prostudovány. Lokality v nich byly vybrány tak, aby z malakologického hlediska pokrývaly co nejširší škálu biotopů. Průzkum probíhal na většině lokalit kombinací dvou metod. Metoda přímého ručního sběru byla zaměřena na prozkoumání co možná nejširšího spektra mikrohabitátů vhodných pro výskyt plžů (listo-

vý opad, kmeny, pařezy, padlé dřevo, kameny, břehy vod, vegetace aj.). Metoda odběru vzorku hrabanky nebo horní vrstvy půdy na příhodných stanovištích a následného přebírání posloužila k doplnění údajů o druzích malých, snadno přehlédnutelných nebo slabě zastoupených. Luční mokřady byly zkoumány metodou mokrého prosevu (HORSÁK 2003).

Druhy byly determinovány pomocí určovacích klíčů (LOŽEK 1956, KERNEY et al. 1983), nomenklatura, systém a české názvosloví zpracováno podle aktuálního přehledu měkkýšů ČR (HORSÁK et al. 2010). Autorství popisů druhů recentně nalezených v CHKO je uvedeno v systematickém přehledu na str. 29. Další v textu uvedené druhy jsou: *Acicula parcelinata* (Clessin, 1911), *Alzoniella slovenica* (Ložek et Brtek, 1964), *Clausilia parvula* A. Férussac, 1807, *Cochlodina cerata* (Rossmässler, 1836), *Columella columella* (Martens, 1830), *Faustina cingulella* (Rossmässler, 1837), *F. rossmaessleri* (L. Pfeiffer, 1842), *Helicopsis striata* (O. F. Müller, 1774), *Macrogastera latestriata* (A. Schmidt, 1857), *Perpolita petronella* (L. Pfeiffer, 1853), *Ruthenica filograna* (Rossmässler, 1836), *Vallonia tenuilabris* (A. Braun, 1843) a *Vertigo parcedentata* (A. Braun, 1847).

Pro rozdělení území do jednotlivých polí byla využita střeoevropská mapovací síť (EHRENDORFER & HAMANN 1965), běžně užíva-

Základní mapové pole č. 6874 a vyznačený čtverec síťového mapování č. 6874-41:

11	12	21	22
13	14	23	24
31	32	41	42
33	34	43	44

Obr. 1. Ukázka rozdělení základního mapového pole střeoevropské mapovací sítě a způsobu číslování dílčích čtverců síťového mapování užitého v tomto atlasu.

Fig. 1. Example of dividing the basic map field based on the Central European grid, and method of numbering the squares of the fine grid applied in this atlas.

ná v botanice a zoologii pro účely mapování druhů (např. PRUNER & MÍKA 1996). Pro detailní záznamy a obvykle menší oblasti bývá zvykem tuto základní síť rozdělit na menší pole, čehož bylo využito i v tomto síťovém atlasu. Každé základní pole je rozčleněno na 4 × 4 stejně velká políčka přibližné velikosti 2,8 × 3,1 km, označovaná jako „čtverce síťového mapování“ (Obr. 1). Celkem tedy území CHKO Bílé Karpaty spadá do 127 takových čtverců.

Mapové výstupy byly vytvořeny pomocí systému ArcView GIS 3x.

SEZNAM PUBLIKACÍ OBSAHUJÍCÍCH JIŽ UVEŘEJNĚNÉ NÁLEZY

Publikace jsou seřazeny chronologicky podle data jejich zveřejnění. Uvedená čísla odpovídají číslům lokalit v tomto atlasu (str. 12).

- 1) VRABEC (1998): 382, 383, 397, 429, 430, 431.
- 2) HORSÁK (2000): 236, 324.
- 3) DVOŘÁK & HORSÁK (2001): 188.
- 4) HORSÁK (2001): 24, 27, 29, 43, 47, 70, 74, 81, 82, 98, 99, 109, 115, 119.
- 5) VRABEC (2001): 168, 179, 184, 318.
- 6) HANÁK et al. (2002): 160, 175, 176, 181, 183, 186, 188, 189, 201, 204, 241, 245, 247, 284, 312, 323, 378, 413, 420.
- 7) DVOŘÁK et al. (2003): 66.
- 8) HORSÁK (2005a): 27, 47, 92, 99, 113, 133, 195, 231, 236, 251, 254, 280, 314, 324, 326, 329, 387, 402, 407.

HISTORICKÉ ÚDAJE

FRANKENBERGER (1912) uvádí výsledky sběrů na třech lokalitách v širším okolí Luhačovic zkoumaných v červenci 1911, přičemž jedna z nich leží mimo CHKO Bílé Karpaty. Věrohodnost některých determinací, zejména v případě nahých plžů a rodu *Aegopinella*, je nutné brát velmi kriticky, protože taxonomické postavení a přesné rozlišení blízce příbuzných druhů bylo dořešeno až mnohem později.

(1) „Močál u lázní“: *Alinda biplicata*, *Arion fuscus*, *A. fasciatus*, *Cochlicopa lubrica*, *Deroceras agreste*, *D. laeve*, *Ena montana*, *Lehmannia marginata*, *Limax cinereoniger*, *Macrogastra ventricosa*, *Monachoides incarnatus*, *Oxychilus cellarius*, *Perforatella bidentata*.

(2) „Nádherné lesy v okolí Pitína“: *Alinda biplicata*, *Arianta arbustorum*, *Arion fasciatus*, *A. fuscus*, *Bielzia coeruleans*, *Bulgarica cana*, *Cepaea vindobonensis*, *Clausilia dubia*, *Cochlodina la-*

minata, *C. orthostoma*, *Discus rotundatus*, *Helicodonta obvolvata*, *Isognomostoma isognomostomos*, *Lehmannia marginata*, *Limax cinereoniger*, *Macrogastra plicatula*, *M. ventricosa*, *Monachoides incarnatus*, *Oxychilus cellarius*.

HUDEC (1955) uvádí výsledky sběrů na pěti lokalitách v CHKO Bílé Karpaty, většinou šfeji specifikovaných, zkoumaných v srpnu 1954. V některých případech jsou nálezy v rámci těchto pěti lokalit blíže specifikované, pro jednoduchost je však ponecháváme souborně v širším pojetí a případně zájemce odkazujeme na vlastní publikaci.

(1) „Přírodní rezervace na Lesné u obce Horní Němčí a její nejbližší okolí“: *Aegopinella nitens*, *Bielzia coeruleans*, *Carychium minimum*, *Cepaea hortensis*, *C. vindobonensis*, *Cochlicopa lubrica*, *Faustina faustina*, *Helix pomatia*, *Merdigera obscura*, *Monachoides vicinus*, *Oxychilus glaber*, *Petasina unidentata*, *Pupilla muscorum*, *Truncatellina cylindrica*, *Vallonia pulchella*, *Vitrea diaphana*, *Vitrina pellucida*, *Xerolenta obvia*.

(2) „Přírodní rezervace na Javořině u obce Strání“: *Arianta arbustorum*, *Arion fuscus*, *Bielzia coeruleans*, *Bulgarica cana*, *Cepaea hortensis*, *Cochlodina laminata*, *Daudebardia rufa*, *Ena montana*, *Helicodonta obvolvata*, *Lehmannia marginata*, *Macrogastra plicatula*, *M. ventricosa*, *Merdigera obscura*, *Monachoides incarnatus*, *Vestia turgida*.

(3) „Přírodní rezervace ‚Vápenky‘ pod vrchem Kralovcem u Valašských Klobouk“: *Alinda biplicata*, *Cepaea hortensis*, *Clausilia dubia*, *Cochlicopa lubrica*, *Cochlodina laminata*, *Ena montana*, *Limax cinereoniger*, *L. maximus*, *Macrogastra ventricosa*, *Monachoides incarnatus*, *M. vicinus*, *Plicuteria lubomirskii*, *Vallonia pulchella*, *Vertigo pygmaea*.

(4) „Krásné lesy za obcí Pitínem“: *Bielzia coeruleans*, *Bulgarica cana*, *Cochlodina orthostoma*, *Faustina faustina*, *Orcula dolium*, *Vestia turgida*.

(5) „Vlhké olšiny lemující Olšavu od obce [Pitín] až k ‚Zapletalovu mlýnu‘“: *Arianta arbustorum*, *Ena montana*, *Cepaea hortensis*, *Macrogastra ventricosa*, *Monachoides incarnatus*.

PŘEHLED STUDOVANÝCH LOKALIT

Popis jednotlivých lokalit sestává z následujících údajů: zeměpisné souřadnice; číslo čtverce síťového mapování; nadmořská výška (m n. m.); blízká obec; popis lokality; datum; sběratel. Označení (P) za jménem sběratele odkazuje na již publikované údaje, číslem je specifikována konkrétní publikace (viz seznam publikací na str. 11). Lokality jsou řazeny od JZ po SV a jejich rozmištění na studovaném území je vyznačeno v mapě CHKO Bílé Karpaty (Přílohy III, str. 118).

- 1) 48°52'14,6" N; 17°16'58,1" E; 7169-23; 188 m; Petrov; příkop mezi cestou a potokem, ca 0,5 km J od obce; 17.9.2010; J. Dvořáková
- 2) 48°52'29,4" N; 17°18'05,0" E; 7169-22; 170 m; Strážnice; bažantnice, ca 2 km VJV od obce Petrov; 3.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 3) 48°52'50,8" N; 17°18'47,8" E; 7169-22; 195 m; Strážnice; údolí Radějovky, ca 2 km J od obce, před křížením s asfaltovou silnicí; 3.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 4) 48°51'46,6" N; 17°19'33,4" E; 7169-24; 302 m; Radějov; PP Žerotín, stepní stráň; 11.7.1998; M. Horskák
- 5) 48°51'45,6" N; 17°19'37,6" E; 7169-24; 321 m; Radějov; PP Žerotín, stepní stráň; 29.7.1998; V. Ložek
- 6) 48°51'43,0" N; 17°19'43,0" E; 7169-24; 308 m; Radějov; PP Žerotín, stepní stráň na JV svahu pod kaplí; 1.7.2006; J. Dvořáková
- 7) 48°51'42,4" N; 17°19'55,7" E; 7170-13; 259 m; Radějov; rákosina s průsakem na poli pod PP Žerotín; 11.7.1998; M. Horskák
- 8) 48°50'32,9" N; 17°19'19,4" E; 7169-42; 270 m; Radějov; údolí Sudoměřického potoka, ca 250 m před vtokem do potoka Mandát; 3.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 9) 48°53'01,1" N; 17°20'36,1" E; 7170-11; 219 m; Strážnice; mez podél oplocené doubravy a pole na stezce M. Kunderčíkové; 17.9.2010; J. Dvořáková
- 10) 48°50'30,5" N; 17°20'13,5" E; 7170-31; 303 m; Radějov; potok Mandát v Měsíčním údolí, ca 1 km před Mlýnky; 8.9.1998; M. Horskák
- 11) 48°51'02,6" N; 17°21'36,6" E; 7170-13; 270 m; Radějov; Radějovka za fotbalovým hřištěm; 11.7.1998; M. Horskák
- 12) 48°50'22,9" N; 17°21'06,8" E; 7170-31; 310 m; Radějov; Měsíční údolí; 23.4.1998; V. Ložek
- 13) 48°50'47,2" N; 17°22'02,1" E; 7170-31; 346 m; Radějov; Veselský les nad chatami; 11.7.1998; M. Horskák
- 14) 48°49'52,4" N; 17°21'56,8" E; 7170-31; 330 m; Radějov; levostranná pobočka Měsíčního údolí s malým rybníčkem; 23.4.1998; V. Ložek
- 15) 48°50'38,7" N; 17°22'58,3" E; 7170-32; 375 m; Radějov; obora Radějov, Veselský les, pramenná oblast S pod kótou Veselka (495 m n. m.); 18.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 16) 48°51'44,8" N; 17°23'38,9" E; 7170-14; 300 m; Tvarožná Lhota; nádrž Lučina u Horního mlýna; 14.7.1998; M. Horskák
- 17) 48°50'17,7" N; 17°23'03,5" E; 7170-32; 495 m; Radějov; Veselka (495 m n. m.); 23.4.1998; V. Ložek
- 18) 48°51'43,4" N; 17°23'48,2" E; 7170-14; 303 m; Tvarožná Lhota; potok Járkovec, ca 50 m před zaústěním do nádrže Lučina; 14.7.1998; M. Horskák
- 19) 48°49'52,6" N; 17°22'50,9" E; 7170-32; 370 m; Radějov; PR Kútky, spodní úsek, J svah kopce Veselka (495 m n. m.); 18.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 20) 48°50'08,2" N; 17°23'21,2" E; 7170-32; 460 m; Radějov; PR Kútky, prameniště v horní části Z poloviny; 11.7.1998; M. Horskák
- 21) 48°51'54,0" N; 17°24'13,0" E; 7170-14; 326 m; Kněždub; údolí Radějovky pod rybníkem Kejda; 14.7.1998; M. Horskák
- 22) 48°50'02,9" N; 17°23'29,1" E; 7170-32; 450 m; Radějov; PR Kútky, horní úsek, J svah kopce Veselka (495 m n. m.); 18.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 23) 48°51'39,0" N; 17°24'21,0" E; 7170-14; 350 m; Tvarožná Lhota; NPR Čertoryje, ca 1 km V od vodní nádrže Lučina; 16.7.2006; J. Dvořáková

- 24) 48°51'38,1" N; 17°24'25,3" E; 7170-14; 355 m; Tvarožná Lhota; NPR Čertoryje, okraj lipového remízku v SZ části; 28.6.2000; M. Horsák (P 4)
- 25) 48°51'21,7" N; 17°24'25,8" E; 7170-14; 326 m; Kněždub; potok Járkovec pod NPR Čertoryje; 14.7.1998; M. Horsák
- 26) 48°52'03,4" N; 17°24'35,2" E; 7170-14; 328 m; Kněždub; rybník Kejda, náplav ve výtopě; 14.7.1998; M. Horsák
- 27) 48°51'30,0" N; 17°24'41,7" E; 7170-14; 384 m; Tvarožná Lhota; NPR Čertoryje, prameniště v SV části nad potokem Járkovec; 28.6.2000; M. Horsák (P 4, 8)
- 28) 48°51'09,6" N; 17°24'39,0" E; 7170-14; 340 m; Radějov; NPR Čertoryje, Járkovec, JZ pod kótou 442 m; 23.4.1998; V. Ložek
- 29) 48°51'06,6" N; 17°24'38,1" E; 7170-14; 350 m; Tvarožná Lhota; NPR Čertoryje, niva Járkovce přibližně uprostřed rezervace; 28.6.2000; M. Horsák (P 4)
- 30) 48°50'36,8" N; 17°24'26,7" E; 7170-32; 450 m; Radějov; Návdanky, rozcestí v lese před oborou Radějov; 3.8.2000; V. Ložek & M. Horsák
- 31) 48°51'23,0" N; 17°24'55,0" E; 7170-23; 415 m; Tvarožná Lhota; NPR Čertoryje, ca 1,5 km VJV od vodní nádrže Lučina, JZ svah; 16.7.2006; J. Dvořáková
- 32) 48°50'32,9" N; 17°24'36,5" E; 7170-32; 450 m; Lučina; Návdanky, les u cesty za dotakem s oborou Radějov; 19.8.1999; V. Ložek & M. Horsák
- 33) 48°51'10,0" N; 17°24'58,3" E; 7170-23; 400 m; Radějov; NPR Čertoryje, pěnovcový mokřad JZ pod kótou 442 m; 23.4.1998; V. Ložek
- 34) 48°50'24,6" N; 17°24'41,7" E; 7170-32; 480 m; Lučina; hlava Járkovce, S pod kótou Bukovina (583 m n. m.), pramenný kotel JJV od Návdanek; 19.8.1999; V. Ložek & M. Horsák
- 35) 48°50'55,0" N; 17°24'57,4" E; 7170-41; 336 m; Kněždub; lesní porost podél potoka Járkovec, ca 3,5 km JV od obce; 7.7.2005; S. Růžičková
- 36) 48°51'29,0" N; 17°25'10,0" E; 7170-23; 432 m; Tvarožná Lhota; NPR Čertoryje, ca 2 km VJV od vodní nádrže Lučina, V svah kopce; 15.7.2006; J. Dvořáková
- 37) 48°50'01,7" N; 17°24'36,9" E; 7170-32; 530 m; Radějov; obora Radějov, S svah kóty Bukovina (583 m n. m.); 18.8.1999; V. Ložek & M. Horsák
- 38) 48°50'42,3" N; 17°24'59,4" E; 7170-41; 375 m; Tvarožná Lhota; údolí levostranného přítoku Járkovce, na hranici NPR Čertoryje; 3.8.2000; M. Horsák
- 39) 48°49'27,5" N; 17°24'17,2" E; 7170-34; 470 m; Radějov; kotel pod Kněžíma horama, za oddělením zelené turistické značky; 18.8.1999; V. Ložek & M. Horsák
- 40) 48°52'35,7" N; 17°25'26,4" E; 7170-21; 302 m; Kněždub; louka na SZ svahu kopce Výzkum (439 m n. m.); 17.9.2010; J. Dvořáková
- 41) 48°50'06,3" N; 17°24'49,6" E; 7170-32; 480 m; Lučina; hlava levostranného přítoku Járkovce, S svah kóty Bukovina (583 m n. m.), pramenný kotel s jezírkem; 19.8.1999; V. Ložek & M. Horsák
- 42) 48°49'26,5" N; 17°24'23,9" E; 7170-34; 500 m; Radějov; Kněžské hory, pramenné kotle na moravské straně; 23.4.1998; V. Ložek; 16.8.1999; V. Ložek
- 43) 48°51'47,4" N; 17°25'33,0" E; 7170-23; 350 m; Tvarožná Lhota; niva Radějovky u okraje NPR Čertoryje; 28.6.2000; M. Horsák (P 4)
- 44) 48°53'10,3" N; 17°25'28,9" E; 7170-21; 241 m; Kněždub; sady, vinice a příkop podél cesty, S svah kopce Výzkum (439 m n. m.); 17.9.2010; J. Dvořáková
- 45) 48°50'48,2" N; 17°25'19,0" E; 7170-41; 372 m; Kněždub; lesní porost podél potoka Járkovec, ca 3,5 km JV od obce; 7.7.2005; S. Růžičková
- 46) 48°50'15,1" N; 17°25'03,1" E; 7170-41; 435 m; Radějov; údolí levostranné zdrojnice Járkovce, ca 50 m pod turistickou značkou; 3.8.2000; V. Ložek & M. Horsák
- 47) 48°50'55,3" N; 17°25'24,9" E; 7170-41; 390 m; Tvarožná Lhota; NPR Čertoryje, prameniště v JZ části, ca 350 m od Járkovce; 28.6.2000; M. Horsák (P 4, 8)
- 48) 48°52'28,1" N; 17°25'39,4" E; 7170-23; 371 m; Kněždub; les za koncem zpevněné cesty z obce směrem ke kótě Výzkum (439 m n. m.); 17.9.2010; J. Dvořáková
- 49) 48°50'19,4" N; 17°25'39,4" E; 7170-41; 400 m; Lučina; horní Járkovec, při výstupu z lesa, Vojšické louky; 3.8.2000; V. Ložek & M. Horsák

- 50) 48°54'09,0" N; 17°25'45,5" E; 7070-43; 220 m; Hroznová Lhota; luh Veličky J od obce Hroznová Lhota - Tasov; 13.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 51) 48°49'55,8" N; 17°25'40,7" E; 7170-41; 480 m; Lučina; Járkovec, ca 1,5 km S pod kótou Žalostiná (621 m n. m.); 19.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 52) 48°50'00,1" N; 17°25'44,4" E; 7170-41; 470 m; Lučina; hřbet vpravo od nejhořejšího Járkovce; 3.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 53) 48°52'02,4" N; 17°26'22,4" E; 7170-23; 421 m; Malá Vrbka; úhor a pokusné plochy, ca 50 m JV pod kótou Výzkum (439 m n. m.); 4.10.2002; P. Kment
- 54) 48°50'27,8" N; 17°26'06,9" E; 7170-41; 460 m; Lučina; roh slovenské hranice, SZ od kóty Tri kopce (584 m n. m.); 3.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 55) 48°52'12,4" N; 17°26'34,7" E; 7170-23; 395 m; Malá Vrbka; lesní deprese s pramenem, ca 350 m SV od kóty Výzkum (439 m n. m.); 28.6.2000; M. Horskák
- 56) 48°50'43,1" N; 17°26'18,5" E; 7170-41; 475 m; Tvarožná Lhota; NPR Čertoryje, vlhká mulda, průsak, ca 70 m J od Bílé studny; 3.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 57) 48°50'45,9" N; 17°26'23,7" E; 7170-41; 475 m; Tvarožná Lhota; NPR Čertoryje, Bílá studna, studánka u turistické značky; 3.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 58) 48°52'10,3" N; 17°27'33,2" E; 7170-24; 270 m; Malá Vrbka; ruderalní stanoviště v obci; 4.10.2002; P. Kment
- 59) 48°51'28,1" N; 17°27'51,5" E; 7170-24; 340 m; Kuželov; Malanský potok, západní zdrojnice; 4.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 60) 48°53'15,6" N; 17°27'55,1" E; 7170-22; 235 m; Hrubá Vrbka; nádrž Roštovica na Kuželovském potoce; 29.8.2005; M. Horskák
- 61) 48°53'17,4" N; 17°27'50,4" E; 7170-22; 235 m; Hrubá Vrbka; niva Kuželovského potoka u nádrže Roštovica; 12.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 62) 48°51'10,8" N; 17°27'58,2" E; 7170-24; 380 m; Kuželov; Malanský potok, střední zdrojnice; 4.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 63) 48°52'04,7" N; 17°28'05,3" E; 7170-24; 269 m; Hrubá Vrbka; niva Malonského potoka, pod fotbalovým hřištěm Z od obce; 1.10.2000; P. Kment
- 64) 48°51'39,4" N; 17°28'17,8" E; 7170-24; 300 m; Kuželov; stepní stráň u soutoku potoků ca 1 km Z od obce; 4.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 65) 48°52'08,3" N; 17°28'31,1" E; 7170-24; 262 m; Hrubá Vrbka; xerothermní mez u silnice na JZ okraji obce; 1.10.2000; P. Kment
- 66) 48°52'15,5" N; 17°28'37,0" E; 7170-24; 265 m; Hrubá Vrbka; ruderalní stanoviště v obci; 4.10.2002; P. Kment (P 7)
- 67) 48°50'52,7" N; 17°29'06,6" E; 7170-42; 400 m; Kuželov; Horní vrchy, okraje polí mezi větrným mlýnem a U Tří kamenů; 22.8.2002; M. Hrabáková & P. Kment
- 68) 48°49'37,5" N; 17°30'47,0" E; 7171-31; 350 m; Javorník; niva Teplice pod stanicí Vrbovce; 30.7.1998; V. Ložek
- 69) 48°50'01,8" N; 17°31'15,0" E; 7171-31; 370 m; Javorník; Rybnický potok ca 1 km S od železniční stanice Vrbovce; 7.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 70) 48°53'22,2" N; 17°31'46,1" E; 7171-11; 330 m; Velká nad Veličkou; NPR Zahrady pod Hájem, xerothermní SZ cíp; 9.8.2000; V. Ložek & M. Horskák (P 4)
- 71) 48°53'05,0" N; 17°31'49,0" E; 7171-11; 353 m; Velká nad Veličkou; NPR Zahrady pod Hájem, ca 800 m VSV od obce; 30.6.2005; J. Dvořáková
- 72) 48°53'22,0" N; 17°31'47,0" E; 7171-11; 332 m; Velká nad Veličkou; NPR Zahrady pod Hájem, ca 1,2 km SSV od obce, za hřbitovem; 30.6.2005; J. Dvořáková
- 73) 48°53'06,0" N; 17°31'50,0" E; 7171-11; 353 m; Velká nad Veličkou; NPR Zahrady pod Hájem, ca 800 m SV od obce; 30.6.2005; J. Dvořáková
- 74) 48°53'07,6" N; 17°31'55,4" E; 7171-11; 360 m; Velká nad Veličkou; NPR Zahrady pod Hájem, střední xerothermní část nad zelenou turistickou značkou; 7.8.2000; M. Horskák (P 4)
- 75) 48°49'35,0" N; 17°31'27,0" E; 7171-31; 403 m; Vrbovce; PR Machová, ca 1 km VSV od železniční stanice Vrbovce, střední část rezervace; 19.5.2006; J. Dvořáková

- 76) 48°53'01,3" N; 17°31'58,6" E; 7171-11; 376 m; Velká nad Veličkou; křovina ca 1 km V od obce; 15.8.2006; S. Růžičková
- 77) 48°53'16,4" N; 17°32'01,3" E; 7171-11; 375 m; Velká nad Veličkou; NPR Zahrady pod Hájem; 22.8.1996; V. Ložek
- 78) 48°52'55,0" N; 17°32'06,0" E; 7171-11; 411 m; Velká nad Veličkou; NPR Zahrady pod Hájem, ca 1 km V od obce; 1.7.2005; J. Dvořáková
- 79) 48°51'36,0" N; 17°32'09,0" E; 7171-13; 351 m; Javorník; stráž za ovocným sadem, ca 250 m VJV od obce, v blízkosti modré turistické značky; 27.6.2006; J. Dvořáková
- 80) 48°52'56,5" N; 17°32'09,4" E; 7171-11; 400 m; Velká nad Veličkou; NPR Zahrady pod Hájem, řídký lesík ca 1 km V od obce; 20.7.2006; S. Růžičková
- 81) 48°53'17,5" N; 17°32'09,6" E; 7171-11; 400 m; Velká nad Veličkou; NPR Zahrady pod Hájem, studánka v SV části; 7.8.2000; V. Ložek & M. Horskák (P 4)
- 82) 48°53'27,4" N; 17°32'10,1" E; 7171-11; 370 m; Velká nad Veličkou; NPR Zahrady pod Hájem, údolí potoka u S okraje; 7.8.2000; V. Ložek & M. Horskák (P 4)
- 83) 48°49'18,8" N; 17°31'40,2" E; 7171-33; 475 m; Vrbovce; lesní remízek ca 1 km V od železničního přechodu Vrbovce; 9.10.2005; S. Růžičková
- 84) 48°51'34,1" N; 17°32'18,7" E; 7171-13; 370 m; Javorník; ostěpněná stráž na JZ svahu Hradiska (636 m n. m.), za okrajem obce u modré turistické značky; 4.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 85) 48°49'20,2" N; 17°31'43,3" E; 7171-33; 500 m; Javorník; PR Machová, louka u S okraje rezervace; 9.6.2008; J. Dvořáková
- 86) 48°51'31,0" N; 17°32'29,7" E; 7171-14; 388 m; Javorník; pás křovin mezi pastvinou a kosenou loukou, ca 30 m J od cesty na vrch Hradisko (636 m n. m.); 28.9.2006; S. Růžičková
- 87) 48°53'26,0" N; 17°32'34,0" E; 7171-12; 462 m; Velká nad Veličkou; NPR Zahrady pod Hájem, SV okraj rezervace, ca 1,7 km VSV od obce; 1.7.2005; J. Dvořáková
- 88) 48°49'46,9" N; 17°32'22,1" E; 7171-31; 432 m; Javorník; PR Machová, JV okraj rezervace, louka ohraničená lesíkem, nad potokem; 9.6.2008; J. Dvořáková
- 89) 48°50'00,7" N; 17°32'29,1" E; 7171-32; 450 m; Javorník; PR Machová, pravostranná pobočka, JJZ kóty Výzkum (630 m n. m.); 22.8.1996; V. Ložek
- 90) 48°49'46,3" N; 17°32'24,4" E; 7171-32; 430 m; Javorník; PR Machová, údolí Rybnického potoka; 14.5.1998; M. Horskák
- 91) 48°49'44,5" N; 17°32'23,1" E; 7171-32; 440 m; Javorník; PR Machová, vlhké křoviny okolo pěnovcového prameniště v SV části; 15.7.2006; A. Lacina
- 92) 48°49'43,4" N; 17°32'24,3" E; 7171-32; 440 m; Javorník; PR Machová, pěnovcové prameniště v SV části; 8.8.2000; V. Ložek & M. Horskák (P 8); 28.6.2006; N. Černoorská
- 93) 48°49'39,0" N; 17°32'24,1" E; 7171-32; 450 m; Javorník; PR Machová, hlavní dolina, SSV kóty Machová (579 m n. m.); 22.8.1996; V. Ložek
- 94) 48°53'31,2" N; 17°32'55,8" E; 7171-12; 377 m; Velká nad Veličkou; zarostlá mez nad okrajem sadu, ca 1 km V od obce; 15.8.2006; S. Růžičková
- 95) 48°49'33,5" N; 17°32'38,1" E; 7171-32; 450 m; Javorník; PR Machová, dolina nad nádražím, niva potoka; 24.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 96) 48°52'18,2" N; 17°33'14,1" E; 7171-14; 360 m; Javorník; NPR Jazevčí, vlhký lesní remízek v blízkosti Veličky, ca 2 km SV od obce; 24.9.2005; S. Růžičková
- 97) 48°52'35,7" N; 17°33'17,3" E; 7171-12; 380 m; Javorník; pravostranný přítok Veličky z polesí Trnová, u osady Petruchovy Mlýny; 21.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 98) 48°52'16,8" N; 17°33'19,4" E; 7171-14; 370 m; Javorník; NPR Jazevčí, sesuvová louka nad chatou v Z části; 4.8.2000; V. Ložek & M. Horskák (P 4)
- 99) 48°52'15,1" N; 17°33'20,6" E; 7171-14; 375 m; Javorník; NPR Jazevčí, pěnovcové prameniště nad chatou v Z části; 4.8.2000; V. Ložek & M. Horskák (P 4, 8)
- 100) 48°52'17,1" N; 17°33'21,1" E; 7171-14; 313 m; Javorník; NPR Jazevčí, řídký lesní remízek, ca 2 km SV od obce; 24.9.2005; S. Růžičková
- 101) 48°54'04,1" N; 17°33'08,6" E; 7071-34; 500 m; Suchov; NPP Búrová; 26.7.1998; V. Ložek
- 102) 48°52'17,6" N; 17°33'22,8" E; 7171-14; 350 m; Javorník; NPR Jazevčí, niva Veličky pod osadou Petruchovy mlýny, u můstku v Z části rezervace; 4.8.2000; V. Ložek & M. Horskák

- 103) 48°52'16,3" N; 17°33'23,8" E; 7171-14; 365 m; Javorník; NPR Jazevčí, studánka nad chatou v Z části; 4.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 104) 48°52'18,0" N; 17°33'24,0" E; 7171-14; 368 m; Javorník; NPR Jazevčí, ca 2 km SV od obce, louka nad chatou v Z části; 7.6.2006; J. Dvořáková
- 105) 48°54'02,0" N; 17°33'16,9" E; 7071-34; 502 m; Suchov; NPP Búrová, louka; 10.6.2008; J. Dvořáková
- 106) 48°54'10,4" N; 17°33'14,9" E; 7071-34; 493 m; Suchov; NPP Búrová, louka pod polní cestou; 10.6.2008; J. Dvořáková
- 107) 48°52'19,0" N; 17°33'40,0" E; 7171-14; 374 m; Javorník; NPR Jazevčí, ca 2,6 km SV od obce; 7.6.2006; J. Dvořáková
- 108) 48°50'39,5" N; 17°33'34,4" E; 7171-32; 400 m; Javorník; Filipovské údolí, J svah vrchu Hradisko (636 m n. m.); 22.4.1998; V. Ložek
- 109) 48°52'18,5" N; 17°33'51,9" E; 7171-14; 355 m; Javorník; NPR Jazevčí, Velký Jazevčí járek, údolí potoka v Z polovině; 4.8.2000; V. Ložek & M. Horskák (P 4)
- 110) 48°52'22,8" N; 17°34'01,5" E; 7171-14; 350 m; Javorník; údolí Veličky, Pod Kozimelkou; 21.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 111) 48°50'46,9" N; 17°33'56,2" E; 7171-32; 440 m; Javorník; Filipovské údolí, pravostranná pobočka JZ vrchu Klokočnick; 23.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 112) 48°50'26,9" N; 17°33'54,0" E; 7171-32; 430 m; Javorník; Filipovské údolí, levostranná pobočka SZ vrchu Skalka; 23.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 113) 48°52'58,5" N; 17°34'06,5" E; 7171-12; 400 m; Suchov; prameniště U Baladů, levostranný přítok Veličky pod Suchovskými Mlýny; 8.8.2000; M. Horskák (P 8)
- 114) 48°55'37,7" N; 17°33'25,3" E; 7071-32; 340 m; Boršice u Blatnice; mezofilní svah v rohu rozcestí Suchov - Boršice; 17.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 115) 48°52'23,4" N; 17°34'12,1" E; 7171-14; 390 m; Javorník; NPR Jazevčí, Malý Jazevčí járek, údolí potoka ve V polovině; 4.8.2000; M. Horskák (P 4)
- 116) 48°53'04,6" N; 17°34'09,9" E; 7171-12; 400 m; Suchovské Mlýny; údolí pravostranného přítoku Veličky, ca 200 m pod obcí; 10.6.2000; M. Horskák & J. Hlaváč
- 117) 48°55'43,8" N; 17°33'27,5" E; 7071-32; 340 m; Boršice u Blatnice; rozcestí silnic Suchov - Boršice, zářez silnice; 17.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 118) 48°55'33,0" N; 17°33'33,8" E; 7071-32; 310 m; Suchov; Svodnice, ca 30 m nad soutokem se Suchovským potokem, u rozcestí Suchov - Boršice - Blatnička; 9.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 119) 48°52'49,2" N; 17°34'17,8" E; 7171-12; 375 m; Javorník; NPR Jazevčí, sesuvová část v S cípu rezervace nad Veličkou; 5.8.2000; M. Horskák (P 4)
- 120) 48°53'45,0" N; 17°34'20,7" E; 7171-12; 430 m; Suchov; pravostranný přítok Kazivce, J pod obcí; 16.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 121) 48°53'16,3" N; 17°34'25,7" E; 7171-12; 400 m; Suchovské Mlýny; Petrušky u Suchovských Mlýnů; 21.4.1998; V. Ložek
- 122) 48°53'24,2" N; 17°34'31,5" E; 7171-12; 400 m; Suchov; údolí Kazivce, ca 0,5 km nad Suchovskými Mlýny; 21.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 123) 48°53'47,7" N; 17°34'32,1" E; 7171-12; 402 m; Suchov; soutok Kazivce a pravostranného přítoku pod obcí; 10.6.2000; M. Horskák & J. Hlaváč
- 124) 48°50'14,0" N; 17°34'27,3" E; 7171-32; 430 m; Javorník; Filipovské údolí, levostranná pobočka, dolina J proti Liščí boudě; 23.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 125) 48°53'21,1" N; 17°34'44,4" E; 7171-12; 380 m; Suchovské Mlýny; první dolina S od obce a V od silnice na Suchov; 14.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 126) 48°53'45,8" N; 17°34'41,9" E; 7171-12; 420 m; Suchov; luční prameniště ca 200 m SV nad krávním u Trnovského Mlýna; 13.8.2000; V. Ložek
- 127) 48°50'44,5" N; 17°34'42,6" E; 7171-32; 450 m; Javorník; Filipovské údolí, úsek mezi Liščí boudou a chatou Megovka; 23.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 128) 48°51'44,6" N; 17°34'59,1" E; 7171-23; 508 m; Nová Lhota; mez v obci; 30.10.2009; J. Dvořáková
- 129) 48°52'48,0" N; 17°34'59,9" E; 7171-21; 408 m; Zámečnické Mlýny; řídký lesní remízek, ca 300 m V od obce; 8.10.2007; S. Růžičková

- 130) 48°52'44,3" N; 17°35'00,6" E; 7171-21; 422 m; Zámečnické Mlýny; řídký lesní remízek, ca 300 m V od obce; 8.10.2007; S. Růžičková
- 131) 48°50'53,0" N; 17°34'52,1" E; 7171-41; 460 m; Javorník; chata Megovka, dno údolí; 3.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 132) 48°50'57,7" N; 17°34'55,1" E; 7171-41; 460 m; Javorník; Megovky, pěnovcové prameniště na pravém boku doliny; 22.4.1998; V. Ložek
- 133) 48°51'00,6" N; 17°34'55,9" E; 7171-23; 465 m; Javorník; Filipovské údolí, luční prameniště ca 100 m S nad chatou Megovka; 9.8.2000; M. Horskák (P 8)
- 134) 48°50'19,2" N; 17°34'52,5" E; 7171-32; 530 m; Javorník; slatina na SZ svahu kopce Grůň (589 m n. m.), u cesty; 23.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 135) 48°50'29,3" N; 17°35'00,5" E; 7171-41; 589 m; Javorník; Grůň (589 m n. m.), vrchol; 9.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 136) 48°53'58,5" N; 17°35'01,8" E; 7171-21; 420 m; Suchov; Kazivec, horní úsek, pod elektrickým vedením; 13.8.2000; V. Ložek
- 137) 48°50'24,5" N; 17°35'07,5" E; 7171-41; 580 m; Javorník; Grůň (589 m n. m.), prameniště na JV svahu; 23.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 138) 48°53'01,3" N; 17°35'38,7" E; 7171-21; 365 m; Suchovské Mlýny; Zámečnické Mlýny, pravostranný přítok Veličky; 26.7.1998; V. Ložek
- 139) 48°51'33,3" N; 17°35'42,7" E; 7171-23; 497 m; Nová Lhota; potok v obci u modré turistické značky; 30.10.2009; J. Dvořáková
- 140) 48°50'06,7" N; 17°35'34,8" E; 7171-41; 600 m; Javorník; hlava údolí 1 km JV od Grúně (589 m n. m.); 9.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 141) 48°54'58,3" N; 17°35'45,2" E; 7071-43; 390 m; Boršice u Blatnice; údolí JZ pod vrchem Kolo (490 m n. m.); 23.8.1996; V. Ložek
- 142) 48°55'57,1" N; 17°35'27,2" E; 7071-41; 353 m; Slavkov; les u potoka, ca 2 km JZ od obce; 18.9.2010; J. Dvořáková
- 143) 48°52'58,0" N; 17°36'40,0" E; 7171-21; 499 m; Suchovské Mlýny; Zadní louky, ca 1 km SV od mostu u Čerešnického Mlýna; 2.7.2006; J. Dvořáková
- 144) 48°50'48,8" N; 17°36'36,1" E; 7171-41; 675 m; Javorník; Vápeniska, hlava doliny JV pod kótou Šibenický vrch (707 m n. m.); 4.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 145) 48°50'34,6" N; 17°36'57,8" E; 7171-41; 675 m; Javorník; Vápeniska, hlava doliny JZ pod kótou Čupec (818 m n. m.); 4.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 146) 48°54'52,9" N; 17°36'44,9" E; 7071-43; 410 m; Horní Němčí; Hájek, JV pod vrchem Kolo, ca 2 km JJZ od obce, u chaty; 13.8.2000; V. Ložek
- 147) 48°55'56,5" N; 17°36'29,0" E; 7071-41; 375 m; Slavkov; okraj dubohabřiny, ca 0,6 km J od obce; 18.9.2010; J. Dvořáková
- 148) 48°53'10,0" N; 17°37'24,0" E; 7171-22; 611 m; Suchovské Mlýny; NPR Porážky, ca 1,8 km SV od mostu u Čerešnického Mlýna, na hřbetě; 28.6.2006; J. Dvořáková
- 149) 48°55'19,9" N; 17°36'57,7" E; 7071-43; 390 m; Horní Němčí; Hájek, lesík V pod vrchem Kolo (490 m n. m.); 22.8.1996; V. Ložek
- 150) 48°55'19,8" N; 17°36'58,4" E; 7071-43; 385 m; Horní Němčí; začátek doliny v Hájku, JJZ od obce; 7.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 151) 48°56'14,2" N; 17°36'37,0" E; 7071-41; 368 m; Slavkov; louka ca 0,5 km J od obce; 18.9.2010; J. Dvořáková
- 152) 48°52'40,0" N; 17°37'31,0" E; 7171-22; 511 m; Vápenky; ca 700 m S od mostu u bazénu, nad chatovou oblastí; 27.6.2006; J. Dvořáková
- 153) 48°54'04,4" N; 17°37'23,2" E; 7071-43; 500 m; Horní Němčí; PP Kolo, pod soutokem pramenic potoka Kazivec; 15.5.1998; M. Horskák
- 154) 48°53'12,0" N; 17°37'39,0" E; 7171-22; 608 m; Suchovské Mlýny; NPR Porážky, ca 2,1 km SV od mostu u Čerešnického Mlýna; 27.6.2006; J. Dvořáková
- 155) 48°53'10,0" N; 17°37'40,0" E; 7171-22; 616 m; Suchovské Mlýny; NPR Porážky, ca 2,1 km SV od mostu u Čerešnického Mlýna; 28.6.2006; J. Dvořáková

- 156) 48°52'29,3" N; 17°38'01,2" E; 7171-22; 465 m; Vápenky; studna u Veličky na V okraji obce; 6.8.1999; M. Horskák & L. Beran
- 157) 48°55'37,7" N; 17°37'40,6" E; 7071-42; 341 m; Horní Němčí; nádrž na J okraji obce; 15.5.1998; M. Horskák
- 158) 48°55'46,4" N; 17°37'38,5" E; 7071-42; 335 m; Horní Němčí; pod obrubníkem u autobusové točny v obci; 30.6.2001; P. Kment
- 159) 48°55'30,2" N; 17°37'45,8" E; 7071-42; 350 m; Horní Němčí; Luh, niva Okluky nad nádrží, ca 0,5 km J od obce; 7.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 160) 48°52'12,4" N; 17°38'24,0" E; 7171-24; 523 m; Vápenky; údolí Veličky pod Hubertovou boudou, na svahu Velké Javořiny; 12.7.1998; M. Horskák (P 6); 10.6.2000; M. Horskák & J. Hlaváč
- 161) 48°52'46,3" N; 17°38'33,3" E; 7171-22; 500 m; Vápenky; pravostranná zdrojnice Veličky, S nad PP Vápenky; 25.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 162) 48°55'08,3" N; 17°38'09,7" E; 7071-44; 458 m; Horní Němčí; řídký lesík, ca 1 km JJV od obce; 9.8.2007; S. Růžičková
- 163) 48°53'36,0" N; 17°38'32,8" E; 7171-22; 650 m; Slavkov; u cesty pod JV okrajem PR Dolnoněmčanské louky; 15.5.1998; M. Horskák
- 164) 48°55'07,7" N; 17°38'16,0" E; 7071-44; 450 m; Horní Němčí; remízek uprostřed pastviny, ca 1 km JJV od obce; 9.8.2007; S. Růžičková
- 165) 48°55'20,8" N; 17°38'12,1" E; 7071-44; 400 m; Horní Němčí; PR Drahý; 22.8.1996; V. Ložek
- 166) 48°55'16,0" N; 17°38'14,3" E; 7071-44; 419 m; Horní Němčí; PR Drahý; 15.5.1998; M. Horskák
- 167) 48°53'02,9" N; 17°38'41,5" E; 7171-22; 500 m; Vápenky; údolí pravostranné zdrojnice Veličky, JJZ od Kamenné Boudy; 5.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 168) 48°52'00,2" N; 17°38'40,2" E; 7171-24; 525 m; Vápenky; SV svah nad horním úsekem Veličky v úseku Hubertova bouda – Vápenky až po modrou turistickou značku; 12.6.1999; V. Vrabec, A. Mikyška & J. Zelený (P 5); 14.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 169) 48°54'47,2" N; 17°38'27,6" E; 7071-44; 440 m; Horní Němčí; Hornoněmčický Háj, ca 2 km JJV od obce; 7.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 170) 48°53'08,5" N; 17°38'56,8" E; 7171-22; 510 m; Vápenky; údolí pravostranné zdrojnice Veličky, dolina SV od Dřevěné Boudy; 5.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 171) 48°55'08,4" N; 17°38'38,9" E; 7171-44; 485 m; Horní Němčí; PR Drahý, prameniště v JV části; 29.6.2000; M. Horskák & J. Hlaváč
- 172) 48°51'46,7" N; 17°39'08,1" E; 7171-24; 550 m; Vápenky; první levostranná zdrojnice Veličky, ca 100 m nad Hubertovou Boudou; 14.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 173) 48°51'24,1" N; 17°39'07,6" E; 7171-24; 820 m; Vápenky; jasanový les v sedle mezi Velkou Javořinou (970 m n. m.) a kótou Durda (842 m n. m.), u patníku S15/4; 10.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 174) 48°54'35,7" N; 17°38'56,5" E; 7071-44; 570 m; Horní Němčí; les PP Uvezení; 21.8.1996; V. Ložek
- 175) 48°53'31,1" N; 17°39'26,1" E; 7171-22; 650 m; Vápenky; les na hřebetu u Kamenné Boudy; 25.7.1998; V. Ložek & M. Horskák (P 6)
- 176) 48°54'39,3" N; 17°39'13,5" E; 7071-44; 595 m; Horní Němčí; Horní kopec (607 m n. m.), prameniště pod loukou za lesem; 15.5.1998; M. Horskák (P 6)
- 177) 48°53'12,0" N; 17°39'34,5" E; 7171-22; 580 m; Vápenky; sesuvy v serpentínách J pod Kamennou Boudou, pravostranná zdrojnice Veličky; 25.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 178) 48°51'55,1" N; 17°39'39,4" E; 7171-24; 625 m; Vápenky; hlavní pramenná větev Veličky na úseku U Zabitého žida - Hubertova bouda; 14.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 179) 48°51'23,4" N; 17°39'39,3" E; 7171-24; 812 m; Vápenky; západní okraj NPR Javorina včetně jaseniny na hřebenu, ca 1 km Z před rezervací; 12.6.1999; V. Vrabec (P 5); 26.10.2002; M. Horskák
- 180) 48°55'07,3" N; 17°39'25,6" E; 7071-44; 500 m; Korytná; Kadlečkova studánka u staré myslivny; 15.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 181) 48°55'10,6" N; 17°39'27,7" E; 7071-44; 500 m; Korytná; polesí Kadlečkova, hlava údolí směrem do Korytné, u staré myslivny; 15.8.1999; V. Ložek & M. Horskák (P 6)
- 182) 48°54'30,0" N; 17°39'38,6" E; 7071-44; 550 m; Strání; hlava levostranného přítoku Klanečnice, údolí JJV pod kótou Horní kopec (607 m n. m.); 5.8.2000; V. Ložek & M. Horskák

- 183) 48°51'44,4" N; 17°39'52,9" E; 7171-24; 702 m; Vápenky; údolí Veličky nad Hubertovou Boudou pod NPR Javorina; 12.7.1998; M. Horskák (P 6); 10.6.2000; M. Horskák & J. Hlaváč
- 184) 48°52'10,9" N; 17°40'03,0" E; 7172-13; 825 m; Vápenky; NPR Javorina, transekt dolů od NPR Javorina po červené turistické značce, převážně v okolí U Bětina javoru; 25.7.1998; V. Ložek & M. Horskák; 12.6.1999; V. Vrabec (P 5)
- 185) 48°51'18,2" N; 17°40'08,3" E; 7172-13; 900 m; Vápenky; NPR Javorina, Z část pralesa za pramenem Veličky; 10.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 186) 48°53'34,2" N; 17°40'09,3" E; 7172-11; 554 m; Strání; údolí potůčku v lese, ca 1 km Z od PP Záhumenice; 10.7.1998; M. Horskák (P 6)
- 187) 48°51'32,5" N; 17°40'12,8" E; 7172-13; 800 m; Vápenky; U Zabitého žida, pramený žlab Veličky, Z svah Velké Javořiny (970 m n. m.); 25.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 188) 48°51'29,1" N; 17°40'15,8" E; 7172-13; 850 m; Vápenky; suť na levém břehu a prales nad pramenem Veličky v NPR Javorina; 10.6.2000; M. Horskák & J. Hlaváč (P 3, 6)
- 189) 48°51'29,5" N; 17°40'17,6" E; 7172-13; 900 m; Vápenky; NPR Javorina, širší okolí pramene Veličky; 3.7.2001; M. Horskák (P 6)
- 190) 48°52'46,2" N; 17°40'26,0" E; 7172-11; 650 m; Vápenky; sesuvný mokřad v trati Jamová, J od leteckého pomníčku U Vrtule; 1.8.1998; V. Ložek
- 191) 48°54'22,9" N; 17°40'21,3" E; 7072-33; 463 m; Strání; nádrž na Klanečnici; 10.7.1998; M. Horskák; 16.9.2004; M. Horskák & M. Straka
- 192) 48°51'52,5" N; 17°40'38,4" E; 7172-13; 660 m; Strání; Velká Javořina (970 m n. m.), SZ kotel; 24.5.1980; V. Ložek
- 193) 48°51'46,4" N; 17°40'44,6" E; 7172-13; 660 m; Strání; Velká Javořina (970 m n. m.) - Jelenec (925 m n. m.), S svah, 1. žlab od Z; 21.8.1996; V. Ložek
- 194) 48°54'31,0" N; 17°40'34,0" E; 7072-33; 460 m; Strání; PP Hrnčárky, ca 1,5 km Z od obce, levý svah údolí Klanečnice, ca 150 m nad vodní nádrží Žabka; 6.7.2006; J. Dvořáková
- 195) 48°54'31,9" N; 17°40'38,6" E; 7072-33; 443 m; Strání; PP Hrnčárky, pěnucové prameniště, ca 250 m SV od nádrže na Klanečnici; 24.7.1998; V. Ložek & M. Horskák; 11.6.2000 (P 8); M. Horskák & J. Hlaváč; 16.9.2004; V. Ložek & M. Horskák; 4.7.2006; N. Černožská
- 196) 48°54'32,2" N; 17°40'38,9" E; 7072-33; 443 m; Strání; PP Hrnčárky, les a vrbové křoviny v okolí pěnucového prameniště ca 250 m SV od nádrže na Klanečnici; 4.7.2006; A. Lacina
- 197) 48°55'05,0" N; 17°40'36,0" E; 7072-33; 550 m; Strání; jižní okraj PP Nové louky, ca 1,5 km SZ od obce; 7.7.2006; J. Dvořáková
- 198) 48°55'21,9" N; 17°40'31,3" E; 7072-33; 500 m; Korytná; dolina severně od PP Nové louky; 15.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 199) 48°55'06,1" N; 17°40'37,3" E; 7072-33; 540 m; Korytná; PP Nové louky; 15.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 200) 48°51'56,5" N; 17°41'08,5" E; 7172-13; 660 m; Strání; Velká Javořina (970 m n. m.) - Jelenec (925 m n. m.), S svah, 2. žlab od Z; 21.8.1996; V. Ložek
- 201) 48°51'43,1" N; 17°41'09,5" E; 7172-13; 860 m; Vápenky; NPR Javorina, jasenina ve střední části; 4.7.2001; M. Horskák (P 6)
- 202) 48°51'39,3" N; 17°41'13,0" E; 7172-13; 860 m; Vápenky; NPR Javorina, u cesty na státní hranici; 4.7.2001; M. Horskák
- 203) 48°51'45,0" N; 17°41'18,5" E; 7172-13; 880 m; Vápenky; sedlo Velká Javořina (970 m n. m.) - Jelenec (925 m n. m.), prales; 1.8.1998; V. Ložek
- 204) 48°54'31,3" N; 17°41'07,9" E; 7072-33; 432 m; Strání; Klanečnice před obcí směrem k nádrži; 10.7.1998; M. Horskák (P 6); 5.6.2001; M. Horskák
- 205) 48°54'45,9" N; 17°41'14,3" E; 7072-33; 480 m; Strání; sesuv u silnice SZ od obce, pod kravínem; 15.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 206) 48°51'57,7" N; 17°41'38,8" E; 7172-13; 680 m; Strání; Velká Javořina (970 m n. m.) - Jelenec (925 m n. m.), S svah, 3. žlab od Z; 1.8.1998; V. Ložek
- 207) 48°56'45,2" N; 17°40'54,5" E; 7072-31; 326 m; Korytná; rybník Lubná; 26.7.1998; M. Horskák; 5.7.2001; M. Horskák

- 208) 48°51'56,4" N; 17°41'53,6" E; 7172-13; 680 m; Strání; Velká Javořina (970 m n. m.) - Jeleneč (925 m n. m.), S svah, 4. žlab od Z; 1.8.1998; V. Ložek
- 209) 48°57'31,2" N; 17°40'38,5" E; 7072-13; 286 m; Suchá Loz; louka podél žluté turistické značky, ca 1 km JZ od obce; 18.9.2010; J. Dvořáková
- 210) 48°57'31,1" N; 17°40'36,7" E; 7072-13; 286 m; Suchá Loz; okolí potoka JZ od obce, na křížení se žlutou turistickou značkou; 18.9.2010; J. Dvořáková
- 211) 48°56'45,5" N; 17°41'00,7" E; 7072-31; 326 m; Korytná; levostranný přítok rybníka Lubná, pod dětským rekreačním táborem; 26.7.1998; M. Horsák
- 212) 48°51'45,2" N; 17°41'59,4" E; 7172-13; 780 m; Strání; NPR Javorina, žleb pod Salačovým pramenem, ca 400 m SZ pod Jelencem (925 m n. m.); 11.8.2002; V. Ložek & M. Horsák
- 213) 48°52'42,5" N; 17°42'08,1" E; 7172-11; 410 m; Strání; prameny v údolí Svinárského potoka; 15.8.1999; V. Ložek & M. Horsák
- 214) 48°52'15,3" N; 17°42'26,9" E; 7172-14; 700 m; Strání; hřeben Těžkého vrchu (655 m n. m.), SV rozsocha Jelence (925 m n. m.); 11.8.2002; V. Ložek & M. Horsák
- 215) 48°52'52,6" N; 17°42'34,9" E; 7172-12; 390 m; Strání; údolí Svinárského potoka za obcí; 15.8.1999; V. Ložek & M. Horsák
- 216) 48°52'18,2" N; 17°43'02,9" E; 7172-14; 450 m; Strání; údolí na hranici se Slovenskem, ca 1,2 km JZ od hraničního přechodu; 24.7.1998; V. Ložek & M. Horsák
- 217) 48°53'41,7" N; 17°43'34,1" E; 7172-12; 490 m; Strání; řídký lesík ca 700 m V od obce; 14.9.2005; S. Růžičková
- 218) 48°56'12,1" N; 17°43'04,4" E; 7072-32; 520 m; Korytná; hlava levostranné zdrojnice Hradeckého járku, ca 1,2 km JZ od kóty Studený vrch (646 m n. m.); 6.8.2000; V. Ložek & M. Horsák
- 219) 48°53'23,7" N; 17°43'43,1" E; 7172-12; 424 m; Strání; okraj lesa ca 0,5 km SV od obce; 14.9.2005; S. Růžičková
- 220) 48°57'46,2" N; 17°42'53,0" E; 7072-14; 382 m; Suchá Loz; křoviny u lesa podél potoka, ca 2 km J od obce; 16.8.2006; S. Růžičková
- 221) 48°57'44,3" N; 17°42'51,7" E; 7072-14; 406 m; Suchá Loz; mez oddělující pole a lesní cestu, ca 2 km J od obce; 16.8.2006; S. Růžičková
- 222) 48°55'03,0" N; 17°43'58,2" E; 7072-34; 480 m; Březová; PP Dubiny, zarůstající pastvina u V okraje; 17.8.2006; S. Růžičková
- 223) 48°55'41,0" N; 17°43'52,0" E; 7072-32; 490 m; Březová; PP Březová, Z část obce, ca 1,3 km J od kóty Studený vrch, ca 40 m SZ od hranice PP; 2.7.2006; J. Dvořáková
- 224) 48°55'13,2" N; 17°43'59,6" E; 7072-34; 487 m; Březová; PP Dubiny, lesní remízek při V okraji; 17.8.2006; S. Růžičková
- 225) 48°55'00,6" N; 17°44'03,7" E; 7072-34; 475 m; Březová; PP Dubiny, louka; 12.6.2008; J. Dvořáková
- 226) 48°55'42,7" N; 17°43'54,5" E; 7072-32; 490 m; Březová; PP Cestiska, louka; 12.6.2008; J. Dvořáková
- 227) 48°55'21,0" N; 17°44'08,7" E; 7072-34; 440 m; Březová; pastviny při jižním okraji obce; 21.8.1996; V. Ložek
- 228) 48°55'59,4" N; 17°43'58,5" E; 7072-32; 502 m; Březová; PP Dubiny, lesní remízek při V okraji; 17.8.2006; S. Růžičková
- 229) 48°56'25,1" N; 17°43'54,9" E; 7072-32; 640 m; Březová; Studený vrch (646 m n. m.), vrchol; 23.8.1996; V. Ložek
- 230) 48°56'12,0" N; 17°44'14,0" E; 7072-32; 527 m; Březová; JV svah Studeného vrchu (646 m n. m.), ca 200 m nad ovčárnou; 22.6.2005; J. Dvořáková
- 231) 48°56'13,7" N; 17°44'15,6" E; 7072-32; 535 m; Březová; prameniště ca 600 m JV pod kótou Studený vrch (646 m n. m.), ca 100 m nad ovčárnou; 8.8.2000; M. Horsák (P 8)
- 232) 48°56'13,7" N; 17°44'15,4" E; 7072-32; 535 m; Březová; křoviny okolo prameniště, ca 600 m JV pod Studeným vrchem (646 m n. m.); 14.7.2006; A. Lacina
- 233) 48°56'17,8" N; 17°44'28,7" E; 7072-32; 530 m; Březová; PP Kalábová; 21.8.1996; V. Ložek
- 234) 48°56'38,6" N; 17°44'23,6" E; 7072-32; 570 m; Březová; S svah Holého vrchu (592 m n. m.); 23.8.1996; V. Ložek

- 235) 48°56'08,3" N; 17°44'37,8" E; 7072-32; 456 m; Březová; studánka u chaty Svazarmu, ca 380 m S od fotbalového hřiště za obcí; 8.4.2000; M. Horskák
- 236) 48°56'22,2" N; 17°44'40,4" E; 7072-32; 515 m; Březová; PP Kalábová, travertinové prameniště 950 m S od fotbalového hřiště; 9.4.2000; M. Horskák (P 2); 10.6.2000; M. Horskák (P 8); 16.7.2006; A. Lacina
- 237) 48°56'23,4" N; 17°44'40,7" E; 7072-32; 515 m; Březová; PP Kalábová, bukový les a vlhké vrbové křoviny okolo prameniště, 950 m S od fotbalového hřiště; 16.7.2006; A. Lacina
- 238) 48°57'21,8" N; 17°44'27,9" E; 7072-14; 380 m; Suchá Loz; J nad vodní nádrží Ordějov, údolí nad bývalou odchovnou skotou; 23.8.1996; V. Ložek
- 239) 48°54'54,6" N; 17°45'14,9" E; 7072-43; 450 m; Lopeník; Zlatý potok pod rozcestím ve Starých dílech; 6.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 240) 48°57'08,3" N; 17°45'28,6" E; 7072-23; 520 m; Bystřice pod Lopeníkem; S svah kóty Obecní háj (536 m n. m.), ca 50 m pod vrcholem; 19.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 241) 48°55'09,0" N; 17°46'06,3" E; 7072-43; 545 m; Lopeník; Velký Lopeník (911 m n. m.), Zlatný potok, J pramenná větev na Z svahu; 6.8.2000; V. Ložek & M. Horskák (P 6)
- 242) 48°55'13,9" N; 17°46'07,8" E; 7072-43; 570 m; Lopeník; Velký Lopeník (911 m n. m.), Zlatný potok, S pramenná větev na Z svahu; 6.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 243) 48°55'43,3" N; 17°46'15,0" E; 7072-41; 725 m; Lopeník; čelo doliny 800 m Z od Malého Lopeníka (881 m n. m.); 6.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 244) 48°56'15,1" N; 17°46'29,3" E; 7072-41; 620 m; Lopeník; údolí levostranného přítoku potoka Hrubár nad PP Grůň; 9.6.2000; M. Horskák & J. Hlaváč
- 245) 48°55'10,0" N; 17°46'50,6" E; 7072-43; 870 m; Březová; Velký Lopeník (911 m n. m.), pastevní stará bučina, ca 100 m SSV pod vrcholem; 15.8.2001; V. Ložek & M. Horskák (P 6)
- 246) 48°55'20,6" N; 17°46'55,6" E; 7072-43; 880 m; Březová; sedlo mezi Velkým (911 m n. m.) a Malým (881 m n. m.) Lopeníkem; 15.8.2001; V. Ložek & M. Horskák; 30.7.2009; O. Konvička
- 247) 48°55'46,4" N; 17°46'58,3" E; 7072-41; 845 m; Březová; Malý Lopeník (881 m n. m.), porost jasanů, ca 200 m SV pod vrcholem; 15.8.2001; V. Ložek & M. Horskák (P 6)
- 248) 48°57'18,5" N; 17°46'42,8" E; 7072-23; 550 m; Bystřice pod Lopeníkem; hlava údolí 1 km ZJZ od kóty Vysoký vrch (698 m n. m.), zákruta silnice na Mechnáč; 19.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 249) 48°55'06,3" N; 17°47'23,7" E; 7072-43; 835 m; Březová; Kobylec, ca 50 m SV po hřebenu od vrcholu; 15.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 250) 48°56'26,2" N; 17°47'11,8" E; 7072-41; 657 m; Lopeník; PP U Zvonice, ca 1,5 km SSV od vrchu Malý Lopeník (881 m n. m.); 12.7.2007; J. Dvořáková
- 251) 48°56'27,5" N; 17°47'16,1" E; 7072-41; 643 m; Lopeník; PP U Zvonice, prameniště v J části pod cestou; 9.6.2000; M. Horskák & J. Hlaváč (P 8)
- 252) 48°56'25,1" N; 17°47'49,1" E; 7072-42; 645 m; Lopeník; PP Hrubý Mechnáč, pěnovcové prameniště; 30.9.2000; M. Horskák
- 253) 48°56'27,1" N; 17°47'49,2" E; 7072-42; 641 m; Lopeník; prameniště na louce naproti PP Hrubý Mechnáč, přes potok; 29.4.2000; M. Horskák
- 254) 48°56'32,0" N; 17°47'50,1" E; 7072-42; 640 m; Lopeník; PP Hrubý Mechnáč, prameniště v J části; 29.4.2000; M. Horskák (P 8); 9.7.2008; N.Černohorská
- 255) 48°56'25,4" N; 17°47'52,9" E; 7072-42; 645 m; Lopeník; nívní olšina v údolí potoka 100 m před PP Hrubý Mechnáč; 29.4.2000; M. Horskák; 9.6.2000; M. Horskák
- 256) 48°57'58,6" N; 17°47'22,5" E; 7072-23; 490 m; Bystřice pod Lopeníkem; levá zdrojnice potoka Pivný, nad hlavní silnicí; 11.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 257) 48°59'41,6" N; 17°46'41,4" E; 7072-21; 440 m; Komňa; Modrá voda, starý zatopený andezitový lom, ca 1,5 km Z od obce; 17.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 258) 49°00'22,9" N; 17°46'16,7" E; 6972-43; 300 m; Nezdenice; lesní dolina Z pod kótou Valy (469 m n. m.); 15.5.1966; V. Ložek
- 259) 48°58'06,3" N; 17°47'44,1" E; 7072-24; 525 m; Bystřice pod Lopeníkem; pravostranná zdrojnice potoka Pivný; 17.8.2001; V. Ložek & M. Horskák

- 260) 48°59'46,2" N; 17°46'56,0" E; 7072-21; 420 m; Komňa; dolinka ve V sousedství lomu Modrá voda, pravostranná pobočka; 17.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 261) 48°58'29,8" N; 17°47'40,5" E; 7072-22; 500 m; Bystřice pod Lopeníkem; doubrava u cesty do lomu Bučník; 17.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 262) 48°59'26,1" N; 17°47'24,0" E; 7072-22; 456 m; Komňa; řídký lesní remízek, ca 1 km JZ od obce; 23.9.2007; S. Růžičková
- 263) 49°02'55,5" N; 17°45'21,5" E; 6972-41; 290 m; Rudice; okolí potoka, ca 1,5 km JV od obce; 9.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 264) 48°57'09,1" N; 17°49'07,7" E; 7072-24; 540 m; Lopeník; zarůstající polovyschlé prameniště SV od kóty Mikulčin Vrch (798 m n. m.), pod sjezdovkou Myšička; 18.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 265) 48°58'34,9" N; 17°48'42,0" E; 7072-22; 542 m; Komňa; PP Lom Rasová, 370 m SV za motorestem; 8.4.2000; M. Horskák
- 266) 48°57'18,0" N; 17°49'17,6" E; 7072-24; 500 m; Starý Hrozenkov; údolí potoka ca 1,5 km SV pod kótou Mikulčin vrch (798 m n. m.); 18.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 267) 48°57'57,5" N; 17°49'15,5" E; 7072-24; 500 m; Starý Hrozenkov; PP Mravenčí louka, Rubaniska; 18.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 268) 49°01'55,2" N; 17°47'24,5" E; 6972-42; 260 m; Bojkovice; niva Olšavy mezi obcemi Bojkovice a Záhorovice; 24.8.1996; V. Ložek
- 269) 49°01'57,5" N; 17°47'24,0" E; 6972-42; 260 m; Bojkovice; pravý břeh řeky Olšavy, ca 50 m pod městem; 28.10.2000; M. Horskák
- 270) 48°55'34,9" N; 17°50'22,7" E; 7073-31; 645 m; Vyškovec; řídký lesní remízek obklopený pastvinou, ca 0,4 km J od kóty Hřibovňa (669 m n. m.); 2.8.2006; S. Růžičková
- 271) 48°55'34,5" N; 17°50'26,3" E; 7073-31; 608 m; Vyškovec; lesní okraj pod pastvinou, ca 0,4 km J od kóty Hřibovňa (669 m n. m.); 2.8.2006; S. Růžičková
- 272) 49°01'09,6" N; 17°48'04,4" E; 6972-44; 290 m; Bojkovice; rybníček u silnice na pravostranném přítoku Koménky, před soutokem; 9.6.2000; M. Horskák & J. Hlaváč
- 273) 48°55'58,2" N; 17°50'38,5" E; 7073-31; 625 m; Starý Hrozenkov; PP Pod Hřibovňou, V od kóty Hřibovňa (669 m n. m.); 12.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 274) 49°02'07,5" N; 17°47'48,1" E; 6972-42; 271 m; Bojkovice; mez u mostu v blízkosti železniční stanice; 19.9.2009; J. Dvořáková
- 275) 49°02'02,9" N; 17°47'53,9" E; 6972-42; 320 m; Bojkovice; lesní cesta k zámku; 19.9.2009; J. Dvořáková
- 276) 48°58'04,4" N; 17°50'08,3" E; 7073-13; 420 m; Starý Hrozenkov; údolí potoka Trstná na okraji osady Vápenice; 6.7.2001; P. Kment
- 277) 49°03'19,9" N; 17°46'59,2" E; 6972-23; 275 m; Přečkovice; soutok Kladenky a Třešnůvky, ca 1,9 km J od obce; 5.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 278) 48°55'42,7" N; 17°51'27,6" E; 7073-31; 620 m; Vyškovec; PR Ve Vlčí, okraj louky pod lípou, přibližně ve středu J části rezervace; 14.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 279) 48°55'40,6" N; 17°51'28,7" E; 7073-31; 686 m; Vyškovec; PR Ve Vlčí; 7.10.2006; S. Růžičková
- 280) 48°56'26,1" N; 17°51'18,9" E; 7073-31; 440 m; Vyškovec; PP Chmelinec, prameniště pod studánkou a nivní louka u potoka; 8.8.2000; V. Ložek & M. Horskák (P 8)
- 281) 48°56'11,1" N; 17°51'24,3" E; 7073-31; 490 m; Starý Hrozenkov; údolí SZ pod osadou Vlčí; 12.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 282) 48°55'43,6" N; 17°51'40,2" E; 7073-31; 610 m; Starý Hrozenkov; PR Ve Vlčí, pěnovcové prameniště v SV rohu rezervace; 14.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 283) 48°58'37,5" N; 17°50'53,3" E; 7073-11; 535 m; Starý Hrozenkov; hřbet u silnice SV nad Lozky a 2 km JV od kóty Šiškové (586 m n. m.); 12.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 284) 48°57'06,5" N; 17°51'30,5" E; 7073-13; 595 m; Starý Hrozenkov; Žár (598 m n. m.); 20.8.2001; V. Ložek & M. Horskák (P 6)
- 285) 49°04'01,2" N; 17°47'37,9" E; 6972-24; 306 m; Přečkovice; louka ca 1 km JV od obce; 17.9.2009; J. Dvořáková

- 286) 48°56'18,5" N; 17°51'57,8" E; 7073-31; 440 m; Starý Hrozenkov; hlava údolí 1 km S pod osadou Vlčí; 14.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 287) 49°04'06,8" N; 17°47'40,9" E; 6972-24; 303 m; Přečkovice; lesík podél potoka ca 1 km VJV od obce; 17.9.2009; J. Dvořáková
- 288) 48°57'15,8" N; 17°51'44,7" E; 7073-13; 500 m; Starý Hrozenkov; hlavní doliny SV od kóty Žár (598 m n. m.); 20.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 289) 48°58'42,6" N; 17°51'19,8" E; 7073-11; 440 m; Starý Hrozenkov; údolí JZ od Popradné; 11.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 290) 48°57'08,7" N; 17°51'55,6" E; 7073-13; 500 m; Starý Hrozenkov; V rozsocha kopce Žár (598 m n. m.), 450 m pod vrcholem; 20.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 291) 48°56'53,0" N; 17°52'01,0" E; 7073-31; 400 m; Starý Hrozenkov; údolí potoka 1 km pod PP Chmelínek; 12.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 292) 49°05'28,0" N; 17°46'48,2" E; 6972-21; 390 m; Kladná-Žilín; prameniště a studna ca 660 m SZ od obce Žilín, nad ovčárnou; 30.6.2000; M. Horskák
- 293) 48°59'19,2" N; 17°51'18,2" E; 7073-11; 590 m; Starý Hrozenkov; údolí potoka, ca 0,5 km JVV od kóty Ripové (602 m n. m.); 11.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 294) 49°04'45,8" N; 17°48'02,5" E; 6972-22; 340 m; Kladná-Žilín; nádrž JV od obce; 24.8.1996; V. Ložek
- 295) 49°00'59,1" N; 17°51'01,4" E; 6973-33; 460 m; Krhov; Mořské oko, mocné travertiniště V od obce; 16.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 296) 49°06'36,8" N; 17°46'21,6" E; 6872-43; 280 m; Luhačovice; potok Gáborka, dolní část; 9.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 297) 49°02'14,7" N; 17°50'38,9" E; 6973-31; 321 m; Pitín; mez a trávník u železniční zastávky; 19.9.2009; J. Dvořáková
- 298) 49°00'18,8" N; 17°51'56,0" E; 6973-33; 550 m; Krhov; hlava Valovského potoka, S od kóty Lokov (738 m n. m.); 16.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 299) 49°00'12,0" N; 17°52'00,5" E; 6973-33; 595 m; Krhov; jasanové oko, ca 900 m S od kóty Lokov (738 m n. m.); 16.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 300) 49°04'28,9" N; 17°49'17,0" E; 6972-22; 366 m; Rudimov; studna na J okraji obce nad potokem Třešňůvka; 23.7.1999; M. Horskák & L. Beran
- 301) 48°59'41,9" N; 17°52'28,5" E; 7073-12; 650 m; Starý Hrozenkov; Skaličič, JV pod kótou Lokov (738 m n. m.), pramenný úpad pod rozcestím modré a červené turistické značky; 18.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 302) 48°58'52,2" N; 17°52'50,9" E; 7073-12; 596 m; Žitková; studánka u křižovatky nad zemědělským družstvem; 23.7.1999; M. Horskák & L. Beran
- 303) 49°00'42,7" N; 17°52'08,2" E; 6973-33; 490 m; Pitín; Suchý potok SSV od kóty Hutiska (540 m n. m.); 24.8.1996; V. Ložek
- 304) 49°02'08,4" N; 17°51'22,7" E; 6973-31; 335 m; Pitín; potok Olšava při křížení s železniční tratí; 19.9.2009; J. Dvořáková
- 305) 49°05'47,1" N; 17°48'39,5" E; 6972-22; 380 m; Kladná; údolí Koménky nad vodárnou, ca 1,8 km SV od obce, na pravém břehu; 30.6.2000; M. Horskák
- 306) 49°04'52,0" N; 17°49'32,7" E; 6972-22; 405 m; Rudimov; studny a drenáže uprostřed V okraje obce; 23.7.1999; M. Horskák & L. Beran
- 307) 49°02'08,8" N; 17°51'38,3" E; 6973-31; 359 m; Pitín; louky a sad podél cesty k lesu JV od obce; 19.9.2009; J. Dvořáková
- 308) 49°02'08,3" N; 17°51'52,8" E; 6973-31; 424 m; Pitín; dubohabřina, ca 0,5 km VJV od obce; 19.9.2009; J. Dvořáková
- 309) 49°04'11,5" N; 17°50'31,1" E; 6973-13; 370 m; Bojkovice; údolí potoka Vasilsko, ca 1,5 km S nad vodní nádrží Kolelač; 9.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 310) 49°00'09,7" N; 17°53'15,4" E; 6973-34; 645 m; Žitková; sedlo 400 m JZ pod kótou Ochoz (655 m n. m.); 13.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 311) 48°58'28,6" N; 17°54'03,3" E; 7073-14; 377 m; Žitková; studna na levém břehu Lešňanského potoka, ca 250 m pod rybníčkem; 23.7.1999; M. Horskák & L. Beran

- 312) 49°00'48,3" N; 17°53'00,8" E; 6973-34; 490 m; Pitín; údolí Vlčího potoka nad prvním pravostranným přítokem; 16.8.2001; V. Ložek & M. Horskák (P 6)
- 313) 48°59'34,4" N; 17°53'39,8" E; 7073-12; 502 m; Žitková; ca 2 km VJV od kóty Lokov (738 m n. m.); 16.7.2007; J. Dvořáková
- 314) 48°59'37,8" N; 17°53'41,1" E; 7073-12; 515 m; Žitková; prameniště u chalupy Ondryše Machaly, ca 1 km SZ od PR Hutě; 8.8.2000; M. Horskák (P 8)
- 315) 49°06'33,9" N; 17°48'38,9" E; 6872-44; 450 m; Petrůvka; PP U Petrůvky S od obce; 6.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 316) 49°00'51,1" N; 17°53'06,6" E; 6973-34; 500 m; Pitín; pěnovcové prameniště nad soutokem pramenic Vlčího potoka; 16.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 317) 48°59'25,8" N; 17°53'55,7" E; 7073-12; 430 m; Žitková; lesní remízek ca 1,5 km SV od obce; 13.9.2005; S. Růžičková
- 318) 48°59'01,2" N; 17°53'44,3" E; 7073-12; 400 m; Žitková; transekt po stranách modré a žluté turistické značky vedoucí z obce SV na PR Hutě a okolí potoka u místa setkání těchto značek; 11.6.1999; V. Vrabec (P 5)
- 319) 48°59'26,9" N; 17°54'16,2" E; 7073-12; 488 m; Žitková; řídký lesík a křoviny ca 2,5 km SV od obce; 13.7.2006; S. Růžičková
- 320) 48°59'33,5" N; 17°54'16,0" E; 7073-12; 484 m; Žitková; řídký les v blízkosti žluté turistické značky, ca 500 m od tábora Brontosaurů; 2.8.2007; S. Růžičková
- 321) 49°01'20,2" N; 17°53'23,3" E; 6973-34; 477 m; Pitín; pramenice Olšavy, ca 800 m nad chatami V od Polesí; 16.8.2001; M. Horskák
- 322) 48°59'20,2" N; 17°54'23,3" E; 7073-12; 505 m; Žitková; PR Hutě; 17.7.2007; J. Dvořáková
- 323) 49°00'31,5" N; 17°53'50,4" E; 6973-34; 625 m; Žitková; sedlo mezi kótami Ochoz (655 m n. m.) a Hradisko (648 m n. m.); 13.8.2001; V. Ložek & M. Horskák (P 6)
- 324) 48°59'24,4" N; 17°54'22,8" E; 7073-12; 520 m; Žitková; PR Hutě, pěnovcové prameniště a obohacený lem lesa nad ním, v dolní části svahu; 20.5.2000; M. Horskák (P 2, 8); 22.5.2004; M. Horskák; 1.7.2010; N.Černohorská
- 325) 48°59'56,4" N; 17°54'10,3" E; 7073-12; 585 m; Žitková; JV rozsocha kóty Ochoz (655 m n. m.), ca 1 km pod vrcholem; 13.8.2001; V. Ložek & M. Horskák
- 326) 48°59'28,1" N; 17°54'24,9" E; 7073-12; 540 m; Žitková; PR Hutě, pěnovcové prameniště ve středu S poloviny; 31.5.2003; M. Horskák (P 8);
- 327) 48°59'28,5" N; 17°54'28,2" E; 7073-12; 486 m; Žitková; křoviny, ca 2,5 km SV od obce; 12.7.2006; S. Růžičková
- 328) 49°00'16,6" N; 17°54'07,1" E; 6973-34; 571 m; Pitín; údolí potoka ca 750 m SV od kóty Ochoz (655 m n. m.), u cesty; 28.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 329) 48°59'38,8" N; 17°54'26,1" E; 7073-12; 490 m; Žitková; prameniště u Kročila, ca 50 m S od PR Hutě, u chalupy přes údolí; 8.8.2000; M. Horskák (P 8)
- 330) 49°03'59,5" N; 17°51'54,3" E; 6973-13; 360 m; Slavičín; Žábliště, údolí potoka JJZ od Slavičína, 1 km V od Vasiliska; 22.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 331) 49°02'11,8" N; 17°53'12,1" E; 6973-32; 529 m; Hostětín; dubohabřina a smrčina 1,5 km JJV od obce, pod javanem *Fraxinus excelsior*; 31.10.2009; J. Dvořáková
- 332) 49°07'53,9" N; 17°48'14,7" E; 6872-42; 298 m; Dolní Lhota; Štávnice na konci obce; 10.9.1999; M. Horskák
- 333) 49°00'51,7" N; 17°54'01,6" E; 6973-34; 657 m; Pitín; vrchol kopce Hradisko; 28.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 334) 49°01'13,7" N; 17°53'51,0" E; 6973-34; 500 m; Pitín; S svah kóty Hradisko, pramenný potok Olšavy, 800 m nad chatami V Polesí; 28.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 335) 49°02'09,1" N; 17°53'21,2" E; 6973-32; 556 m; Hostětín; dubohabřina a smrčina 1,5 km JJV od obce, pod javanem *Acer pseudoplatanus*; 31.10.2009; J. Dvořáková
- 336) 49°00'57,8" N; 17°54'05,1" E; 6973-34; 642 m; Pitín; S svah kóty Hradisko (648 m n. m.), ca 300 m pod vrcholem, u cesty; 28.7.1998; M. Horskák
- 337) 49°02'50,0" N; 17°53'01,8" E; 6973-32; 407 m; Hostětín; potok v lese, ca 200 m JV od obce; 31.10.2009; J. Dvořáková

- 338) 49°02'21,4" N; 17°53'27,8" E; 6973-32; 495 m; Hostětín; lesní cesta směr Šatov, pastvina po výstupu z lesa; 31.10.2009; J. Dvořáková
- 339) 49°05'18,6" N; 17°51'17,5" E; 6973-11; 370 m; Slavičín; meandry říčky Nevšovka, ca 0,5 km Z nad obcí; 7.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 340) 49°03'02,0" N; 17°53'10,4" E; 6973-14; 420 m; Hostětín; V okraj obce; 24.8.1996; V. Ložek
- 341) 49°08'25,5" N; 17°48'37,2" E; 6872-42; 308 m; Dolní Lhota; Olše, 400 m od zaústění do Štávnice; 10.9.1999; M. Horskák
- 342) 49°06'44,1" N; 17°51'34,3" E; 6873-33; 430 m; Nevšová; Bukové, začátek doliny ca 1,2 km SV od obce; 7.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 343) 49°07'15,9" N; 17°51'26,1" E; 6873-33; 440 m; Lipová; údolí potoka ca 1,7 km Z od obce, dolina u pramene Tatarka; 6.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 344) 49°07'47,0" N; 17°51'17,1" E; 6873-31; 510 m; Lipová; hřbet JZ od kóty Uhliska (521 m n. m.); 6.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 345) 49°05'23,5" N; 17°53'40,7" E; 6973-12; 390 m; Slavičín; zářez silnice na Vlachovice, ca 1 km V od obce; 7.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 346) 49°03'12,8" N; 17°55'27,5" E; 6973-23; 405 m; Rokytnice; lesík u potoka, ca 1,5 km JJV od obce; 18.9.2009; J. Dvořáková
- 347) 49°06'32,4" N; 17°52'58,4" E; 6873-34; 387 m; Lipová; lesní potok, ca 1 km J od obce; 19.9.2010; J. Dvořáková
- 348) 49°03'10,8" N; 17°55'35,2" E; 6973-23; 411 m; Rokytnice; mezofilní louka, ca 1,5 km JJV od obce; 18.9.2009; J. Dvořáková
- 349) 49°01'53,1" N; 17°56'24,3" E; 6973-41; 542 m; Kochavec; vlhká louka při okraji lesa při břehu rybníka; 18.9.2009; J. Dvořáková
- 350) 49°06'01,1" N; 17°53'37,0" E; 6873-34; 400 m; Slavičín; Starý háj, ca 1 km SSV obce; 7.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 351) 49°02'19,4" N; 17°56'19,5" E; 6973-41; 495 m; Kochavec; trávník u autobusové točny; 18.9.2009; J. Dvořáková
- 352) 49°07'30,6" N; 17°53'23,3" E; 6873-32; 452 m; Haluzice; louka podél cesty, ca 1 km J od obce; 19.9.2010; J. Dvořáková
- 353) 49°08'29,8" N; 17°52'25,5" E; 6873-32; 480 m; Haluzice; pramenný kotel Z od obce, pod zákrutou silnice, SZ od kóty 525 m; 7.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 354) 49°04'39,0" N; 17°56'15,3" E; 6973-21; 350 m; Bohuslavice nad Vlárí; PP Pod Vrchy; 26.8.1996; V. Ložek
- 355) 49°06'01,3" N; 17°55'24,2" E; 6873-43; 350 m; Bohuslavice nad Vlárí; násep železnice, ca 1,2 km S od obce; 7.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 356) 49°04'38,1" N; 17°56'30,9" E; 6973-21; 320 m; Bohuslavice nad Vlárí; niva Vlárý J od obce, přibližně v úseku PP Pod Vrchy; 31.7.1998; V. Ložek
- 357) 49°02'00,9" N; 17°58'23,3" E; 6973-42; 570 m; Štítná nad Vlárí, Popov; les Klín, ca 1,5 km ZSZ kóty Javorník (782 m n. m.); 25.8.1996; V. Ložek
- 358) 49°06'45,9" N; 17°56'22,2" E; 6873-43; 338 m; Vrbětice; mez u mostu v obci; 19.9.2010; J. Dvořáková
- 359) 49°06'50,3" N; 17°56'45,0" E; 6873-43; 357 m; Vrbětice; podél potoka a červené turistické značky; 19.9.2010; J. Dvořáková
- 360) 49°04'12,9" N; 17°58'45,4" E; 6973-24; 318 m; Štítná nad Vlárí; potok v obci; 1.11.2009; J. Dvořáková
- 361) 49°07'59,5" N; 17°56'03,7" E; 6873-41; 350 m; Vlachovice; soutok Vlárý a Sviborky; 31.7.2004; M. Horskák
- 362) 49°01'35,4" N; 18°00'32,8" E; 6974-31; 570 m; Svatý Štěpán; PP Chladný vrch, bučiny a prameniště pod nimi, ca 0,5 km S od kóty Chladný vrch (742 m n. m.); 31.7.1998; V. Ložek; 10.5.2006; O. Konvička
- 363) 49°06'02,6" N; 17°57'48,3" E; 6873-44; 410 m; Brumov-Bylnice; údolí potoka pod Vaňatkou, první pravostranný přítok Havránkova potoka; 11.8.1999; V. Ložek & M. Horskák

- 364) 49°05'27,2" N; 17°58'30,6" E; 6973-22; 442 m; Štítná nad Vláří, Popov; mez a louka podél cesty na modré turistické značce, ca 800 m SV od obce; 20.9.2009; J. Dvořáková
- 365) 49°03'22,6" N; 18°00'00,1" E; 6974-13; 518 m; Brumov-Bylnice; les ca 1,5 km J od obce; 1.11.2009; J. Dvořáková
- 366) 49°03'24,0" N; 18°00'00,0" E; 6974-13; 515 m; Brumov-Bylnice; mezofilní louka ca 1,5 km J od obce; 1.11.2009; J. Dvořáková
- 367) 49°04'11,4" N; 17°59'35,0" E; 6973-24; 311 m; Štítná nad Vláří; remízek v poli, ca 0,5 km V od obce; 1.11.2009; J. Dvořáková
- 368) 49°05'41,7" N; 17°58'33,4" E; 6973-22; 468 m; Štítná nad Vláří, Popov; mezofilní louka ca 1,5 km SSV od obce; 20.9.2009; J. Dvořáková
- 369) 49°05'41,2" N; 17°58'41,6" E; 6973-22; 488 m; Štítná nad Vláří, Popov; les ca 1,5 km SSV od obce; 20.9.2009; J. Dvořáková
- 370) 49°06'13,2" N; 17°58'30,3" E; 6873-44; 480 m; Brumov-Bylnice; hlava Havránkova potoka, svah J od kóty Vysoká (642 m n. m.); 11.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 371) 49°01'56,2" N; 18°01'13,7" E; 6974-31; 430 m; Svatý Štěpán; dolina Uhlisko, Jurův potok u Svatého Štěpána; 25.8.1996; V. Ložek
- 372) 49°04'05,3" N; 18°00'03,4" E; 6974-13; 303 m; Brumov-Bylnice; břeh Vlárý na JZ obce; 1.11.2009; J. Dvořáková
- 373) 49°04'00,8" N; 18°00'27,2" E; 6974-13; 301 m; Brumov-Bylnice; most u modré turistické značky vedle Kloboucké lesní pily; 1.11.2009; J. Dvořáková
- 374) 49°06'29,1" N; 17°58'58,7" E; 6873-44; 480 m; Brumov-Bylnice; údolí 1 km V od kóty Vysoká (642 m n. m.), Z pramenná větev; 11.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 375) 49°06'32,3" N; 17°59'03,9" E; 6873-44; 480 m; Brumov-Bylnice; rokle ca 650 m JV od Hložecké kaple, S pramenná větev; 11.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 376) 49°04'25,7" N; 18°00'46,0" E; 6974-13; 270 m; Brumov-Bylnice; železniční násep v Bylnici na křížení s hlavní silnicí na Svatý Štěpán; 12.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 377) 49°06'33,8" N; 17°59'22,8" E; 6873-44; 520 m; Brumov-Bylnice; hřbet 1,5 km Z od kóty Matka (624 m n. m.); 11.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 378) 49°02'27,5" N; 18°02'10,7" E; 6974-31; 314 m; Svatý Štěpán; první pravostranný přítok Vlárý za obcí; 21.5.1999; M. Horskák (P 6)
- 379) 49°02'37,0" N; 18°02'09,4" E; 6974-31; 285 m; Svatý Štěpán; Vlára za obcí; 21.5.1999; M. Horskák
- 380) 49°06'05,8" N; 18°00'04,4" E; 6874-33; 370 m; Brumov-Bylnice; Hložec, údolí potoka pod mysliveckou chatou; 11.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 381) 49°02'12,0" N; 18°03'01,3" E; 6974-32; 270 m; Svatý Štěpán; Luh Vlárý u stanice Vlárský průsmyk; 25.8.1996; V. Ložek
- 382) 49°02'35,6" N; 18°04'04,2" E; 6974-32; 350 m; Brumov-Bylnice; těsné okolí silničky v lese, SSV od železniční zastávky Vlárský průsmyk; 27.6.1998; V. Vrabec (P 1)
- 383) 49°02'23,6" N; 18°03'21,3" E; 6974-32; 400 m; Brumov-Bylnice; lom vlevo od silničky v lese SSV od železniční zastávky Vlárský průsmyk; 27.6.1998; V. Vrabec (P 1)
- 384) 49°05'38,2" N; 18°01'08,5" E; 6974-11; 360 m; Brumov-Bylnice; hrad Brumov; 11.8.2000; V. Ložek & M. Horskák
- 385) 49°02'48,2" N; 18°03'33,8" E; 6974-32; 650 m; Svatý Štěpán; PP Okrouhlá, 2 km V od obce; 31.7.1998; V. Ložek; 27.7.2010; O. Konvička
- 386) 49°06'25,2" N; 18°01'37,0" E; 6874-33; 350 m; Brumov-Bylnice; Kloboucký potok, ca 0,5 km nad Klobouckými pilami; 12.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 387) 49°06'56,9" N; 18°01'18,9" E; 6874-33; 350 m; Valašské Klobouky; pěnovcové prameniště pod silnicí Klobouky - Brumov, ca 200 m Z od PR Bílé potoky; 27.9.2000; M. Horskák (P 8)
- 388) 49°02'42,5" N; 18°04'04,0" E; 6974-32; 480 m; Sidonie; Jasení, JZ obce; 25.8.1996; V. Ložek
- 389) 49°07'03,8" N; 18°01'25,1" E; 6874-33; 409 m; Valašské Klobouky; PR Bílé potoky, louka; 24.6.2008; J. Dvořáková
- 390) 49°07'09,4" N; 18°01'21,4" E; 6874-33; 411 m; Valašské Klobouky; PR Bílé potoky, louka; 24.6.2008; J. Dvořáková

- 391) 49°04'27,5" N; 18°03'13,1" E; 6974-14; 455 m; Brumov-Bylnice; údolí Bylničky pod soutokem zdrojnic; 10.8.2000; V. Ložek & M. Horsák
- 392) 49°04'29,0" N; 18°03'14,6" E; 6974-12; 450 m; Brumov-Bylnice; Bylničky, mokřad U Bartošů, drobná údolní slatina pod Heriánovým lazem; 26.8.1996; V. Ložek
- 393) 49°04'28,3" N; 18°03'15,2" E; 6974-12; 450 m; Brumov-Bylnice; Bylničky, náplav pod Heriánovým lazem; 26.8.1996; V. Ložek
- 394) 49°04'29,2" N; 18°03'17,6" E; 6974-12; 450 m; Brumov-Bylnice; lesní dolina Bylničky nad Heriánovým lazem; 17.5.1966; V. Ložek
- 395) 49°06'55,1" N; 18°01'42,0" E; 6874-33; 450 m; Valašské Klobouky; PR Bílé potoky, prameny v S části; 22.7.1998; V. Ložek & M. Horsák; 30.6.1999; M. Horsák; 1.7.2005; V. Křoupalová
- 396) 49°04'26,9" N; 18°03'21,9" E; 6974-14; 420 m; Brumov-Bylnice; Baligova studánka na louce pod soutokem pramenic Bylničky; 10.8.2000; M. Horsák
- 397) 49°02'58,0" N; 18°04'04,6" E; 6974-32; 450 m; Brumov-Bylnice; les v okolí mostku přes potok tekoucí do údolí Vlárky poblíž PR Sidonie; 27.6.1998; V. Vrabec (P 1)
- 398) 49°03'06,7" N; 18°04'13,8" E; 6974-14; 460 m; Sidonie; PR Sidonie, dolina Jazviny; 25.8.1996; V. Ložek; 17.5.2006; O. Konvička
- 399) 49°04'22,0" N; 18°03'30,5" E; 6974-14; 500 m; Brumov-Bylnice; Bylničky, potok od Baligovy studánky, horní okraj Heriánova lazu; 26.8.1996; V. Ložek
- 400) 49°07'47,9" N; 18°01'20,4" E; 6874-31; 537 m; Valašské Klobouky; lesní louka ca 1,8 km JJZ od obce, pod chatou; 3.7.2007; J. Dvořáková
- 401) 49°03'00,6" N; 18°04'29,2" E; 6974-14; 470 m; Sidonie; PR Sidonie, pralesní bučina, hřbet pod horizontální cestou; 31.7.1998; V. Ložek
- 402) 49°07'48,6" N; 18°01'23,9" E; 6874-31; 549 m; Valašské Klobouky; slatinná kupa Na Nivách, ca 1,3 km JZZ od kóty Královec (655 m n. m.); 30.6.1999; M. Horsák (P 8)
- 403) 49°08'12,2" N; 18°01'17,9" E; 6874-31; 458 m; Valašské Klobouky; třetí rybníček u cesty směrem k PR Javorůvky; 22.5.1999; M. Horsák
- 404) 49°06'18,9" N; 18°02'44,3" E; 6874-34; 350 m; Návojná; niva Návojského potoka u železniční zastávky Návojná; 22.7.1998; V. Ložek & M. Horsák
- 405) 49°07'57,2" N; 18°01'58,3" E; 6874-31; 599 m; Valašské Klobouky; studna pod chatou u SZ rohu PP Dobšena; 22.5.1999; M. Horsák
- 406) 49°07'56,2" N; 18°02'02,0" E; 6874-31; 587 m; Valašské Klobouky; PP Dobšena; 22.5.1999; M. Horsák
- 407) 49°08'06,7" N; 18°01'54,5" E; 6874-31; 555 m; Valašské Klobouky; PR Javorůvky, prameny v S části; 22.5.1999; M. Horsák (P 8); 2.7.2010; N. Černohorská
- 408) 49°07'54,0" N; 18°02'09,0" E; 6874-31; 560 m; Valašské Klobouky; PP Dobšena, ca 2 km JV od obce, JJZ od kóty Královec (655 m n. m.); 2.7.2007; J. Dvořáková
- 409) 49°08'04,9" N; 18°02'00,3" E; 6874-31; 540 m; Valašské Klobouky; PR Javorůvky, ca 2 km JV od obce, ZSZ od kóty Královec (655 m n. m.); 3.7.2007; J. Dvořáková
- 410) 49°05'38,7" N; 18°04'12,4" E; 6974-12; 570 m; Nedašov; PP Šumlatová, ca 1 km J od obce, SSZ kóty Holý vrch (830 m n. m.); 7.7.2007; J. Dvořáková
- 411) 49°05'36,9" N; 18°04'50,7" E; 6974-12; 560 m; Nedašov; Jásenec, luční pěnovcové prameniště, 1450 m SZ od kóty Průklesy (835 m n. m.); 11.8.2000; M. Horsák
- 412) 49°04'56,7" N; 18°05'32,6" E; 6974-21; 785 m; Nedašov; javorový les na J svahu kóty Průklesy (835 m n. m.); 11.8.2000; V. Ložek & M. Horsák
- 413) 49°05'21,1" N; 18°05'26,0" E; 6974-21; 720 m; Nedašov; Cigán (720 m n. m.), vrchol; 11.8.2000; V. Ložek & M. Horsák (P 6)
- 414) 49°05'28,2" N; 18°05'40,2" E; 6974-21; 665 m; Nedašov; hlava údolí 500 m J pod osadou Na Salaši; 11.8.2000; V. Ložek & M. Horsák
- 415) 49°08'20,6" N; 18°03'45,0" E; 6874-32; 703 m; Valašské Klobouky; PR Ploštiny; 11.8.1999; V. Ložek & M. Horsák; 24.8.2002; M. Hrabáková
- 416) 49°08'29,3" N; 18°03'40,3" E; 6874-32; 692 m; Valašské Klobouky; řídký lesní porost, ca 3,5 km V od obce; 8.9.2005; S. Růžičková

- 417) 49°08'29,3" N; 18°03'42,8" E; 6874-32; 731 m; Valašské Klobouky; řídký lesní porost, ca 3,5 km V od obce; 8.9.2005; S. Růžičková
- 418) 49°06'01,9" N; 18°05'41,1" E; 6874-43; 558 m; Nedašov; PR Jalovcová stráž, prameniště v Z části; 3.7.1999; M. Horskák
- 419) 49°06'05,0" N; 18°05'50,6" E; 6874-43; 610 m; Nedašov; PR Jalovcová stráž; 8.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 420) 49°08'18,4" N; 18°04'21,2" E; 6874-32; 550 m; Nedašova Lhota; Z zdrojnice potoka V od kóty Ploštiny (739 m n. m.); 12.8.1999; V. Ložek & M. Horskák (P 6)
- 421) 49°08'15,4" N; 18°04'27,3" E; 6874-32; 520 m; Nedašova Lhota; Z zdrojnice potoka, ca 1 km V pod kótou Ploštiny (739 m n. m.), nad cestou; 1.8.2004; M. Horskák
- 422) 49°05'35,6" N; 18°06'23,3" E; 6974-21; 530 m; Nedašov; Nedašovický potok pod Okršliskem, 200 m pod pramenem; 22.7.1998; V. Ložek & M. Horskák
- 423) 49°08'23,8" N; 18°04'34,7" E; 6874-32; 550 m; Nedašova Lhota; střední zdrojnice potoka V od kóty Ploštiny (739 m n. m.); 12.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 424) 49°08'18,8" N; 18°04'52,6" E; 6874-32; 550 m; Nedašova Lhota; V zdrojnice potoka, ca 1 km V od kóty Ploštiny (739 m n. m.); 12.8.1999; V. Ložek & M. Horskák
- 425) 49°06'41,3" N; 18°06'27,4" E; 6874-43; 611 m; Nedašov; pravá pramenice Hrušovky, 215 m od státní hranice; 3.7.1999; M. Horskák
- 426) 49°06'50,7" N; 18°06'26,1" E; 6874-43; 620 m; Nedašov; PP Kaňoury; 8.7.2007; J. Dvořáková
- 427) 49°06'56,2" N; 18°06'23,9" E; 6874-43; 635 m; Nedašov; PP Kaňoury, subxerothermní JZ stráž; 8.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 428) 49°06'57,5" N; 18°06'36,5" E; 6874-43; 640 m; Nedašov; subxerothermní zářez luční cesty, ca 250 m V od kóty Vysočka (659 m n. m.); 8.8.2002; V. Ložek & M. Horskák
- 429) 49°08'00,9" N; 18°06'25,9" E; 6874-41; 540 m; Nedašova Lhota; okolí cesty v údolí Zápechové při hranici se Slovenskem, ca 1,5 km SV od okraje obce; 26.6.1998; V. Vrabec (P 1)
- 430) 49°07'56,3" N; 18°06'23,7" E; 6874-41; 550 m; Nedašova Lhota; mokřad u silničky na Radošín v údolí Zápechové při hranici se Slovenskem, ca 1 km SV od okraje obce; 26.6.1998; V. Vrabec (P 1)
- 431) 49°08'02,3" N; 18°06'16,8" E; 6874-41; 580 m; Nedašova Lhota; okraj prameniště na louce nad silničkou na Radošín, SV pod vrchem Lazy, ca 1 km SV od okraje obce; 26.6.1998; V. Vrabec (P 1)

SYSTEMATICKÝ PŘEHLED SUCHOZEMSKÝCH PLŽŮ NALEZENÝCH V CHKO BÍLÉ KARPATY

kmen: Mollusca – měkkýši; třída: Gastropoda – plži

ACICULIDAE

1. *Platyla polita* (Hartmann, 1840) – jehlovka hladká

CARYCHIIDAE

2. *Carychium minimum* O. F. Müller, 1774 – síměnka nejmenší
3. *Carychium tridentatum* (Risso, 1826) – síměnka trojzubá

COCHLICOPIDAE

4. *Cochlicopa lubrica* (O. F. Müller, 1774) – oblovka lesklá
5. *Cochlicopa lubricella* (Rossmässler, 1835) – oblovka drobná

ORCULIDAE

6. *Orcula dolium* (Draparnaud, 1801) – sudovka skalní
7. *Sphyradium doliolum* (Bruguière, 1792) – soudkovka žebernatá

CHONDRINIDAE

8. *Granaria frumentum* (Draparnaud, 1801) – žitovka obilná

PUPILLIDAE

9. *Pupilla muscorum* (Linné, 1758) – zrnovka mechová

VALLONIIDAE

10. *Vallonia costata* (O. F. Müller, 1774) – údolníček žebernatý
11. *Vallonia excentrica* Sterki, 1893 – údolníček šikmý
12. *Vallonia pulchella* (O. F. Müller, 1774) – údolníček drobný
13. *Acanthinula aculeata* (O. F. Müller, 1774) – ostnatka trnitá

VERTIGINIDAE

14. *Columella edentula* (Draparnaud, 1805) – ostroústka bezzubá
15. *Truncatellina cylindrica* (A. Férussac, 1807) – drobníčka válcovitá
16. *Vertigo angustior* Jeffreys, 1830 – vrkoč útlý
17. *Vertigo antivertigo* (Draparnaud, 1801) – vrkoč mnohozubý
18. *Vertigo moulinsiana* (Dupuy, 1849) – vrkoč bažinný
19. *Vertigo pusilla* O. F. Müller, 1774 – vrkoč lesní
20. *Vertigo pygmaea* (Draparnaud, 1801) – vrkoč malinký
21. *Vertigo substriata* (Jeffreys, 1833) – vrkoč rýhovaný

BULIMINIDAE

22. *Chondrula tridens* (O. F. Müller, 1774) – trojzubka stepní
23. *Ena montana* (Draparnaud, 1801) – hladovka horská
24. *Merdigera obscura* (O. F. Müller, 1774) – kalonoska chlumní

CLAUSILIIDAE

25. *Cochlodina laminata* (Montagu, 1803) – vřetenovka hladká
26. *Cochlodina orthostoma* (Menke, 1828) – vřetenovka rovnoústá
27. *Macrogastera plicatula* (Draparnaud, 1801) – řasnatka lesní
28. *Macrogastera tumida* (Rossmässler, 1836) – řasnatka nadmutá
29. *Macrogastera ventricosa* (Draparnaud, 1801) – řasnatka břichatá
30. *Clausilia dubia* Draparnaud, 1805 – závornatka drsná
31. *Clausilia pumila* C. Pfeiffer, 1828 – závornatka kyjovitá
32. *Laciniaria plicata* (Draparnaud, 1801) – mnohozubka evropská
33. *Alinda biplicata* (Montagu, 1803) – vřetenatka obecná

34. *Vestia turgida* (Rossmässler, 1836) – nádolka nadmutá
 35. *Bulgarica cana* (Held, 1836) – vřetenka šedivá

SUCCINEIDAE

36. *Succinella oblonga* (Draparnaud, 1801) – jantařička podlouhlá
 37. *Succinea putris* (Linné, 1758) – jantarka obecná
 38. *Oxyloma elegans* (Risso, 1826) – jantarovka úhledná

FERUSSACIIDAE

39. *Ceciloides acicula* (O. F. Müller, 1774) – bezočka šídlovitá

PUNCTIDAE

40. *Punctum pygmaeum* (Draparnaud, 1801) – boděnka malinká

DISCIDAE

41. *Discus perspectivus* (M. von Mühlfeld, 1816) – vrásenka orlojovitá
 42. *Discus rotundatus* (O. F. Müller, 1774) – vrásenka okrouhlá
 43. *Discus ruderatus* (A. Férussac, 1821) – vrásenka pomezní

GASTRODONTIDAE

44. *Zonitoides nitidus* (O. F. Müller, 1774) – zemounek lesklý

EUCONULIDAE

45. *Euconulus fulvus* (O. F. Müller, 1774) – kuželík drobný
 46. *Euconulus cf. praticola* (Reinhardt, 1883) – kuželík tmavý

VITRINIDAE

47. *Vitrina pellucida* (O. F. Müller, 1774) – skleněnka průsvitná
 48. *Semilimax semilimax* (J. Férussac, 1802) – slimáčník táhlý

ZONITIDAE

49. *Vitrea contracta* (Westerlund, 1871) – skelnička stažená
 50. *Vitrea crystallina* (O. F. Müller, 1774) – skelnička průhledná
 51. *Vitrea diaphana* (Studer, 1820) – skelnička průzračná
 52. *Vitrea transsylvanica* (Clessin, 1877) – skelnička karpatská
 53. *Aegopinella epipedostoma iuncta* Hudec, 1964 – síťovka podhorská
 54. *Aegopinella minor* (Stabile, 1864) – síťovka suchomilná
 55. *Aegopinella nitens* (Michaud, 1831) – síťovka blyštivá
 56. *Aegopinella pura* (Alder, 1830) – síťovka čistá
 57. *Perpolita hammonis* (Ström, 1765) – blyštivka rýhovaná
 58. *Oxychilus cellarius* (O. F. Müller, 1774) – skelnatka drnová
 59. *Oxychilus depressus* (Sterki, 1880) – skelnatka stlačená
 60. *Oxychilus draparnaudi* (Beck, 1837) – skelnatka západní
 61. *Oxychilus glaber* (Rossmässler, 1835) – skelnatka hladká
 62. *Oxychilus inopinatus* (Uličný, 1887) – skelnatka zemní

DAUDEBARDIIDAE

63. *Daudebardia brevipes* (Draparnaud, 1805) – sklovatka krátkonohá
 64. *Daudebardia rufa* (Draparnaud, 1805) – sklovatka rudá

MILACIDAE

65. *Tandonia budapestensis* (Hazay, 1881) – plžice šťhlá

LIMACIDAE

66. *Bielzia coerulans* (M. Bielz, 1851) – modranka karpatská
 67. *Limax cinereoniger* Wolf, 1803 – slimák popelavý

- 68. *Limax maximus* Linné, 1758 – slimák největší
- 69. *Malacolimax tenellus* (O. F. Müller, 1774) – plžík žlutý
- 70. *Lehmannia marginata* (O. F. Müller, 1774) – podkornatka žíhaná
- 71. *Lehmannia nyctelia* (Bourguignat, 1861) – podkornatka jižní

AGRIOLIMACIDAE

- 72. *Deroceras agreste* (Linné, 1758) – slimáček polní
- 73. *Deroceras laeve* (O. F. Müller, 1774) – slimáček hladký
- 74. *Deroceras praecox* Wiktor, 1966 – slimáček lesní
- 75. *Deroceras reticulatum* (O. F. Müller, 1774) – slimáček síťkovaný
- 76. *Deroceras rodnae* Grossu et Lupu, 1965 – slimáček světlý
- 77. *Deroceras sturanyi* (Simroth, 1894) – slimáček evropský
- 78. *Deroceras turcicum* (Simroth, 1894) – slimáček balkánský

BOETTGERILLIDAE

- 79. *Boettgerilla pallens* Simroth, 1912 – blednička útlá

ARIONIDAE

- 80. *Arion distinctus* Mabille, 1868 – plzák obecný
- 81. *Arion fasciatus* (Nilsson, 1823) – plzák žlutopruhý
- 82. *Arion fuscus* (O. F. Müller, 1774) – plzák hnědý
- 83. *Arion lusitanicus* Mabille, 1868 – plzák španělský
- 84. *Arion rufus* (Linné, 1758) – plzák lesní
- 85. *Arion silvaticus* Lohmander, 1937 – plzák hajní

BRADYBAENIDAE

- 86. *Fruticicola fruticum* (O. F. Müller, 1774) – keřovka plavá

HYGROMIIDAE

- 87. *Helicodonta obvoluta* (O. F. Müller, 1774) – trojlaločka pyskatá
- 88. *Euomphalia strigella* (Draparnaud, 1801) – keřnatka vrásčitá
- 89. *Monacha cartusiana* (O. F. Müller, 1774) – tmavoretká bělavá
- 90. *Monacha hispidus* (Linné, 1758) – srstnatka chlupatá
- 91. *Trochulus villosulus* (Rossmässler, 1838) – srstnatka huňatá
- 92. *Plicuteria lubomirskii* (Šlósarski, 1881) – nábělka karpatská
- 93. *Petasina unidentata* (Draparnaud, 1805) – chlupatka jednozubá
- 94. *Xerolenta obvia* (Menke, 1828) – suchomilka obecná
- 95. *Perforatella bidentata* (Gmelin, 1791) – dvojzubka lužní
- 96. *Monachoides incarnatus* (O. F. Müller, 1774) – vlahovka narudlá
- 97. *Monachoides vicinus* (Rossmässler, 1842) – vlahovka karpatská
- 98. *Urticicola umbrosus* (C. Pfeiffer, 1828) – žihlobytka stinná

HELICIDAE

- 99. *Arianta arbustorum* (Linné, 1758) – plamatka lesní
- 100. *Faustina faustina* (Rossmässler, 1835) – skalnatka lepá
- 101. *Isognomostoma isognomostomos* (Schröter, 1784) – zuboústka trojzubá
- 102. *Cepaea hortensis* (O. F. Müller, 1774) – páskovka keřová
- 103. *Cepaea vindobonensis* (A. Férussac, 1821) – páskovka žíhaná
- 104. *Helix pomatia* Linné, 1758 – hlemýžď zahradní

CHARAKTERISTIKA NALEZENÝCH DRUHŮ A JEJICH VÝSKYT V CHKO BÍLÉ KARPATY

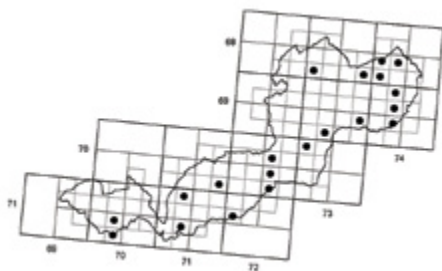
Charakteristika jednotlivých nalezených druhů je zpracována podle malakologické literatury (LOŽEK 1956, KERNEY et al. 1983, VAŠÁTKO et al. 2006, HORSÁK et al. 2010) a terénních znalostí autorů této publikace. Stupeň ohrožení jednotlivých druhů je uveden zkratkou kategorie ohrožení, do které je druh aktuálně řazen (BERAN et al. 2005): CR (critically endangered) – kriticky ohrožený, EN (endangered) – ohrožený, VU (vulnerable) – zranitelný, NT (near threatened) – téměř ohrožený, LC (least concern) – málo dotčený. Tečka uprostřed čtverce síťového mapování značí výskyt druhu v daném čtverci, přičemž se může jednat o výskyt na jedné či několika lokalitách. Čísla lokalit, na kterých se druh vyskytuje, jsou uvedena pod textem. Každý druh je vyobrazen v části Přílohy I (str. 97–111) minimálně jednou fotografií ulity nebo živého jedince. Číslování fotografií odpovídá číslování druhů v jejich systematickém přehledu (str. 29) i přehledu následujícím.

1. *Platyla polita* (Hartmann, 1840)

jehlovka hladká
VU, středoevropský druh

Velikost: Ulita 2,8–3,5 mm vysoká a 1,1–1,2 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Roztroušeně v pahorkatinách a nižších polohách hor celé ČR. Obývá vlhké suťové lesy, ve vyšších polohách i vápencové nebo dolomitové stěny. Dnes na ústupu.

Výskyt v CHKO: Roztroušeně na celém území. Vázán zejména na blízké okolí potoků a pramenišť.

Lokality: 41, 42, 92, 122, 134, 180, 185, 187, 193, 200, 201, 208, 212, 242, 248, 251, 256, 289, 316, 343, 357, 375, 388, 393, 395, 396, 402, 407, 420, 423.

2. *Carychium minimum* O. F. Müller, 1774

síměnka nejmenší
LC, eurosibiřský druh

Velikost: Ulita 1,5–1,9 mm vysoká a 0,8–1,0 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Druh běžně rozšířený zejména v nížinách a pahorkatinách celého státu. Obývá vlhká až zamokřená místa jako bažiny, břehy vod, vlhké údolní louky, olšiny a prameniště. Vyskytuje se převážně na otevřených mokřadech, ale i v lesích.

Výskyt v CHKO: Hojný na celém území.

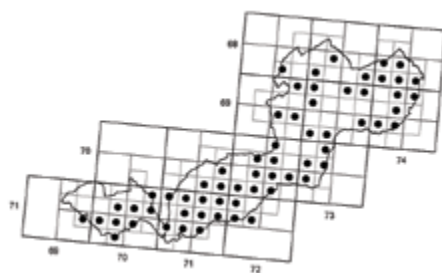
Lokality: 2, 12, 14, 19, 20, 27, 39, 42, 45, 47, 56, 59, 61, 69, 82, 89, 91, 92, 95, 97, 98, 99, 113, 115, 118, 124, 125, 126, 131, 132, 133, 134, 136, 144, 149, 159, 162, 169, 170, 171, 180, 194, 195, 196, 199, 207, 220, 221, 222, 227, 228, 230, 231, 232, 233, 236, 237, 251, 252, 253, 254, 263, 280, 281, 282, 286, 291, 292, 295, 306, 309, 314, 316, 324, 326, 329, 339, 342, 343, 353, 361, 387, 388, 393, 395, 402, 406, 407, 411, 418, 421, 425, 430.

3. *Carychium tridentatum* (Risso, 1826)

síměnka trojzubá
LC, evropský druh

Velikost: Ulita 1,8–2,2 mm vysoká a 0,8–1,0 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Druh běžně rozšířený zejména v pahorkatinách a horách celého státu. Obývá místa méně vlhká než předchozí druh, především lesní vlhčiny, vlhké svahy, prameniště, stinné vlhké skalky, údolní louky a olšiny.

Výskyt v CHKO: Hojný na celém území.

Lokality: 8, 12, 16, 17, 24, 27, 28, 29, 30, 34, 38, 39, 41, 42, 43, 45, 51, 52, 55, 59, 61, 62, 69, 80, 82, 89, 91, 92, 95, 97, 98, 102, 103, 104, 111, 113, 116, 120, 121, 122, 124, 131, 132, 133, 134, 136, 138, 140, 141, 144, 145, 149, 156, 159, 160, 161, 162, 165, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 174, 177, 178, 180, 182, 185, 187, 189, 190, 192, 193, 194, 195, 196, 200, 208, 212, 216, 218, 220, 221, 227, 228, 231, 233, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 244, 247, 248, 252, 255, 256, 260, 263, 268, 271, 280, 281, 282, 286, 288, 290, 291, 294, 296, 300, 303, 305, 309, 310, 311, 316, 324, 325, 326, 327, 330, 334, 339, 342, 343, 353, 354, 357, 368, 371, 375, 378, 380, 381, 386, 388, 393, 395, 396, 399, 402, 404, 406, 407, 411, 414, 415, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 427.

4. *Cochlicopa lubrica* (O. F. Müller, 1774)

oblovka lesklá

LC, holoarktický druh

Velikost: Ulita 5,5–7,0 mm vysoká a 2,4–2,8 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Běžný na celém území státu od nížin až do vysokých poloh hor. Obývá biotopy různého druhu, především středně vlhké až mokré. Vyskytuje se jak v lesích, tak na otevřených stanovištích, a proniká též na kulturní plochy, jako jsou zahrady, parky a městské trávníky. Najít ho můžeme dokonce v květináčích.

Výskyt v CHKO: Velmi hojný na celém území.

Lokality: 2, 8, 10, 11, 12, 15, 16, 19, 20, 22, 23, 26, 28, 29, 37, 40, 43, 44, 47, 50, 61, 62, 68, 69, 86, 89, 91, 92, 96, 101, 102, 107, 109, 110, 113, 115, 118, 120, 122, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 131, 132, 133, 136, 141, 142, 149, 154, 156, 159, 161, 162, 168, 169, 171, 181, 185, 189, 195, 199, 201, 203, 210, 211, 212, 213, 215, 219, 220, 227, 228, 230, 231, 232, 235, 236, 238, 242, 251, 252, 253, 254, 255, 258, 260, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 272, 273, 274, 277, 280, 281, 282, 284, 285, 286, 288, 289, 291, 292, 297, 305, 306, 309, 312, 314, 315, 316, 322, 324, 326, 329, 334, 338, 339, 340, 342, 343, 344, 347, 348, 349, 352, 353, 354, 356, 358, 359, 361, 364, 366, 368, 370, 371, 372, 373, 376, 378, 381, 383, 384, 386, 387, 388, 390, 392, 393, 395, 396, 399, 402, 404, 405, 407, 408, 409, 411, 418, 420, 423, 425, 426, 428.

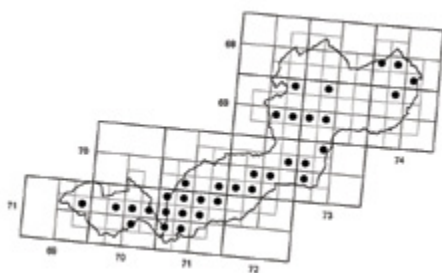
5. *Cochlicopa lubricella* (Rossmässler, 1835)

oblovka drobná

LC, holoarktický druh

Velikost: Ulita 4,2–6,0 mm vysoká a 1,8–2,5 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Na většině území státu, s těžištěm výskytu ve stepních a krasových oblastech, chybí ve vyšších horských polohách České vysočiny. Obývá slunné xerothermní biotopy, především stepi různého druhu a xerothermní skály, ideálně s vápencovým podkladem. Místy proniká také na mezofilní biotopy, jako jsou louky, zastíněné skalky nebo lesní sutě.

Výskyt v CHKO: Na celém území, hojněji zejména v teplejší a sušší jihozápadní části.

Lokality: 4, 5, 23, 24, 27, 28, 31, 33, 36, 47, 64, 69, 72, 73, 74, 75, 77, 79, 82, 84, 87, 88, 90, 93, 98, 104, 105, 106, 107, 112, 115, 130, 133, 136, 138, 143, 148, 154, 155, 171, 194, 195, 197, 223, 225, 230, 231, 250, 251, 263, 264, 268, 273, 274, 278, 282, 290, 297, 306, 313, 338, 345, 393, 407, 410, 415, 419, 425, 426, 427.

6. *Orcula dolium* (Draparnaud, 1801)

sudovka skalní

VU, alpský a karpatský druh

Velikost: Ulita 6,5–7,5 mm vysoká a 3,3–3,6 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Na Moravě roztroušeně, v Bílých Karpatech hojněji, v Čechách chybí. Obývá zastíněné lesní skalky a sutě, ve vyšších horských polohách i holé slunné stěny. Zasahuje až vysoko do alpského stupně. Dává přednost vápnitému podkladu.

Výskyt v CHKO: Místy hojný. Druh, který přežil na území Bílých Karpat glaciál. Populace v Bílých Karpatech jsou tvořeny jedinci statných forem se širokou ulitou, čímž se nápadně liší od populací z vápencových a dolomitových oblastí Slovenska.

Lokality: 13, 15, 21, 25, 26, 28, 29, 34, 38, 39, 41, 42, 46, 49, 51, 52, 59, 61, 62, 69, 97, 108, 111, 121, 122, 123, 124, 126, 127, 128, 141, 149, 159, 160, 161, 168, 174, 177, 180, 181, 186, 187, 198, 200, 204, 206, 210, 211, 213, 215, 264, 266, 282, 291, 293, 303, 312, 316, 324, 334, 337, 357, 370, 375, 378, 388, 393, 399, 407, 420, 423, 424, 425.

7. *Sphyradium doliolum* (Bruguière, 1792)

součkovka žebernatá

NT, jiho- a jihovýchodoevropský druh

Velikost: Ulita 4,5–6 mm vysoká a 2,3–2,5 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Roztroušeně, místy hojněji v teplých a zejména vápencových pahorkatinách celé republiky. Obývá sutě a skalky v listnatých lesích teplých poloh, často se zdržuje též při potůčcích a pramenech, kde se usazuje travertin. Vyhledává vápnitý podklad.

Výskyt v CHKO: Řídký.

Lokality: 42, 61, 69, 102, 116, 233, 236, 237, 256, 260, 268, 388, 393.

8. *Granaria frumentum* (Draparnaud, 1801)

žitovka obilná

NT, severoalpiský a jihostředoevropský druh

Velikost: Ulita 7–8 mm vysoká a 2,8–3 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Význačný druh xerothermních oblastí Čech a zejména Moravy. Obývá suché stepní stráně a xerothermní skály v teplých polohách. Upřednostňuje lokality na vápnitěm podkladu.

Lokality: 4, 5, 6, 16, 21, 26, 29, 40, 44, 47, 61, 64, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 76, 77, 79, 84, 89, 117.

Výskyt v CHKO: Pouze v jihozápadní části území, místy ve velmi početných populacích. Druh, který přežil glaciál v karpatské oblasti, ale existující doklady leží mimo Bílé Karpaty.

9. *Pupilla muscorum* (Linné, 1758)

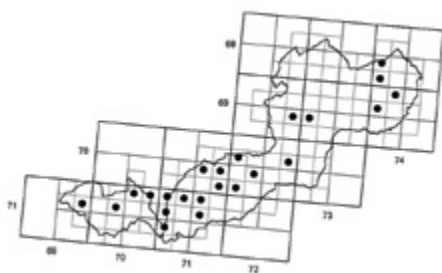
zrnovka mechová

LC, holoarktický druh

Velikost: Ulita 3–3,5 mm vysoká a 1,75 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Na příhodných stanovištích v celé ČR. Obývá travnaté, suché a slunné stráně, ideálně na vápnitěm podkladu, jako jsou spraše či slíny. Řidčeji ji nalezneme i na skalách a často se vyskytuje na zříceninách, náspech, mezích a dalších kulturních stanovištích. Význačný druh pleistocenní sprašové stepi, v současnosti na ústupu.

Lokality: 6, 25, 40, 61, 69, 77, 84, 122, 128, 133, 136, 151, 159, 165, 171, 194, 210, 230, 231, 264, 268, 297, 307, 376, 393, 395, 407.

Výskyt v CHKO: Roztroušeně na celém území. Druh, který přežil na území Bílých Karpat glaciál.

10. *Vallonia costata* (O. F. Müller, 1774)

údolníček žebernatý
LC, holoarktický druh

Velikost: Ulita 1,25–1,35 mm vysoká a 2,4–2,7 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Běžný na celém území ČR s výjimkou oblastí krystalinika. Jedná se o druh otevřených stanovišť obývajících hlavně suché teplé stráně, meze a skály, ale najdeme ho též ve zříceninách, zahradách nebo na mezofilních až vlhkých loukách. Zřídka proniká i do lesů, kde žije v opadu mezi balvany hrubých sutí.

Lokality: 2, 12, 19, 40, 61, 69, 74, 75, 77, 78, 84, 91, 92, 93, 98, 118, 120, 122, 128, 131, 132, 133, 136, 139, 143, 154, 155, 156, 159, 161, 162, 165, 171, 194, 197, 199, 221, 223, 230, 231, 232, 236, 251, 252, 260, 264, 268, 273, 274, 280, 291, 297, 304, 306, 307, 311, 314, 315, 324, 326, 339, 348, 359, 376, 381, 384, 386, 393, 395, 402, 404, 407, 411, 425.

Výskyt v CHKO: Hojný na celém území. Druh, který přežil na území Bílých Karpat glaciál.

11. *Vallonia excentrica* Sterki, 1893

údolníček šikmý
LC, holoarktický druh

Velikost: Ulita 1,1–1,2 mm vysoká a 2,2–2,3 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Tento druh nebývá mnohdy odlišován od druhu následujícího, proto je jeho rozšíření na území ČR poměrně nejasné. Obývá stejná stanoviště, tzn. otevřené biotopy, jako jsou suché, mezofilní až vlhké louky, mokřady, meze, pastviny, teplé skály, zahrady a další nelesní stanoviště. Lesu se vždy striktně vyhýbá.

Lokality: 19, 22, 64, 84, 93, 159, 165, 199, 268, 273, 290, 315, 376, 393, 395, 415, 422, 428.

Výskyt v CHKO: Roztroušeně na celém území.

12. *Vallonia pulchella* (O. F. Müller, 1774)

údolníček drobný
LC, holoarktický druh

Velikost: Ulita 1,3 mm vysoká a 2,5 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Na většině území ČR. Obývá otevřené biotopy různého druhu, jako jsou suché, mezofilní až vlhké louky, mokřady, meze, pastviny, teplé skály, zahrady a další nelesní stanoviště. Lesu se vždy striktně vyhýbá.

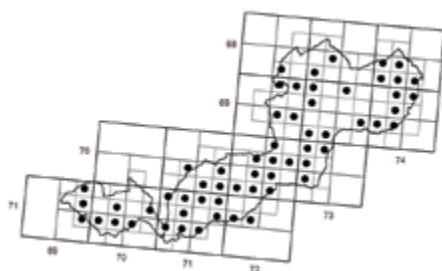
Výskyt v CHKO: Velmi hojný na celém území. Druh, který přežil na území Bílých Karpat glaciál.

Lokality: 1, 2, 5, 6, 9, 10, 16, 19, 20, 23, 29, 31, 36, 40, 43, 44, 47, 56, 61, 62, 64, 68, 69, 71, 72, 73, 74, 75, 77, 79, 84, 86, 89, 92, 93, 98, 99, 104, 105, 106, 107, 109, 110, 113, 118, 120, 122, 125, 126, 128, 131, 132, 133, 134, 136, 139, 143, 148, 151, 154, 155, 156, 159, 162, 165, 166, 169, 170, 171, 176, 190, 194, 195, 196, 197, 199, 204, 207, 209, 210, 220, 223, 225, 230, 231, 233, 236, 251, 255, 263, 265, 268, 280, 282, 285, 291, 297, 300, 306, 307, 313, 314, 324, 326, 329, 338, 345, 347, 348, 349, 352, 358, 360, 364, 366, 368, 372, 373, 376, 380, 381, 384, 386, 387, 390, 395, 402, 407, 409, 411, 418, 425, 426, 428.

13. *Acanthinula aculeata* (O. F. Müller, 1774)

ostnatka trnitá
LC, západopalearktický druh

Velikost: Ulita 1,8–2,1 mm vysoká a 2,0–2,3 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Na celém území ČR, zejména v pahorkatinách a horách. Obývá listnaté a smíšené lesy, kde žije ve vlhkém tlejícím opadu, pod tlejícími kmeny a větvemi.

Výskyt v CHKO: Hojný na celém území.

Lokality: 2, 6, 8, 10, 12, 17, 28, 30, 38, 62, 69, 72, 75, 87, 91, 92, 95, 97, 98, 99, 102, 103, 104, 109, 111, 112, 113, 115, 116, 118, 121, 131, 132, 134, 136, 138, 144, 145, 149, 152, 154, 159, 167, 168, 170, 173, 174, 177, 178, 185, 187, 194, 195, 196, 200, 201, 208, 212, 216, 218, 221, 232, 233, 236, 237, 238, 239, 240, 242, 243, 244, 247, 248, 260, 263, 264, 268, 273, 281, 286, 288, 290, 291, 292, 293, 295, 296, 300, 303, 305, 309, 310, 316, 322, 325, 334, 339, 342, 343, 353, 354, 357, 371, 378, 380, 386, 388, 389, 393, 395, 399, 404, 408, 411, 414, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 427.

14. *Columella edentula* (Draparnaud, 1805)

ostroústka bezzubá
LC, holoarktický druh

Velikost: Ulita 2,3–2,8 mm vysoká a 1,3–1,4 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Hojně rozšířená v pahorkatinách a horách celé ČR. Obývá vlhké údolní porosty, zvláště olšiny, vlhké lesní skalky a mokřady, ve vyšších polohách též louky a lesy při potocích. S oblibou vylézá vysoko na rostliny.

Výskyt v CHKO: Hojný na celém území.

Lokality: 2, 10, 12, 21, 24, 26, 28, 29, 30, 34, 38, 45, 47, 55, 62, 69, 86, 91, 92, 94, 95, 96, 98, 99, 113, 115, 122, 124, 131, 132, 133, 136, 161, 168, 170, 178, 180, 190, 193, 195, 196, 211, 218, 221, 228, 232, 233, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 255, 256, 260, 261, 263, 270, 273, 276, 277, 282, 284, 286, 289, 290, 291, 295, 296, 300, 305, 309, 310, 311, 314, 316, 324, 325, 326, 334, 339, 343, 344, 353, 371, 378, 380, 386, 387, 393, 395, 396, 404, 422, 423, 424, 425.

15. *Truncatellina cylindrica* (A. Férussac, 1807)

drobnička válcovitá
LC, evropský druh

Velikost: Ulita 1,7–1,9 mm vysoká a 0,90–0,95 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Hojný na celém území státu, především v teplých stepních oblastech. Obývá slunné travnaté stráně a skály, vyhýbá se lesu.

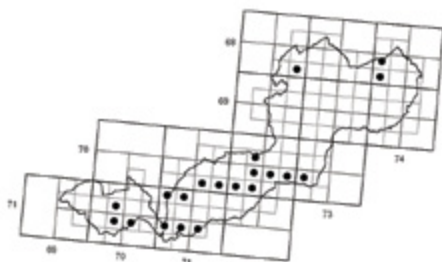
Výskyt v CHKO: Hojný v jihozápadní části území, jinde roztroušeně. Často se vyskytuje ve velmi silných populacích.

Lokality: 5, 6, 19, 27, 29, 31, 36, 47, 61, 62, 64, 71, 72, 73, 74, 75, 77, 78, 79, 84, 85, 88, 89, 93, 121, 122, 132, 133, 159, 165, 171, 194, 195, 196, 225, 226, 230, 231, 233, 236, 268, 295, 313, 315, 345, 376, 384, 393, 395, 408, 419, 426, 427.

16. *Vertigo angustior* Jeffreys, 1830

vrkoč útlý

VU, Natura 2000, evropský druh

Velikost: Ulita 1,6–1,8 mm vysoká a 0,8–0,9 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Na území ČR roztroušeně, místy hojněji a místy vzácně, převážně v nižších polohách. Obývá vlhké louky, prameniště a mokřady, ideálně slatiniště, méně často též mokřadní olšiny. V současnosti na ústupu vzhledem k vysoušení a zarůstání vhodných lokalit.**Lokality:** 19, 20, 27, 47, 69, 72, 77, 82, 89, 92, 113, 126, 131, 132, 149, 171, 194, 195, 199, 227, 230, 231, 232, 233, 236, 237, 238, 251, 254, 280, 315, 387, 395, 402, 406, 407.**Výskyt v CHKO:** Roztroušeně na celém území. Nejčastěji na pěnovcových prameništích a slatiništích v rámci maloplošných zvláště chráněných území.**17. *Vertigo antivertigo* (Draparnaud, 1801)**

vrkoč mnohozubý

VU, palearktický druh

Velikost: Ulita 1,9–2,2 mm vysoká a 1,2–1,3 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Roztroušeně na celém území státu. Obývá vlhké louky, bažiny a břehy vod v nížinách, větších údolích a nižších pahorkatinách.**Lokality:** 47, 56, 92, 113, 126, 133, 134, 149, 171, 195, 207, 231, 236, 251, 252, 255, 280, 314, 324, 326, 329, 342, 387, 395, 402, 403, 407, 418, 425, 430.**Výskyt v CHKO:** Roztroušeně na celém území. Nejčastěji v maloplošných zvláště chráněných územích.

18. *Vertigo moulinsiana* (Dupuy, 1849)

vrkoč bažinný

CR, Natura 2000, evropský druh

Velikost: Ulita 2,2–2,5 mm vysoká a 1,4–1,5 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Reliktní druh ze staršího holocénu, který v Čechách i na Moravě přežil pouze na několika lokalitách. Obývá údolní bazické mokřady a pěnovecová prameniště v nižších teplých polohách. Zdržuje se na vegetaci, nejčastěji na vysokých ostřicích.

Lokality: 231, 232, 324, 326, 329.

Výskyt v CHKO: Pouze ojedinělé výskyty na pěnovecových prameništích v PR Hutě a pod Studeným vrchem.

19. *Vertigo pusilla* O. F. Müller, 1774

vrkoč lesní

NT, evropský druh

Velikost: Ulita 1,9–2,1 mm vysoká a 1,05–1,20 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Na celém území ČR, zejména v pahorkatinách a horách, v černozemních oblastech vzácný. Význačný lesní druh obývající nejčastěji suťové lesy. Žije ve vlhkém listí a mechu, někdy též pod tlejícím dřevem nebo kůrou a na stinných skalkách.

Lokality: 10, 12, 28, 29, 34, 45, 62, 102, 120, 122, 132, 134, 136, 149, 160, 170, 177, 194, 195, 196, 228, 231, 232, 233, 236, 237, 238, 248, 260, 263, 264, 268, 289, 290, 291, 296, 300, 305, 309, 316, 330, 339, 343, 378, 386, 388, 393, 402, 418, 423, 424, 425.

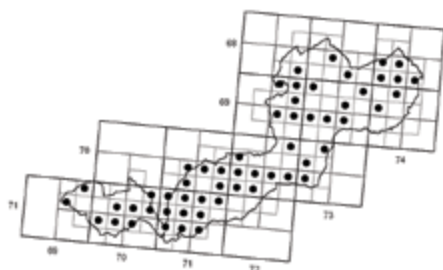

Výskyt v CHKO: Častý na celém území.

20. *Vertigo pygmaea* (Draparnaud, 1801)

vrkoč malinký

LC, holoarktický druh

Velikost: Ulita 1,8–2,2 mm vysoká a 1,1–1,2 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Běžný na celém území ČR, zejména v bezlesých nížinách, pahorkatinách a nižších polohách hor. Význačný druh otevřených stanovišť. Striktně se vyhýbá lesu a žije v různých typech otevřených biotopů, od lučních mokřadů přes mezofilní louky a paspavy až po stepní stráně a xerothermní skály.**Lokality:** 1, 2, 12, 19, 20, 22, 23, 27, 28, 31, 36, 47, 56, 61, 62, 68, 69, 71, 72, 73, 74, 75, 77, 78, 79, 82, 84, 87, 88, 89, 92, 93, 98, 99, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 112, 113, 118, 122, 126, 131, 132, 133, 134, 136, 138, 143, 148, 151, 152, 154, 155, 159, 162, 165, 171, 194, 195, 197, 199, 207, 209, 223, 225, 227, 230, 231, 232, 233, 236, 237, 250, 251, 252, 253, 254, 263, 265, 268, 273, 274, 280, 282, 285, 290, 291, 292, 306, 307, 313, 314, 315, 324, 326, 329, 338, 339, 348, 349, 352, 359, 364, 366, 387, 390, 393, 395, 402, 404, 406, 407, 408, 409, 411, 415, 418, 425, 426, 427, 428.**Výskyt v CHKO:** Velmi hojný na celém území. Druh, o němž se s jistotou ví, že přežil glaciál v karpatské oblasti, ale existující doklady leží mimo Bílé Karpaty.**21. *Vertigo substriata*** (Jeffreys, 1833)

vrkoč rýhovaný

NT, boreomontánní druh

Velikost: Ulita 1,6–1,8 mm vysoká a 1,0–1,1 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Roztroušeně až hojně v pahorkatinách a horách celé ČR. Obývá vlhké louky a olšiny chladnějších poloh, mokřady v horských lesích a podsvahové lesní průsaky.**Výskyt v CHKO:** Roztroušeně na celém území.**Lokality:** 69, 86, 91, 92, 124, 134, 172, 233, 236, 252, 255, 280, 282, 291, 324, 326, 329, 343, 387, 393, 402, 407, 425.

22. *Chondrula tridens* (O. F. Müller, 1774)

trojzubka stepní

VU, středoevropský a jihovýchodoevropský druh

Velikost: Ulita 9–11 mm vysoká a 3,8–4,4 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Význačný druh xerothermních oblastí Čech i Moravy s těžištěm výskytu v černozemních oblastech. Obývá slunné stepní stráně, rozvolněné trávníky a xerothermní skály, ale najdeme ho velmi často i na sekundárních stanovištích, jako jsou náspy, pravidelně kosené meze, zahrádky a skalky.

Lokality: 61, 64, 69, 295, 345, 415.

Výskyt v CHKO: Řídký. Druh, který přežil glaciál v karpatské oblasti, ale existující doklady leží mimo Bílé Karpaty.

23. *Ena montana* (Draparnaud, 1801)

hladovka horská

NT, středoevropský druh

Velikost: Ulita 14–16 mm vysoká a 6,0–6,5 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Rozšířený, místy hojný, po celé republice. Obývá lesy, zvláště vlhčí stanoviště jako zarostlá místa při kmenech stromů a úpatí skalek. Najdeme ho také v údolních porostech a chladnějších lesích vyšších poloh. Za vlhka s oblibou vylézá na kmeny stromů.

Výskyt v CHKO: Častý na celém území.

Lokality: 17, 32, 34, 37, 38, 41, 42, 46, 51, 52, 97, 108, 115, 120, 124, 125, 134, 135, 138, 141, 150, 160, 161, 167, 168, 169, 174, 177, 180, 181, 182, 183, 184, 188, 190, 193, 198, 212, 213, 215, 218, 233, 234, 236, 237, 238, 240, 242, 243, 248, 256, 257, 258, 259, 260, 281, 286, 289, 291, 293, 296, 298, 299, 303, 310, 312, 331, 332, 334, 336, 337, 341, 343, 351, 354, 357, 362, 365, 367, 370, 371, 374, 375, 378, 380, 385, 386, 397, 398, 399, 404, 420, 422, 423, 424.

24. *Merdigera obscura* (O. F. Müller, 1774)

kalonoska chlumní

LC, evropský druh

Velikost: Ulita 8,5–9,5 mm vysoká a 3,6–3,8 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Na celém území republiky mimo rozsáhlých oblastí krystalinika. Obývá listnaté lesy teplejších poloh, kde žije na zemi v opadu nebo při kmenech, často také při úpatí skalek a v křovinách. Nejhojnější je v teplých hájích na vápnitěm podkladu.

Výskyt v CHKO: Častý na celém území.

Lokality: 2, 10, 21, 25, 26, 28, 29, 39, 42, 46, 50, 52, 55, 61, 62, 69, 82, 90, 93, 97, 109, 110, 116, 118, 120, 122, 123, 127, 128, 138, 139, 153, 159, 161, 162, 196, 210, 211, 218, 219, 233, 235, 236, 237, 238, 248, 256, 260, 268, 272, 275, 277, 282, 301, 304, 324, 334, 340, 341, 358, 380, 381, 384, 386, 388, 395, 399, 404, 407.

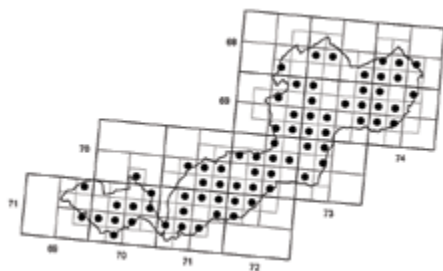
25. *Cochlodina laminata* (Montagu, 1803)

vřetenovka hladká

LC, evropský druh

Velikost: Ulita 15–17 mm vysoká a 4 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Běžný na celém území státu s výjimkou nejsušších oblastí. Obývá lesy všech typů a výškových pásem, od nížinných luhů a xerothermních hájů až po smrkové horské pralesy. Většinou se zdržuje při kmenech stromů, ale najdeme ho i na padlém dřevě a pařezech.

Výskyt v CHKO: Velmi hojný na celém území.

Lokality: 2, 3, 8, 12, 13, 15, 16, 21, 25, 28, 30, 32, 37, 38, 39, 41, 42, 46, 49, 50, 51, 55, 59, 61, 62, 66, 69, 90, 92, 97, 98, 102, 109, 110, 111, 115, 116, 118, 120, 122, 123, 126, 127, 134, 135, 136, 138, 140, 141, 142, 145, 146, 149, 150, 153, 159, 160, 161, 162, 163, 167, 168, 169, 173, 174, 175, 177, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 188, 189, 190, 193, 196, 198, 201, 203, 204, 205, 206, 208, 210, 212, 213, 215, 218, 220, 224, 228, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 245, 246, 247, 248, 249, 256, 257, 258, 259, 260, 264, 266, 267, 268, 270, 272, 275, 277, 278, 281, 282, 283, 286, 289, 291, 293, 294, 295, 296, 298, 299, 303, 304, 305, 308, 309, 310, 311, 312, 316, 318, 323, 324, 325, 328, 331, 333, 334, 335, 336, 337, 339, 344, 346, 353, 357, 362, 365, 367, 369, 370, 371, 375, 378, 380, 381, 384, 385, 386, 388, 395, 397, 399, 401, 404, 405, 407, 412, 413, 414, 420, 421, 423, 424, 431.

26. *Cochlodina orthostoma* (Menke, 1828)

vřetenovka rovnoústá

VU, východo- a středoevropský druh

Velikost: Ulita 12–13 mm vysoká a 3 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Roztroušeně v některých pahorkatinách a horách ČR, na Moravě hojnější. Obývá zejména suťové lesy vyšších poloh, kde žije na kmenech, ale také v listovém opadu na lesních skalkách.

Výskyt v CHKO: Nalezen pouze na třech lokalitách v okolí Pitína, Brumova-Bylnice a na Velké Javořině.

Lokality: 184, 334, 375.

27. *Macrogastra plicatula* (Draparnaud, 1801)

řasnatka lesní

NT, středoevropský druh

Velikost: Ulita 12–13 mm vysoká a 2,9–3,1 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Na celém území ČR, především v pahorkatinách a horách. Obývá nejčastěji suťové lesy, kde žije při kmenech stromů, na pařezech a v tlejícím opadu mezi balvany, ale také na stinných skalkách a při zdech zřícenin.

Výskyt v CHKO: Roztroušeně na celém území.

Lokality: 8, 17, 46, 168, 173, 174, 179, 180, 181, 183, 184, 185, 188, 189, 192, 201, 203, 206, 208, 212, 218, 229, 234, 238, 241, 245, 310, 312, 323, 334, 336, 349, 351, 380, 385, 401, 420, 423, 424.

28. *Macrogastra tumida* (Rossmässler, 1836)

řasnatka nadmutá
VU, karpatský druh

Velikost: Ulita 12,5–14,5 mm vysoká a 3,7–3,9 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Horský druh hojný především v Karpatech, v oblasti Českého masivu jen ojediněle, výjimkou je hojnější výskyt v Blanském lese a přilehlých částech JV Šumavy. Obývá vlhké horské lesy, kde se zdržuje zvláště ve vlhčinách při zemi, pod tlejícími kameny a opadem.

Lokality: 186, 241, 242, 310, 324, 326, 336, 341, 343, 361, 363, 370, 374, 380, 386, 388, 395, 398, 420, 422, 423, 424.

Výskyt v CHKO: Roztroušeně, hlavně v severovýchodní části území.

29. *Macrogastra ventricosa* (Draparnaud, 1801)

řasnatka břichatá
NT, středoevropský druh

Velikost: Ulita 16–20 mm vysoká a 4,0–4,5 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Roztroušeně, místy hojně v pahorkatinách a horách celého území státního území. Obývá vlhké lesy, s oblibou údolní jasanové a olšové porosty, kde žije nejčastěji na kmelech, pod kůrou pařezů, pod tlejícím dřevem i v listovém opadu.

Lokality: 2, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 21, 25, 26, 28, 29, 34, 38, 39, 41, 42, 46, 49, 51, 52, 55, 59, 61, 69, 89, 90, 91, 93, 97, 102, 110, 118, 120, 122, 123, 124, 125, 127, 134, 136, 137, 138, 140, 141, 149, 150, 153, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 168, 169, 170, 172, 174, 175, 176, 177, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 188, 189, 190, 191, 193, 198, 200, 201, 203, 204, 206, 208, 211, 212, 216, 218, 220, 233, 234, 236, 237, 238, 240, 241, 242, 244, 245, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 262, 268, 272, 277, 281, 282, 286, 289, 291, 293, 294, 296, 298, 299, 303, 305, 309, 310, 312, 316, 318, 323, 324, 325, 327, 328, 332, 333, 334, 336, 337, 339, 343, 344, 354, 361, 362, 369, 370, 374, 375, 378, 380, 381, 385, 386, 387, 388, 393, 394, 395, 397, 398, 399, 401, 404, 405, 407, 412, 414, 420, 421, 423, 424, 431.

Výskyt v CHKO: Velmi hojný na celém území.

30. *Clausilia dubia* Draparnaud, 1805

závornatka drsná

LC, středoevropský druh

Velikost: Ulita 12–13 mm vysoká a 2,8–3,0 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Na příhodných místech v pahorkatinách a horách celé ČR, zasahuje až do velmi vysokých poloh. Vyskytuje se na vlhčích skalách, zříceninách, ale i při kmenech stromů. Dává přednost vápnitému podkladu.

Lokality: 160, 201, 208, 321, 375.

Výskyt v CHKO: Známy jen z několika málo lokalit v okolí Velké Javořiny, Pitfna a Brumova-Bylnice. Druh, který přežil na území Bílých Karpat glaciál.

31. *Clausilia pumila* C. Pfeiffer, 1828

závornatka kyjovitá

LC, východo- a středoevropský druh

Velikost: Ulita 12–13 mm vysoká a 2,8–3,0 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Na příhodných místech od nížin do hor celé ČR. Vyhledává vlhká stanoviště v lužních lesích, údolních olšínách a nížinných lužích.

Lokality: 10, 12.

Výskyt v CHKO: Známy pouze dvě lokality v okolí Radějova, v minulosti byl hojnější. Druh, který přežil glaciál v karpatské oblasti, ale existující doklady leží mimo Bílé Karpaty.

32. *Laciniaria plicata* (Draparnaud, 1801)

mnohozubka evropská

NT, východo- a středoevropský druh

Velikost: Ulita 15–18 mm vysoká a 3,4–4,0 mm široká.

Rozšíření a ekologie: V ČR velmi nepravidelně rozšířený druh, v rozlehlých územích chybí, jinde hojný, zejména ve východní části státu. Obývá lesy, skalní zříceniny a zastíněné skály, nejčastěji opukové.

Výskyt v CHKO: Roztroušeně v jihozápadní polovině území. Druh, o němž se s jistotou ví, že přežil glaciál v karpatské oblasti, ale existující doklady leží mimo Bílé Karpaty.

Lokality: 3, 50, 69, 84, 90, 93, 97, 102, 108, 109, 110, 115, 116, 118, 120, 122, 127, 156, 160, 161, 168, 172, 183, 186, 201, 204, 206, 237, 239, 255, 291.

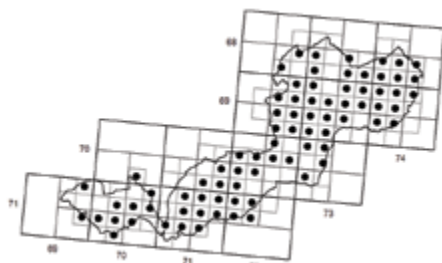
33. *Alinda biplicata* (Montagu, 1803)

vřetenatka obecná

LC, středoevropský druh

Velikost: Ulita 16–18 mm vysoká a 3,8–4,0 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Druh hojný na celém území ČR. Bývá zastoupen v mnoha biotopech, převážně v lesích, kde žije při kmenech stromů a v opadu, v sutích, na skalách a v luzích, ale najdeme ho často také na zříceninách, v zahradách a na dalších kulturních stanovištích.

Výskyt v CHKO: Velmi hojný na celém území.

Lokality: 2, 3, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 21, 25, 26, 28, 29, 30, 32, 34, 37, 38, 39, 41, 42, 46, 49, 50, 51, 52, 55, 59, 61, 62, 66, 69, 89, 90, 91, 92, 93, 95, 96, 97, 102, 109, 110, 113, 116, 120, 122, 123, 124, 126, 128, 134, 136, 138, 139, 140, 141, 146, 149, 150, 156, 159, 160, 161, 162, 164, 168, 169, 172, 173, 174, 175, 177, 179, 180, 181, 183, 184, 185, 186, 189, 190, 193, 196, 198, 200, 201, 203, 204, 205, 206, 208, 210, 211, 212, 213, 215, 216, 218, 220, 237, 240, 248, 256, 257, 258, 259, 260, 263, 267, 268, 269, 272, 277, 282, 286, 287, 289, 291, 293, 294, 296, 298, 299, 303, 304, 305, 309, 310, 311, 312, 316, 318, 319, 324, 327, 328, 330, 332, 333, 334, 336, 337, 339, 340, 341, 343, 344, 346, 349, 351, 354, 358, 359, 361, 362, 367, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 378, 380, 381, 384, 385, 386, 388, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 402, 404, 407, 412, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 431.

34. *Vestia turgida* (Rossmässler, 1836)

nádolka nadmutá
VU, karpatský druh

Velikost: Ulita 14–16 mm vysoká a 3,6–3,9 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Na Moravě poměrně častá v karpatských pohorích, v Čechách se vyskytuje pouze na JV Šumavě. Obývá vlhké, nejčastěji horské lesy. Zdržuje se ve vlhkých dnech údolí, vegetací zarostlých lesních mokřadech a méně často též na sušších stanovištích.

Lokality: 39, 42, 124, 127, 134, 160, 168, 173, 178, 183, 184, 187, 188, 189, 192, 193, 200, 201, 203, 206, 212, 241, 242, 255, 386, 387, 407, 412, 420, 421, 423, 424, 425, 431.

Výskyt v CHKO: Roztroušeně ve vyšších polohách území. Druh, který přežil na území Bílých Karpat glaciál.

35. *Bulgarica cana* (Held, 1836)

vřetenka šedivá
EN, východo- a středoevropský druh

Velikost: Ulita 15–18 mm vysoká a 3,5–3,8 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Převážně na Moravě, vzácně pak i v Čechách. Druh vázaný na zachovalé lesní porosty pralesovitého rázu. Obývá zejména suťové lesy pahorkatin a hor. Jedná se o relikt z klimatického optima holocénu.

Lokality: 173, 179, 180, 181, 184, 185, 189, 201, 218, 238, 245, 246, 247, 256, 323, 334, 336, 391, 397, 399, 412, 421, 423, 424.

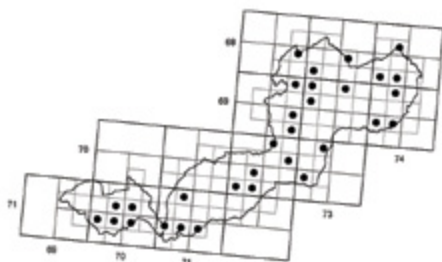

Výskyt v CHKO: Roztroušeně ve vyšších polohách, zejména v okolí Velké Javořiny a Lopeníku. V roce 2011 byla nalezena také v NPR Zahrady pod Hájem v rámci inventarizačního průzkumu této rezervace (A. Lacina lgt., kvadrát 7171-11).

36. *Succinella oblonga* (Draparnaud, 1801)

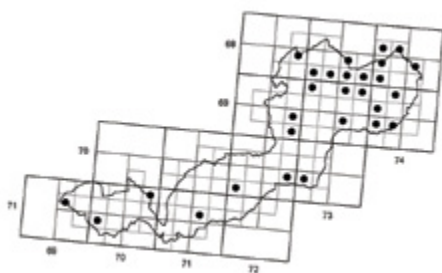
jantařička podlouhlá

LC, evropský a západoasijský druh

Velikost: Ulita 6,5–7,5 mm vysoká a 3,8–4,5 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Roztroušeně až hojně na celém území ČR. Obývá břehy vod, ale běžně také vlhké louky, olšiny, lužní lesy a další vlhká místa. Je ze všech našich jantarek nejméně vázána na vodu.**Lokality:** 10, 12, 19, 20, 26, 27, 28, 33, 47, 69, 89, 90, 92, 113, 120, 125, 131, 132, 191, 227, 231, 233, 236, 260, 266, 268, 272, 280, 286, 291, 300, 309, 314, 324, 326, 329, 332, 339, 343, 354, 361, 378, 381, 386, 387, 404, 411.**Výskyt v CHKO:** Rozšířený na celém území. Druh, který přežil na území Bílých Karpat glaciál.**37. *Succinea putris*** (Linné, 1758)

jantarka obecná

LC, eurosibijský druh

Velikost: Ulita 16–22 mm vysoká a 8–12 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Běžně rozšířený na celém území státu, nejčastěji v nížinách. Obývá břehy vod různého druhu, kde se zdržuje na vegetaci. Řidčeji proniká také na vlhké louky, do luhů a na další vlhká místa.**Lokality:** 1, 12, 61, 128, 133, 195, 252, 254, 255, 268, 272, 274, 280, 291, 332, 339, 341, 342, 343, 347, 349, 356, 358, 361, 369, 372, 373, 375, 379, 381, 386, 387, 392, 395, 402, 403, 406, 407, 430, 431.**Výskyt v CHKO:** Roztroušeně na celém území, v severovýchodní polovině hojnější. Druh, který přežil glaciál v karpatské oblasti, ale existující doklady leží mimo Bílé Karpaty.

38. *Oxyloma elegans* (Risso, 1826)

jantarovka úhledná
NT, holoarktický druh

Velikost: Ulita 16–20 mm vysoká a 8–9 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Na celém území státu, především v nižších polohách. Žije na březích vod, nejčastěji na vegetaci a na bahně v litorálních porostech. Ze všech našich jantarek je nejsilněji vázána na vodní prostředí. Dnes na ústupu v důsledku meliorací a regulací.

Lokality: 3, 50, 60, 61, 131, 132, 133, 153, 191, 195, 204, 207, 233, 236, 395.

Výskyt v CHKO: Roztroušeně v jihozápadní polovině území a v PR Bílé potoky.

39. *Cecilioides acicula* (O. F. Müller, 1774)

bezočka šídlovitá
LC, mediteránní a západoevropský druh

Velikost: Ulita 4,5–5,5 mm vysoká a 1,3–1,4 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Význačný druh stepních oblastí Čech i Moravy. Žije terikolně (tzn. v horních vrstvách půdy) ve vápnatých půdách stepních strání. Často ho lze objevit v krtinách, ústí nor či v náplavech. Jedná se o druh známý z našeho území jen z mladší poloviny holocénu.

Lokality: 2, 5, 6, 61, 64, 74, 79, 82, 84, 97, 102, 118, 122, 132, 133, 156, 159, 165, 211, 233, 235, 264, 268, 311, 342, 376, 384.

Výskyt v CHKO: V jihozápadní polovině území častější, jinde roztroušeně.

40. *Punctum pygmaeum* (Draparnaud, 1801)

boděnka malinká

LC, holoarktický druh

Velikost: Ulita 0,6–0,8 mm vysoká a 1,3–1,6 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Hojný na celém území státu. Jde o mezofilní druh s velmi širokou ekologickou valencí. Vyskytuje se v různých typech biotopů, jak lesních, tak lučních, od mokřadních stanovišť po velmi suché stepní lokality.**Výskyt v CHKO:** Velmi hojný na celém území. Druh, který přežil na území Bílých Karpat glaciál.**Lokality:** 1, 5, 6, 10, 12, 19, 20, 23, 27, 28, 29, 30, 31, 34, 35, 36, 38, 39, 45, 47, 51, 52, 56, 59, 62, 64, 69, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 82, 83, 85, 86, 87, 88, 89, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 104, 105, 106, 107, 109, 111, 113, 115, 116, 120, 121, 122, 124, 126, 130, 131, 132, 133, 134, 136, 139, 140, 141, 143, 144, 145, 148, 149, 152, 154, 155, 159, 161, 162, 164, 165, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 174, 178, 180, 182, 185, 187, 189, 190, 194, 195, 196, 197, 199, 201, 207, 208, 212, 216, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 230, 231, 232, 233, 236, 237, 238, 239, 241, 244, 250, 251, 252, 256, 260, 262, 264, 270, 271, 273, 279, 280, 281, 282, 286, 288, 290, 291, 295, 296, 300, 302, 303, 305, 306, 309, 310, 313, 314, 315, 316, 317, 319, 320, 322, 324, 325, 326, 327, 329, 330, 334, 338, 339, 342, 352, 353, 354, 357, 371, 378, 380, 387, 388, 389, 390, 393, 395, 399, 400, 402, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 422, 423, 424, 425, 426.**41. *Discus perspectivus* (M. von Mühlfeld, 1816)**

vrásenka orlojovitá

VU, východoalpický, karpatský a balkánský druh

Velikost: Ulita 1,8–2,0 mm vysoká a 5,5–6,0 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** V Čechách spíše vzácný, na Moravě hojnější. Obývá vlhké údolní a suťové lesy teplých oblastí. Žije na zemi mezi vlhkým opadem a na tlejícím dřevě.**Výskyt v CHKO:** Hojnější pouze v lesnatých oblastech nižších poloh celého území.**Lokality:** 8, 10, 13, 15, 26, 28, 29, 30, 32, 38, 39, 42, 49, 51, 52, 61, 69, 82, 97, 122, 123, 125, 133, 138, 141, 149, 159, 169, 174, 180, 210, 218, 236, 237, 238, 240, 256, 258, 263, 294, 343, 354.

42. *Discus rotundatus* (O. F. Müller, 1774)

vrásenka okrouhlá

LC, západo- a středoevropský druh

Velikost: Ulita 2,4–2,8 mm vysoká a 5,8–7,0 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Na celém území státu běžně rozšířený od nížin do vysokých poloh hor. Obývá lesy, kde žije pod kameny, v sutích, při kmenech, pod tlejícím dřevem a na úpatí skal. Běžný je také na druhotných stanovištích jako hradní zříceniny, zdi a ruderální biotopy.**Výskyt v CHKO:** Hojný na celém území.**Lokality:** 8, 12, 15, 16, 17, 21, 26, 39, 42, 46, 52, 110, 121, 122, 125, 128, 133, 141, 146, 150, 156, 163, 201, 233, 256, 259, 268, 269, 275, 277, 297, 299, 300, 303, 310, 311, 317, 324, 334, 343, 347, 354, 365, 367, 373, 375, 377, 378, 380, 381, 383, 384, 386, 393, 394, 395, 396, 401, 402, 404, 405, 413, 421, 422, 423.**43. *Discus ruderatus*** (A. Férussac, 1821)

vrásenka pomezní

NT, palearktický a boreomontánní druh

Velikost: Ulita 2,5–3,0 mm vysoká a 5,5–6,0 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Význačný druh našich hor, který je rozšířený ve všech hraničních pohořích státu. Obývá vlhké horské lesy, kde žije pod kůrou tlejících kmenů a pařezů, velmi často smrkových. V nižších polohách se jedná o relikt z časného holocénu.**Výskyt v CHKO:** Hlavně v okolí Velké Javořiny, roztroušeně i jinde ve vyšších polohách. Druh, který přežil na území Bílých Karpat glaciál.**Lokality:** 179, 183, 184, 185, 188, 189, 201, 203, 212, 249, 362, 412, 413.

44. *Zonitoides nitidus* (O. F. Müller, 1774)

zemounek lesklý

LC, holoarktický druh

Velikost: Ulita 3,5 mm vysoká a 6 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Běžný na celém území ČR vyjma nejvyšších horských poloh. Žije v blízkosti vod různého druhu, na mokřících loukách, v bažinách, v údolních olšinách a na dalších vlhkých stanovištích. Je značně odolný vůči znečištění.

Lokality: 3, 16, 25, 28, 29, 44, 61, 69, 115, 124, 128, 134, 139, 207, 211, 268, 269, 272, 277, 280, 284, 291, 305, 339, 343, 356, 372, 373, 387, 392, 403, 404, 430.

Výskyt v CHKO: Roztroušeně na celém území.

45. *Euconulus fulvus* (O. F. Müller, 1774)

kuželík drobný

LC, holoarktický druh

Velikost: Ulita 2,2–2,4 mm vysoká a 2,8–3,0 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Vyskytuje se na celém území státu, zejména v horách, pahorkatinách a vlhkých částech nížin. Má značné ekologické rozpětí. Obývá zejména vlhké údolní porosty, ale najdeme ho též ve smrkových pařezech horských lesů, na vlhkých loukách a výjimečně i na suchých vápencových skalách.

Lokality: 8, 10, 12, 20, 23, 24, 27, 30, 38, 47, 51, 64, 69, 88, 89, 91, 92, 97, 98, 99, 111, 113, 115, 121, 124, 126, 131, 132, 133, 135, 136, 140, 149, 160, 161, 165, 168, 170, 171, 172, 173, 174, 177, 178, 184, 185, 189, 190, 193, 194, 195, 196, 200, 201, 203, 212, 216, 230, 231, 232, 236, 237, 240, 242, 244, 247, 248, 251, 252, 254, 263, 265, 267, 280, 288, 291, 292, 293, 295, 296, 303, 310, 314, 315, 316, 324, 325, 326, 330, 342, 344, 347, 353, 368, 386, 387, 388, 395, 397, 402, 407, 411, 412, 413, 414, 420, 421, 423, 424, 425.

Výskyt v CHKO: Hojný na celém území. Druh, který přežil na území Bílých Karpat glaciál.

46. *Euconulus cf. praticola* (Reinhardt, 1883)

kuželík tmavý

VU, evropský druh

Velikost: Ulita 2,2 mm vysoká a 2,3–2,8 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Vzácnější druh obývající pouze některá mokřadní stanoviště nižších poloh. Žije v silně vlhkých, většinou mokřadních biotopech, jako jsou podmáčené olšiny nižších a středních poloh, nivy řek a bazické slatiny.

Výskyt v CHKO: Pravděpodobně nalezen pouze na dvou lokalitách v okolí Javorníka a Brumova-Bylnice.

Lokality: 132, 393.

Pozn. Vzhledem k tomu, že možnost záměny s velmi podobným a o dost hojnějším druhem *E. fulvus* je vysoká, existují jisté pochybnosti o jeho skutečném výskytu na území CHKO. Tuto myšlenku podporuje fakt, že na jedné z lokalit nálezů nebyl *E. praticola* ani při opakovaném důkladném průzkumu zaznamenán a chybí také na mnoha dalších bělokarpatských lokalitách navzdory vhodným ekologickým podmínkám. Nicméně jeho výskyt na území CHKO vyloučen není, a proto ho zahrnujeme do výčtu nalezených druhů, pouze s upozorněním na nejistou věrohodnost nálezů v podobě zkratky cf. (z lat. „confer“ – vezmi v potaz) před druhovým jménem.

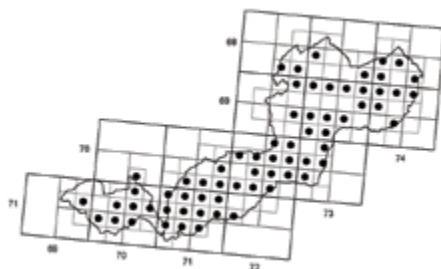
47. *Vitrina pellucida* (O. F. Müller, 1774)

skleněnka průsvitná

LC, holoarktický druh

Velikost: Ulita 3,4 mm vysoká a 6 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Hojný na celém území republiky od nížin do vysokých poloh hor. Jedná se o mezofilní druh s širokou ekologickou valencí obývající různé typy biotopů od lesních biocenóz přes údolní porosty až po xerothermní stanoviště. Běžný je také na kulturních stanovištích jako zahrady, sady a ruderalní plochy.

Výskyt v CHKO: Velmi hojný na celém území. Druh, který přežil na území Bílých Karpat glaciál.

Lokality: 5, 10, 12, 19, 20, 23, 24, 27, 28, 30, 31, 33, 36, 44, 45, 47, 50, 56, 57, 59, 62, 64, 68, 72, 73, 74, 75, 77, 79, 84, 86, 87, 89, 91, 92, 93, 94, 98, 101, 102, 104, 107, 109, 221, 122, 124, 125, 127, 128, 131, 132, 133, 136, 139, 143, 144, 146, 148, 150, 154, 155, 159, 160, 162, 165, 166, 168, 172, 178, 182, 185, 189, 191, 194, 196, 197, 199, 210, 220, 225, 226, 230, 232, 237, 239, 240, 242, 244, 248, 250, 251, 254, 260, 262, 266, 267, 270, 271, 273, 275, 278, 279, 280, 282, 286, 290, 291, 295, 296, 297, 304, 305, 306, 307, 310, 311, 312, 315, 317, 329, 338, 339, 344, 345, 349, 354, 360, 364, 366, 370, 380, 381, 384, 386, 390, 395, 400, 402, 405, 406, 407, 411, 414, 415, 416, 419, 425, 426, 427, 428.

48. *Semilimax semilimax* (J. Férussac, 1802)

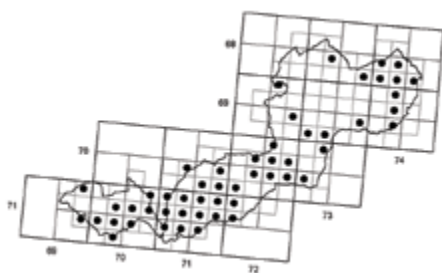
slimáčník táhlý

LC, alpský a středoevropský druh

Velikost: Ulita 2,4 mm vysoká a 5 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Častý v pahorkatinách a horách celé republiky. Obývá vlhké lesy, zejména údolní a suťové porosty.**Výskyt v CHKO:** Řídký, vázaný na vyšší polohy.**Lokality:** 131, 132, 140, 160, 185, 188, 193, 213, 215, 216, 242, 243, 325, 371, 373.**49. *Vitrea contracta*** (Westerlund, 1871)

skelníčka stažená

LC, západopalearktický druh

Velikost: Ulita 1,2–1,3 mm vysoká a 2,3–2,6 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Výskyt na území ČR velmi nerovnoměrný, zejména v oblastech krystalinika řídký. Vyskytuje se na sušších stanovištích typu lesnatých skalnatých strání nebo lesních sutí, terikolně (tzn. v horních vrstvách půdy) může žít i na stepních stráních a xerothermních skalách.**Výskyt v CHKO:** Častý na celém území.**Lokality:** 2, 8, 10, 12, 16, 19, 27, 28, 29, 34, 38, 39, 42, 43, 45, 47, 51, 52, 55, 61, 62, 68, 69, 72, 79, 82, 84, 87, 89, 90, 92, 97, 98, 99, 102, 109, 110, 111, 115, 116, 118, 120, 121, 122, 124, 126, 131, 132, 133, 136, 138, 149, 159, 161, 165, 169, 171, 172, 174, 178, 180, 187, 193, 194, 208, 212, 213, 221, 228, 231, 233, 235, 236, 237, 238, 251, 252, 256, 260, 264, 268, 286, 291, 292, 295, 313, 316, 322, 324, 325, 326, 334, 353, 357, 375, 388, 389, 393, 395, 399, 402, 404, 407, 411, 418, 420, 423, 426, 427.

50. *Vitrea crystallina* (O. F. Müller, 1774)

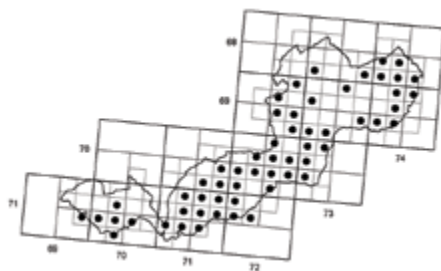
skelníčka průhledná

LC, evropský druh

Velikost: Ulita 1,9–2,0 mm vysoká a 3,2–4,0 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Běžný v celé ČR s výjimkou černozemních oblastí. Obývá vlhké nívné porosty, zejména údolní olšiny, nížinné luhy a vrbové křoviny podél potoků, ale najdeme ho také na vlhkých místech v lesích, hlavně v horských mokřadech, kde s oblibou žije při zemi pod vlhkým opadem.**Lokality:** 8, 10, 12, 61, 69, 91, 92, 93, 110, 124, 134, 135, 136, 141, 145, 149, 153, 159, 160, 161, 167, 170, 172, 174, 177, 180, 183, 185, 187, 188, 189, 190, 192, 193, 195, 200, 201, 203, 206, 208, 211, 212, 216, 218, 220, 221, 232, 238, 241, 242, 244, 248, 255, 256, 263, 268, 281, 282, 289, 290, 291, 293, 296, 334, 339, 343, 354, 357, 361, 378, 380, 381, 385, 386, 387, 388, 393, 395, 396, 402, 414, 420, 421, 422, 423, 424.**Výskyt v CHKO:** Častý na celém území. Druh, který přežil na území Bílých Karpat glaciál.**51. *Vitrea diaphana*** (Studer, 1820)

skelníčka průzračná

NT, karpatský, alpský a severobalkánský druh

Velikost: Ulita 2 mm vysoká a 4 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Roztroušeně v horách a pahorkatinách na většině území státu, místy na velkých plochách chybí. Obývá převážně vlhké lesní sutě, úpatí lesních skalek, zříceniny a někdy též údolní porosty.**Lokality:** 8, 10, 12, 25, 28, 29, 34, 38, 41, 42, 45, 46, 51, 52, 69, 89, 90, 96, 97, 102, 109, 110, 111, 112, 115, 116, 120, 121, 122, 124, 125, 126, 127, 131, 132, 133, 134, 136, 137, 140, 141, 149, 159, 160, 161, 162, 167, 169, 170, 172, 174, 177, 178, 180, 182, 183, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 193, 194, 195, 196, 200, 201, 203, 206, 208, 211, 212, 213, 216, 220, 221, 228, 232, 233, 234, 236, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 248, 255, 256, 260, 263, 266, 267, 268, 272, 277, 278, 281, 282, 286, 288, 289, 290, 291, 294, 299, 300, 303, 305, 309, 310, 316, 319, 323, 324, 325, 326, 334, 342, 343, 354, 357, 362, 371, 375, 380, 388, 393, 395, 399, 402, 404, 414, 420, 421, 422, 423, 424, 425.**Výskyt v CHKO:** Častý na celém území.

52. *Vitrea transsylvanica* (Clessin, 1877)

skelnička karpatská
EN, karpatský druh

Velikost: Ulita 1,5–1,7 mm vysoká a 3,7–4,0 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Na Moravě roztroušeně až vzácně, do Čech zasahuje jen ojediněle u České Třebové, izolovaně na Ještědu a Šumavě. Obývá vlhké horské lesy, zdržuje se na zemi pod opadem, při úpatí skalek a běžně i v údolních nivách.

Lokality: 188, 192, 201, 212.

Výskyt v CHKO: Pouze v NPR Javorina.

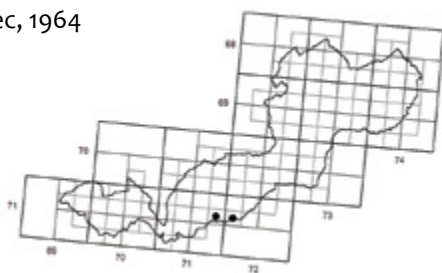
53. *Aegopinella epipedostoma iuncta* Hudec, 1964

sítovka podhorská
NT, pyrenejský a evropský druh

Velikost: Ulita 5–7 mm vysoká a 9–12 mm široká.

Rozšíření a ekologie: V rámci ČR se vyskytuje pouze na Moravě, převážně v severní polovině. Žije v lesích mezi skalami a v listovém opadu, hojně též v luzích a nivách potoků, vždy na vlhkých stanovištích. Dává přednost horám.

Lokality: 173, 185, 188, 189, 201, 212.

Výskyt v CHKO: Pouze v NPR Javorina.

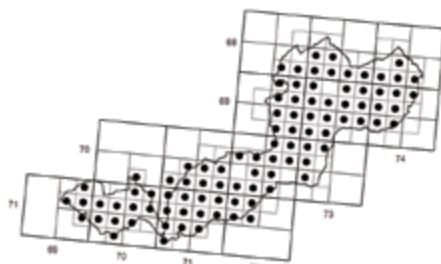
54. *Aegopinella minor* (Stabile, 1864)

sítovka suchomilná

LC, evropský druh

Velikost: Ulita 4,4–5,0 mm vysoká a 8–10 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Hojný druh s širokou ekologickou valencí, vyskytující se po celém území ČR. Obývá spíše sušší až mezická stanoviště, a to jak lesní biotopy, kde žije v tlejícím listí, pod kameny a dřevem, tak nelesní stanoviště jako křoviny, sutě, louky aj.

Výskyt v CHKO: Velmi hojný na celém území.

Lokality: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 17, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 34, 35, 37, 38, 39, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 59, 61, 62, 64, 66, 68, 69, 70, 72, 73, 74, 75, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 91, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 108, 109, 110, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 144, 146, 147, 149, 150, 159, 160, 161, 162, 168, 169, 170, 172, 173, 174, 176, 177, 178, 180, 181, 182, 184, 185, 187, 188, 189, 190, 192, 193, 194, 195, 196, 198, 201, 203, 206, 208, 210, 212, 213, 214, 215, 217, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 228, 229, 232, 233, 234, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 243, 245, 246, 247, 248, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 270, 271, 272, 273, 275, 277, 278, 279, 281, 282, 283, 284, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 298, 299, 301, 303, 304, 305, 307, 309, 310, 312, 315, 316, 317, 319, 320, 322, 323, 324, 325, 327, 330, 331, 334, 335, 339, 340, 342, 343, 344, 346, 347, 350, 351, 352, 353, 354, 357, 358, 359, 360, 365, 369, 370, 372, 374, 375, 378, 380, 384, 385, 386, 394, 395, 398, 399, 404, 412, 415, 416, 419, 420, 422, 425.

55. *Aegopinella nitens* (Michaud, 1831)

sítovka blýštivá

LC, alpský a středoevropský druh

Velikost: Ulita 4,0–5,5 mm vysoká a 8–11 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Mozaikovitý výskyt v pahorkatinách a horách celé ČR, chybí v severních Čechách a černozemních oblastech. Žije na mírně vlhkých stanovištích, nejčastěji v suťových lesích mezi skalami.

Výskyt v CHKO: Řídký, hlavně vyšší polohy.

Lokality: 173, 186, 212, 268, 269, 286, 412, 421, 423, 424.

56. *Aegopinella pura* (Alder, 1830)

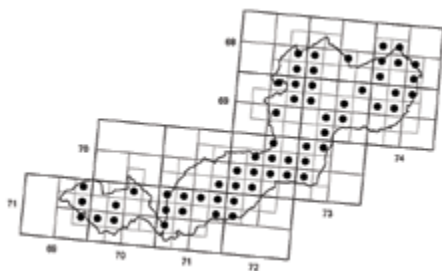
síťovka čistá

LC, evropský druh

Velikost: Ulita 2,0–2,6 mm vysoká a 4,0–4,6 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Na celém území ČR, převážně v pahorkatinách a horách, chybí pouze v černozemních oblastech. Je vázaný na lesní stanoviště, zejména vlhké olšiny, suťové lesy i stinné skalky. Nejčastěji žije mezi opadem, tlejícím dřevem nebo ve vlhké trávě.**Výskyt v CHKO:** Velmi hojný na celém území.**Lokality:** 8, 10, 12, 13, 16, 26, 28, 29, 30, 34, 37, 38, 39, 41, 42, 45, 51, 52, 55, 57, 62, 69, 76, 80, 82, 83, 86, 89, 91, 92, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 102, 109, 110, 111, 112, 113, 115, 116, 120, 121, 122, 124, 125, 127, 131, 132, 133, 134, 136, 138, 139, 140, 141, 144, 145, 149, 150, 159, 160, 161, 167, 168, 169, 170, 172, 173, 174, 177, 178, 180, 182, 183, 185, 187, 188, 189, 190, 192, 193, 194, 195, 196, 200, 201, 203, 206, 208, 212, 215, 216, 218, 220, 222, 224, 228, 232, 233, 234, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 246, 247, 248, 251, 254, 255, 256, 260, 263, 264, 266, 267, 270, 271, 273, 274, 278, 279, 280, 281, 282, 286, 288, 289, 290, 291, 293, 294, 296, 301, 303, 305, 309, 310, 311, 312, 315, 316, 317, 319, 323, 324, 325, 326, 327, 334, 336, 337, 339, 340, 342, 343, 344, 353, 354, 357, 364, 370, 371, 375, 378, 380, 381, 385, 386, 387, 388, 393, 395, 396, 398, 399, 401, 402, 405, 407, 411, 412, 414, 416, 417, 420, 421, 422, 423, 424, 425.**57. *Perpolita hammonis* (Ström, 1765)**

blyštivka rýhovaná

LC, palearktický druh

Velikost: Ulita 2,0–2,2 mm vysoká a 3,5–4,3 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Běžný na celém území státu. V nižších polohách se vyskytuje spíše ve vlhčích biotopech jako údolní porosty, vlhké louky, břehy vod nebo vlhčí skály; ve vyšších polohách se objevuje i na mezofilních až suchých loukách.**Výskyt v CHKO:** Velmi hojný na celém území. Druh, který přežil na území Bílých Karpat glaciál.**Lokality:** 2, 8, 10, 12, 13, 14, 19, 20, 22, 23, 24, 30, 31, 44, 72, 77, 86, 91, 98, 104, 109, 122, 126, 128, 131, 132, 133, 136, 143, 148, 152, 154, 155, 160, 162, 171, 173, 185, 189, 194, 195, 196, 197, 199, 220, 223, 225, 226, 230, 231, 232, 244, 248, 250, 251, 252, 254, 255, 260, 262, 263, 267, 270, 271, 273, 278, 279, 282, 285, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 300, 306, 309, 310, 314, 315, 316, 322, 324, 326, 329, 330, 332, 339, 342, 343, 346, 348, 349, 351, 353, 361, 364, 368, 376, 387, 389, 390, 396, 400, 402, 403, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 415, 416, 417, 418, 422, 425, 426, 427, 428, 431.

58. *Oxychilus cellarius* (O. F. Müller, 1774)

skelnatka drnová

LC, západo- a středoevropský druh

Velikost: Ulita 5,0–5,5 mm vysoká a 10–12 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Na celém území ČR. Obývá vlhká stanoviště různého typu, nejčastěji lesy, kde žije pod kameny sutí nebo při úpatí skalek. Je hojně zastoupen také na kulturních stanovištích, zejména v zahradách, při zdech či ve sklenících. Jedná se o mladoholocénního přistěhovalce.**Lokality:** 29, 61, 109, 115, 116, 118, 120, 122, 125, 127, 131, 132, 141, 159, 183, 188, 207, 211, 228, 234, 238, 260, 263, 264, 282, 289, 291, 292, 309, 340, 369, 372, 373, 376, 381, 386, 404.**Výskyt v CHKO:** Roztroušeně po celém území.**59. *Oxychilus depressus*** (Sterki, 1880)

skelnatka stlačená

NT, alpský a karpatský druh

Velikost: Ulita 3,8–4,0 mm vysoká a 7,5–8,5 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Roztroušeně na celém území ČR, zejména v horách a pahorkatinách České vysočiny. Lesní druh obývající hlavně vlhké svahové sutě.**Lokality:** 42, 116, 135, 181, 185, 187, 188, 208, 246, 277, 291, 344.**Výskyt v CHKO:** Řídký. Druh, který přežil glaciál v karpatské oblasti, ale existující doklady leží mimo Bílé Karpaty.

60. *Oxychilus draparnaudi* (Beck, 1837)

skelnatka západní

LC, západomediterránní a západoevropský druh

Velikost: Ulita 6–7 mm vysoká a 12–14 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Synantropní druh, který se na území ČR vyskytuje jen na kulturních stanovištích, jako jsou skleníky, sklepy, zahrady, často v okolí velkých měst. Žije na vlhkých místech pod kameny a listím, především v nižších polohách a nezalesněných oblastech. Jedná se o nepůvodní druh, který byl k nám zavlečen do zahrad a skleníků, odkud proniká i do volné přírody, zvláště v teplých a hustě osídlených krajinách.**Lokality:** 12, 26, 43, 156, 268, 291, 384.**Výskyt v CHKO:** Řídký.**61. *Oxychilus glaber*** (Rossmässler, 1835)

skelnatka hladká

NT, jiho- a středoevropský druh

Velikost: Ulita 6,0–6,5 mm vysoká a 11–13 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Roztroušeně na celém území ČR, v mnoha oblastech chybí. Obývá zastíněné lesní sutě, zejména vápnité. Ve světle fosilních dokladů se jeví jako mladoholocenní imigrant.**Výskyt v CHKO:** Roztroušeně po celém území.**Lokality:** 8, 11, 21, 34, 38, 39, 41, 42, 46, 51, 59, 69, 90, 91, 92, 93, 98, 102, 111, 116, 118, 122, 123, 124, 160, 168, 172, 178, 188, 193, 200, 201, 204, 206, 208, 244, 264, 266, 275, 277, 278, 281, 282, 286, 290, 291, 293, 296, 303, 308, 312, 316, 323, 324, 369, 373, 380, 381, 384, 393, 394, 397.

62. *Oxychilus inopinatus* (Uličný, 1887)

skelnatka zemní

NT, podkarpatsko-balkánský druh

Velikost: Ulita 2,3–2,8 mm vysoká a 4,8–5,6 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Poměrně vzácně v nejteplejších stepních oblastech ČR s těžištěm výskytu v černozemních oblastech. Žije terikolně (tzn. ve svrchních vrstvách půdy) na stepních stráních, škrapových polích i skalních stepích. Upřednostňuje vápnné půdy lehčího rázu. Nalézt ho můžeme při ústí nor hrabošů či v krutinách. Jedná se o druh známý na našem území jen z mladší poloviny holocénu.**Lokality:** 6, 136.**Výskyt v CHKO:** Pouze na dvou lokalitách v PP Žerotín u Radějova a v horním úseku potoka Kazivec u Suchova.**63. *Daudebardia brevipes*** (Draparnaud, 1805)

sklovatka krátkonohá

EN, jiho- a středoevropský druh

Velikost: Ulita 1,4 mm vysoká a 4,6–4,7 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Na území ČR se vyskytuje roztroušeně až vzácně, hojněji jen v karpatské oblasti. Obývá velmi vlhké suťové lesy v pahorkatinách a nižších polohách hor. Zdržuje se v tlejícím listovém opadu, zejména na úpatí svahových suť.**Lokality:** 27, 83, 92, 100, 113, 115, 126, 133, 145, 160, 188, 196, 201, 232, 236, 237, 244, 255, 261, 264, 282, 286, 288, 296, 300, 305, 312, 324, 326, 342, 374, 380, 388, 395, 396, 402, 407, 411, 421, 422, 425.**Výskyt v CHKO:** Roztroušeně na celém území.

64. *Daudebardia rufa* (Draparnaud, 1805)

sklovatka rudá

NT, jiho- a středoevropský druh

Velikost: Ulita 1,5 mm vysoká a 5,2 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Na území ČR se vyskytuje roztroušeně s velkými mezerami výskytu, ale mnohem častěji než předchozí druh, proniká více na západ. Obývá obdobná stanoviště, tzn. velmi vlhké suťové lesy v pahorkatinách a nižších polohách hor. Zdržuje se v tlejícím listovém opadu, zejména na úpatí svahových sutí.

Výskyt v CHKO: Častý na celém území.

Lokality: 8, 10, 12, 17, 27, 28, 29, 30, 35, 38, 42, 43, 51, 52, 59, 61, 62, 69, 80, 82, 89, 92, 95, 97, 98, 100, 102, 109, 111, 115, 116, 121, 122, 124, 126, 131, 132, 134, 135, 136, 138, 140, 144, 145, 149, 156, 159, 160, 161, 163, 167, 168, 169, 170, 172, 174, 178, 180, 183, 185, 187, 189, 190, 193, 195, 196, 199, 200, 201, 203, 206, 208, 212, 213, 215, 216, 218, 220, 229, 232, 236, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 248, 251, 255, 256, 259, 260, 261, 263, 264, 267, 273, 281, 282, 286, 288, 289, 291, 295, 296, 300, 303, 305, 309, 315, 316, 317, 323, 324, 325, 326, 334, 339, 342, 343, 353, 354, 357, 361, 371, 380, 386, 388, 393, 395, 396, 398, 401, 404, 407, 411, 412, 414, 416, 420, 421, 422, 423, 424, 425.

65. *Tandonia budapestensis* (Hazay, 1881)

plžice štíhlá

LC, evropský druh, původně jihoevropský

Velikost: Tělo 50–60 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Synantropní druh, obývající intravilány některých měst v nižších polohách ČR. Běžně se vyskytuje na kulturních stanovištích, jako jsou zahrady, parky, pole; ale také na teplých kamenitých místech, světlých suťových lesích či skalnatých křovinatých stráních.

Výskyt v CHKO: Nalezena pouze na jediné lokalitě v Hrubé Vrbce.**Lokality:** 66.

66. *Bielzia coeruleans* (M. Bielz, 1851)

modranka karpatská

VU, karpatský druh

Velikost: Tělo 100–160 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Pouze na Moravě, na historické hranici Čech a Moravy je známa z Kralického Sněžníku a ze Žákovy hory. Obývá vlhké horské lesy, kde žije pod kůrou stromů, pařezů, padlých kmenů i v listovém opadu.

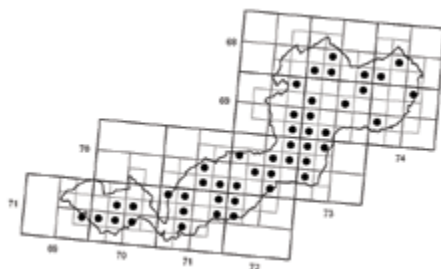
Výskyt v CHKO: Roztroušeně na celém území.

Lokality: 160, 175, 176, 181, 183, 185, 186, 188, 189, 201, 204, 212, 241, 242, 245, 246, 247, 284, 312, 323, 336, 353, 362, 378, 385, 398, 413, 420, 423.

67. *Limax cinereoniger* Wolf, 1803

slimák popelavý

LC, evropský druh

Velikost: Tělo až 150 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Běžný na celém území státu. Obývá převážně lesy, kde žije při kmelech stromů, pod kůrou pařezů a pod kameny. Žije i ve smrkových monokulturách.

Výskyt v CHKO: Hojný na celém území.

Lokality: 8, 13, 16, 25, 30, 35, 38, 48, 82, 90, 91, 97, 98, 109, 115, 116, 122, 142, 146, 147, 150, 160, 163, 175, 176, 177, 180, 181, 183, 184, 185, 186, 188, 189, 201, 204, 210, 212, 218, 240, 242, 244, 245, 246, 247, 249, 256, 259, 261, 266, 267, 269, 272, 278, 283, 284, 289, 291, 293, 295, 305, 308, 309, 310, 312, 316, 317, 328, 333, 336, 342, 343, 346, 347, 352, 353, 363, 369, 370, 375, 377, 378, 380, 412, 413, 420, 424.

68. *Limax maximus* Linné, 1758

slimák největší

LC, jiho- a západoevropský druh

Velikost: Tělo až 200 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Roztroušeně na celém území státu. Obývá hlavně kulturní stanoviště jako zahrady, sady, ruiny, sklepy; řidčeji též vlhká místa v lesích synantropního rázu, kde žije nejčastěji při kmenech a pařezích.

Výskyt v CHKO: Zaznamenán pouze na třech lokalitách v Hrubé Vrbce a Strání.

Lokality: 63, 66, 191.

69. *Malacolimax tenellus* (O. F. Müller, 1774)

plžík žlutý

LC, severo- a středoevropský druh

Velikost: Tělo 35–65 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Hojně rozšířený po celém území, zejména v západní části republiky. Žije hlavně na houbách a na dřevě ve smíšených i jehličnatých lesích od nížin do hor. Často jediný plž vyskytující se ve smrkových monokulturách.

Výskyt v CHKO: Řídký.

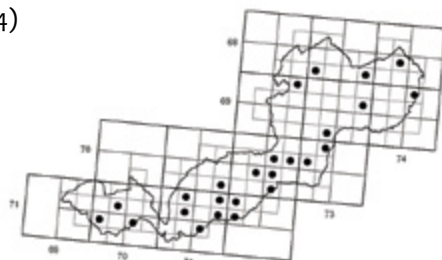
Lokality: 183, 184, 185, 186, 245, 246, 283, 284, 312, 328, 336, 352, 363, 370, 412, 413.

70. *Lehmannia marginata* (O. F. Müller, 1774)

podkornatka žíhaná
LC, evropský druh

Velikost: Tělo 60–75 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Častý v pahorkatinách a horách celé ČR. Obývá vlhčí listnaté a smíšené lesy. Je to význačný stromový druh, který za vlhkého počasí vylézá vysoko do korun stromů a za sucha se zdržuje v trhlinách kůry a v dutinách. Častý je též na lesních skalkách.

Výskyt v CHKO: Roztroušeně na celém území.

Lokality: 13, 25, 51, 97, 100, 109, 115, 116, 135, 160, 173, 175, 182, 183, 184, 185, 186, 188, 189, 201, 212, 218, 240, 245, 246, 247, 249, 259, 284, 305, 323, 327, 328, 333, 336, 342, 363, 367, 370, 375, 377, 412, 413, 421, 424.

71. *Lehmannia nyctelia* (Bourguignat, 1861)

podkornatka jižní
VU, severoafrický a jihovýchodoevropský druh

Velikost: Tělo 50 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: U nás pouze v Bílých Karpatech. Obývá listnaté lesy nižších poloh pahorkatin, kde žije pod kůrou stromů. Popis a anatomie jedinců z Bílých Karpat viz HORSÁK (2000).

Výskyt v CHKO: Roztroušeně ve střední části území.

Lokality: 236, 247, 249, 257, 266, 278, 283, 323, 324, 325.

***Deroceras* spp.**

slimáček

V ČR se vyskytuje 8 obtížně rozlišitelných druhů tohoto rodu. Až na jeden nepůvodní druh bylo zbývajících sedm nalezeno v CHKO. Společným znakem je mléčně zbarvený sliz, který vypouštějí při podráždění. Až na výjimky se druhy tohoto rodu dají určit pouze podle anatomických znaků, které nejsou u nedospělých jedinců vytvořeny, takže bývají běžně zařazovány pouze do rodu *Deroceras* sp. (viz mapka). Je tudíž pravděpodobné, že frekvence výskytu následujících přesně určených druhů, vyjma morfologicky poznatelného *D. laeve*, je ve skutečnosti vyšší než uvádějí jednotlivé mapy. Výskyty druhů vázaných na synantropní stanoviště jsou pravděpodobně velmi podhodnocené, protože těmto stanovištím nebyla během průzkumů věnována velká pozornost.

Lokality: 8, 9, 15, 32, 96, 181, 185, 199, 205, 210, 212, 218, 220, 239, 240, 241, 242, 243, 247, 256, 259, 261, 263, 275, 277, 281, 283, 284, 286, 289, 291, 293, 304, 309, 310, 312, 328, 336, 342, 353, 363, 380, 423, 424.

72. *Deroceras agreste* (Linné, 1758)

slimáček polní

LC, západopalearktický druh

Velikost: Tělo 35–50 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Hojný po celém území ČR. Obývá vlhké nívné louky a běžně též synantropní stanoviště, kde např. na polích může způsobovat škody na zemědělských plodinách. Zasahuje i vysoko do hor.

Výskyt v CHKO: Dosud známy jen dva nálezy, velmi pravděpodobně je však hojnější, zejména na synantropních stanovištích a polích.

Lokality: 196, 290.

73. *Deroceas laeve* (O. F. Müller, 1774)

slimáček hladký
LC, holoarktický druh

Velikost: Tělo 15–25 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Běžný na celém území ČR. Vyskytuje se na velmi vlhkých stanovištích, jak lesních, tak lučních, nejčastěji na březích vod, v bažinách či rákosových porostech.

Výskyt v CHKO: Roztroušeně na celém území, ve skutečnosti patrně hojnější.

Lokality: 26, 50, 98, 99, 119, 150, 161, 176, 191, 199, 236, 251, 282, 292, 336, 395.

74. *Deroceas praecox* Wiktor, 1966

slimáček lesní
NT, sudetsko-karpatský druh

Velikost: Tělo 35–40 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: V ČR zastoupen v sudetských pohořích a Karpatech. Obývá listnaté lesy, kde se zdržuje na vlhkých místech, zejména v blízkosti potoků nebo pramenišť. Často vylézá na rostliny a mech.

Výskyt v CHKO: Pouze v SV části území přibližně po Strání, zde pravděpodobně hojnější.

Lokality: 324, 378, 395, 407, 412, 413.

75. *Deroceras reticulatum* (O. F. Müller, 1774)

slimáček síťkovany
LC, evropský druh

Velikost: Tělo 35–50 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Hojný na celém území státu. Jedná se o synantropní druh, který obývá vlhká místa v blízkosti lidských sídel, jako jsou zahrady, pole, louky, parky či rumišťe. Při přemnožení může způsobovat škody na zemědělských plodinách.

Lokality: 1, 44, 53, 58, 66, 67, 128, 202, 204, 251, 255, 364.

Výskyt v CHKO: Roztroušeně po celém území, pravděpodobně hojnější.

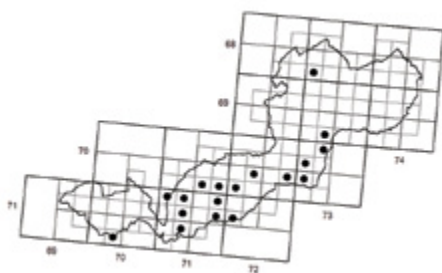
76. *Deroceras rodnae* Grossu et Lupu, 1965

slimáček světlý
NT, středoevropský druh

Velikost: Tělo 30–40 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Roztroušeně po celém území ČR. Obývá vlhká stanoviště v listnatých i jehličnatých lesích, zastoupen bývá též na horských loukách.

Lokality: 39, 82, 90, 98, 104, 109, 115, 116, 153, 163, 173, 176, 179, 185, 188, 198, 201, 236, 254, 255, 278, 282, 290, 317, 323, 343.

Výskyt v CHKO: Roztroušeně, hojnější pravděpodobně pouze v jižní a střední části území.

77. *Deroceras sturanyi* (Simroth, 1894)

slimáček evropský
LC, evropský druh

Velikost: Tělo 30–40 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Roztroušeně po celém území ČR. Jedná se o silně vlhkomilný druh obývajících vlhká stanoviště různého typu, jako jsou břehy potoků, zahrady, silniční příkopy a další synantropní biotopy.

Lokality: 66, 158.

Výskyt v CHKO: Dosud jen dva nálezy, pravděpodobně však hojnější.

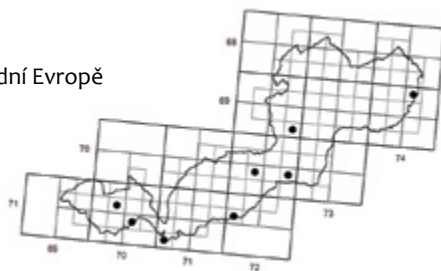
78. *Deroceras turcicum* (Simroth, 1894)

slimáček balkánský
NT, balkánský druh s areálovým ostrůvkem ve střední Evropě

Velikost: Tělo 40–50 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Druh byl až donedávna ve střední Evropě přehlížen, také rozšíření v rámci ČR není příliš známé. Jedná se o jižní prvek, který se u nás vyskytuje v teplých oblastech, většinou v sušších a zachovalejších porostech listnatých lesů, kde žije v opadance nebo pod kůrou.

Lokality: 29, 35, 83, 188, 189, 201, 236, 254, 272, 413.

Výskyt v CHKO: Řídký.

79. *Boettgerilla pallens* Simroth, 1912

blednička útlá

LC, evropský (původně kavkazský) druh

Velikost: Tělo 30–45 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Nepůvodní druh, který se do Evropy dostal až po druhé světové válce, pravděpodobně z Kavkazu. Je hojně rozšířený zejména v kulturních biotopech, proniká však i na přírodní stanoviště. Vyhledává vlhká stinná místa v lesích na těžkých půdách.

Výskyt v CHKO: Roztroušeně po celém území.

Lokality: 2, 8, 30, 62, 66, 91, 98, 115, 140, 150, 160, 195, 196, 198, 213, 215, 241, 244, 255, 263, 281, 286, 289, 291, 305, 308, 312, 324, 332, 339, 341, 342, 380, 384, 407, 423.

80. *Arion distinctus* Mabilie, 1868

plzák obecný

LC, pravděpodobně holoarktický druh

Velikost: Tělo 30–40 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Synantropní druh rozšířený po celém území ČR, především v zemědělsky využívaných nížinách. Vyskytuje se v okolí lidských sídel, v zahradách, sadech a na dalších člověkem ovlivněných stanovištích.

Výskyt v CHKO: Řídký, pravděpodobně však hojnější.

Lokality: 66, 128, 204, 269, 272, 373.

81. *Arion fasciatus* (Nilsson, 1823)

plzák žlutopruhý

LC, severo- a západoevropský druh

Velikost: Tělo 40–50 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Synantropní druh hojně rozšířený po celém území ČR. Vyskytuje se v okolí lidských sídel, jako jsou zahrady, sady, parky, silniční příkopy aj.

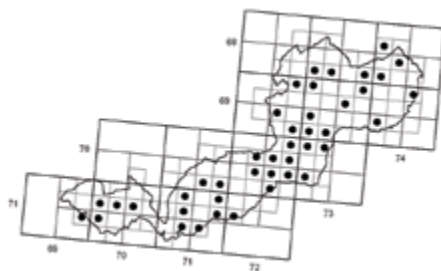
Výskyt v CHKO: Řídký, pravděpodobně hojnější.

Lokality: 66, 82, 107, 110, 116, 160, 176, 215, 236, 255, 272, 407.

82. *Arion fuscus* (O. F. Müller, 1774)

plzák hnědý

LC, evropský druh

Velikost: Tělo 60–70 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Běžný druh rozšířený po celé ČR od nížin do hor. Obývá lesy různého typu včetně jehličnatých, s oblibou žije na houbových a pod kůrou pařezů.

Výskyt v CHKO: Hojný na celém území.

Lokality: 8, 10, 11, 29, 55, 90, 96, 98, 97, 109, 110, 115, 116, 122, 129, 134, 135, 140, 146, 150, 160, 175, 176, 177, 182, 183, 184, 185, 188, 189, 191, 201, 212, 218, 221, 236, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 255, 256, 261, 263, 266, 272, 282, 283, 289, 291, 293, 299, 304, 305, 310, 312, 317, 323, 325, 328, 333, 336, 339, 342, 343, 346, 347, 363, 369, 377, 378, 380, 395, 413, 421, 424.

83. *Arion lusitanicus* Mabille, 1868

plzák španělský

LC, původně jiho-západoevropský, v současnosti silný invazní druh šířící se po celé Evropě, podobně i v jiných částech světa

Velikost: Tělo 80–120 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Nepůvodní druh běžný na celém území ČR s výjimkou nejvyšších horských poloh a zachovalých přírodních stanovišť. Hojný zejména na synantropních stanovištích, jako jsou zahrady, meze, příkopy aj. Vyhledává hustě zarostlá, stinná a vlhká stanoviště. Je to nejvýznamnější škůdce mezi našimi měkkýši.

Lokality: 1, 9, 55, 66, 98, 116, 119, 139, 269, 272, 274, 300, 324, 337, 346, 358, 378, 384.

Výskyt v CHKO: Roztroušeně, pravděpodobně hojnější.

84. *Arion rufus* (Linné, 1758)

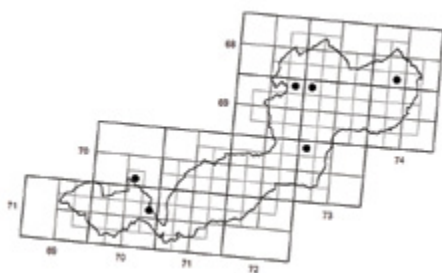
plzák lesní

LC, západo- a středoevropský druh

Velikost: Tělo 120–150 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Rozšířen po celém území ČR ve vlhkých pahorkatinách a nižších polohách hor, s těžištěm výskytu na západě. Obývá vlhké lesy, řidčeji též křoviny a louky.

Lokality: 50, 62, 293, 305, 339, 404.

Výskyt v CHKO: Řídký.

85. *Arion silvaticus* Lohmander, 1937

plzák hajní

LC, evropský druh

Velikost: Tělo 30–40 mm dlouhé.

Rozšíření a ekologie: Hojný po celém území ČR, převážně v pahorkatinách až horách. Běžný lesní druh žijící v opadu a pod padlým dřevem.

Výskyt v CHKO: Hojný na celém území.

Lokality: 10, 15, 24, 29, 30, 32, 38, 39, 43, 44, 48, 51, 55, 82, 91, 96, 97, 98, 100, 109, 110, 115, 116, 120, 122, 123, 135, 139, 142, 146, 147, 150, 159, 160, 173, 175, 177, 180, 181, 183, 186, 188, 189, 198, 201, 204, 212, 213, 215, 218, 219, 220, 221, 222, 228, 240, 241, 242, 244, 247, 255, 256, 261, 263, 266, 267, 272, 275, 277, 278, 282, 283, 286, 287, 289, 293, 299, 305, 308, 309, 310, 312, 317, 323, 324, 325, 328, 330, 331, 333, 335, 336, 337, 339, 342, 343, 346, 347, 351, 353, 363, 367, 369, 370, 377, 378, 395, 407, 412, 421, 423, 424.

86. *Fruticicola fruticum* (O. F. Müller, 1774)

keřovka plavá

LC, východo- a středoevropský druh

Velikost: Ulita 15–17 mm vysoká a 18–20 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Roztroušeně po celém území ČR, zejména v nižších polohách a na vápnitěm podkladě. Jedná se o teplomilný druh obývajícím háje, křoviště, úpatí lesních skalek, ale též vlhké údolní luhy a druhotná stanoviště jako meze nebo silniční příkopy.

Výskyt v CHKO: Roztroušeně. Druh, který přežil glaciál v karpatské oblasti, ale existující doklady leží mimo Bílé Karpaty.

Lokality: 2, 26, 68, 96, 98, 102, 110, 119, 122, 153, 237, 316, 339, 372, 373, 379.

87. *Helicodonta obvolvata* (O. F. Müller, 1774)

trojlaločka pyskatá

NT, střeoevropský druh

Velikost: Ulita 5–6 mm vysoká a 11–13 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Roztroušeně v teplých oblastech státu, v rozlehlých územích chybí. Českou republikou prochází severní hranice jeho souvislého areálu. Obývá teplé sut'ové háje pahorkatin a nižších poloh hor. Dává přednost vápnitému podkladu.**Lokality:** 3, 5, 8, 10, 12, 13, 16, 17, 26, 28, 29, 30, 32, 34, 35, 37, 38, 39, 41, 42, 46, 49, 51, 54, 62, 69, 91, 97, 98, 102, 108, 109, 111, 112, 115, 116, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 127, 134, 135, 138, 140, 141, 142, 146, 149, 153, 159, 160, 161, 163, 168, 172, 174, 175, 176, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 186, 188, 189, 193, 196, 198, 200, 201, 204, 206, 208, 210, 212, 213, 215, 216, 218, 219, 220, 222, 228, 233, 234, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 256, 257, 259, 260, 262, 264, 266, 281, 286, 289, 291, 293, 298, 299, 303, 312, 316, 318, 319, 324, 327, 328, 331, 334, 344, 362, 369, 371, 374, 375, 378, 388, 393, 394, 397, 398, 401, 420, 422, 423, 424.**Výskyt v CHKO:** Hojný na celém území vyjma SZ části. Bílé Karpaty představují jeden z okrsků jeho souvislého výskytu.**88. *Euomphalia strigella*** (Draparnaud, 1801)

keřnatka vrásčitá

LC, střeoevropský druh

Velikost: Ulita 9–12 mm vysoká a 13–17 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Dostí rozšířená v teplejších oblastech státu s rozsáhlými mezerami ve výskytu. Jedná se o lesostepní druh obývající xerothermní stanoviště jako stepní stráně, křoviny či skalní stepi.**Lokality:** 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 12, 20, 25, 26, 29, 30, 32, 36, 38, 43, 44, 47, 48, 49, 55, 56, 57, 61, 62, 69, 72, 74, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 85, 86, 88, 90, 91, 92, 93, 94, 96, 97, 98, 99, 101, 102, 104, 106, 109, 110, 116, 117, 118, 119, 120, 122, 125, 126, 129, 139, 143, 146, 148, 149, 152, 153, 154, 159, 165, 166, 174, 175, 176, 194, 195, 196, 199, 205, 207, 210, 211, 217, 221, 222, 223, 224, 226, 228, 230, 232, 250, 259, 274, 275, 277, 279, 285, 295, 297, 304, 307, 309, 313, 338, 347, 358, 359, 360, 364, 366, 368, 372, 390, 400, 408, 415, 417, 426.**Výskyt v CHKO:** Hojný na celém území, zejména v teplejší jihozápadní části.

89. *Monacha cartusiana* (O. F. Müller, 1774)

tmavorečka bělavá

LC, mediteránní a jihovýchodoevropský druh

Velikost: Ulita 6,5–8,5 mm vysoká a 10–13 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** V teplých nížinných oblastech Moravy, v současné době invazně osidluje Čechy. Vyskytuje se převážně na nivních loukách, v blízkosti vodních toků a bažin. Jedná se o mladoholocenního přistěhovalce.**Lokality:** 50.**Výskyt v CHKO:** Nalezena pouze na jediné lokalitě u Hroznové Lhoty.**90. *Trochulus hispidus*** (Linné, 1758)

srstnatka chlupatá

LC, evropský druh

Velikost: Ulita 4–5 mm vysoká a 6,5–8,5 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Hojný na většině území republiky, zejména v nížinách a údolích pahorkatin, v určitých oblastech však bez zřejmého důvodu chybí. Žije ve vlhkých údolích, zvláště v olšínách, lužních lesích, ale i na vlhkých loukách. Řidčeji se vyskytuje též v suťových lesích, při úpatí skal, na zříceninách, při zdech, v zahradách či sadech.**Lokality:** 2, 8, 61, 173, 185, 203, 206, 212, 237, 367, 369.**Výskyt v CHKO:** Řídký, pravděpodobně hojnější. Druh, který přežil na území Bílých Karpat glaciál. V Bílých Karpatech se vyskytuje několik populací morfologicky a pravděpodobně i geneticky odlišných forem, zejména v oblasti Velké Javořiny a řeky Štávnice. Tyto populace se zároveň odlišují od populací v Čechách, přičemž současné genetické výzkumy narážejí na další komplikace v taxonomickém pojetí tohoto druhu.

91. *Trochulus villosulus* (Rossmässler, 1838)

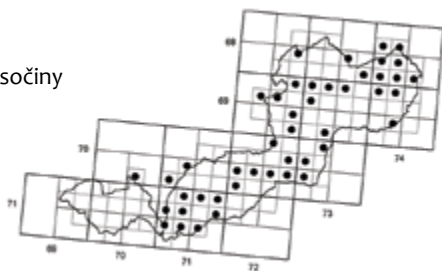
srstnatka huňatá

VU, západokarpatský druh

Velikost: Ulita 4,5–6,5 mm vysoká a 7–10 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Jedná se o endemický prvek západních Karpat, který v ČR zasahuje pouze na Moravu. Obývá vlhká místa na dně údolí, zejména vlhké louky, porosty podél potoků, olšiny a svahové mokřady. Ve vyšších oblastech slovenských Karpat jako např. Velká Fatra vystupuje až vysoko do stupně holí.**Lokality:** 110, 118, 201, 211, 212, 254, 255, 268, 269, 272, 316, 378, 381, 386.**Výskyt v CHKO:** Řídký. Druh, který patrně přežil glaciál v karpatské oblasti, ale existující doklady leží mimo Bílé Karpaty.**92. *Plicuteria lubomirskii*** (Ślósarski, 1881)

nábělka karpatská

NT, západokarpatský druh s přesahem do České vysočiny

Velikost: Ulita 5,5–7 mm vysoká a 7–9 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Velmi roztroušeně po celé ČR s těžištěm výskytu v moravských Karpatech. Mezofilní druh s širší ekologickou valencí žijící ve vlhkých údolních luzích, pod skalami, v sutích i na loukách, nejčastěji v hustém porostu rostlin, zvláště kopřiv. Na Slovensku vystupuje až vysoko do stupně holí.**Lokality:** 50, 68, 69, 84, 89, 90, 92, 93, 95, 98, 99, 110, 113, 118, 119, 122, 132, 136, 138, 161, 168, 195, 199, 211, 231, 236, 251, 254, 255, 260, 264, 266, 267, 268, 272, 273, 277, 278, 280, 282, 286, 290, 291, 294, 300, 301, 302, 305, 309, 312, 314, 316, 318, 324, 326, 329, 332, 339, 345, 354, 356, 361, 370, 381, 384, 386, 393, 395, 402, 403, 404, 406, 407, 415, 418, 419, 425, 427, 428.**Výskyt v CHKO:** Častý na celém území kromě JZ cípu.

93. *Petasina unidentata* (Draparnaud, 1805)

chlupatka jednozubá

NT, východoalpský a karpatský druh

Velikost: Ulita 5–6 mm vysoká a 7–8 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Poměrně hojný v některých pahorkatinách a horách ČR. Obývá vlhké suťové údolní lesy, nejčastěji v místech s bohatým bylinným podrostem.

Lokality: 3, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 21, 24, 26, 28, 29, 30, 32, 34, 37, 38, 39, 41, 42, 43, 46, 49, 50, 51, 52, 59, 62, 69, 80, 82, 90, 91, 93, 95, 96, 97, 98, 100, 102, 109, 110, 111, 112, 115, 116, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 134, 136, 138, 141, 146, 149, 150, 159, 160, 161, 168, 169, 170, 172, 173, 174, 177, 178, 180, 181, 184, 185, 187, 188, 189, 190, 193, 196, 200, 201, 203, 206, 210, 211, 212, 213, 215, 216, 218, 220, 222, 228, 233, 234, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 247, 248, 256, 257, 258, 259, 260, 263, 267, 268, 272, 275, 286, 289, 291, 293, 296, 298, 299, 303, 310, 312, 316, 319, 323, 325, 327, 328, 331, 334, 336, 337, 346, 354, 365, 369, 370, 371, 375, 378, 380, 381, 384, 385, 386, 388, 389, 393, 394, 395, 396, 398, 399, 404, 407, 417, 420, 422, 423, 424, 425.

Výskyt v CHKO: Častý na celém území vyjma SZ části. Populace v Bílých Karpatech patří k formě význačné pro slovenské Západní Karpaty, na rozdíl od populací v Čechách, které jsou příbuzné s populacemi alpských forem.

94. *Xerolenta obvia* (Menke, 1828)

suchomilka obecná

LC, jihovýchodoevropský druh

Velikost: Ulita 7,8–9,5 mm vysoká a 15–17 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Velmi hojný zejména v teplých stepních oblastech celé republiky. Obývá suché stepní stráně, pole, meze, xerothermní stanoviště a kulturní plochy jako železniční násypy, městské zástavby či příkopy. V chladnějších vyšších polohách se omezuje na vápencový podklad. Jedná se o mladoholocénního přistěhovalce z historické doby. V současnosti mizí ze stanovišť přírodního rázu.

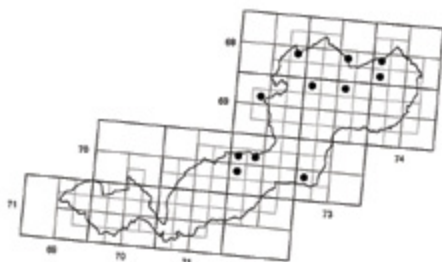
Výskyt v CHKO: Hojný v jihozápadní části území, jinde roztroušeně.

Lokality: 1, 3, 5, 18, 50, 61, 65, 77, 84, 114, 117, 151, 159, 295, 376.

95. *Perforatella bidentata* (Gmelin, 1791)

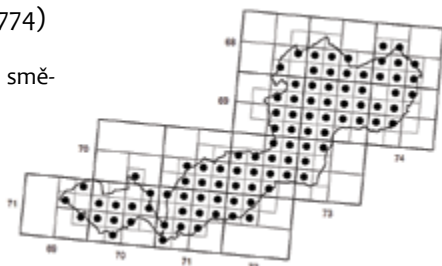
dvozubka lužní

NT, východoevropský druh

Velikost: Ulita 5,0–5,8 mm vysoká a 7–9 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Nepravidelně se vyskytuje v nížinách na celém území státu, přičemž na Moravě je hojnější. Obývá vlhké nívné biotopy, zejména olšiny, lužní lesy a údolní porosty.**Výskyt v CHKO:** Roztroušeně v severovýchodní části území. Druh, který přežil glaciál v karpatské oblasti, ale existující doklady leží mimo Bílé Karpaty.**Lokality:** 210, 211, 238, 291, 332, 339, 354, 356, 361, 387, 395, 403, 407.**96. *Monachoides incarnatus* (O. F. Müller, 1774)**

vlahovka narudlá

LC, jihovýchodo- a středoevropský druh, vyznívá směrem na jihozápad Evropy

Velikost: Ulita 9–10 mm vysoká a 12–14 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Hojně rozšířený na celém území ČR od nížin do hor. Jedná se o lesní druh s širokou ekologickou valencí. Pravidelně se vyskytuje v suťových a údolních porostech, lze se s ním však setkat i na kulturních stanovištích.**Výskyt v CHKO:** Velmi hojný na celém území.**Lokality:** 1, 2, 3, 8, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 37, 38, 39, 41, 42, 43, 45, 46, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 59, 61, 62, 68, 69, 76, 80, 81, 82, 83, 86, 89, 90, 91, 92, 93, 95, 96, 97, 98, 100, 102, 103, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 115, 116, 118, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 138, 139, 140, 141, 142, 144, 145, 146, 147, 149, 150, 153, 159, 160, 161, 162, 163, 167, 168, 169, 170, 173, 174, 175, 176, 177, 179, 180, 181, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 193, 195, 198, 199, 201, 203, 204, 208, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 224, 228, 231, 232, 233, 234, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 247, 248, 251, 252, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 272, 273, 275, 277, 279, 281, 282, 283, 284, 286, 287, 288, 289, 290, 293, 294, 295, 296, 298, 299, 300, 301, 303, 304, 305, 308, 309, 310, 312, 316, 317, 318, 319, 320, 323, 324, 325, 327, 328, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 339, 340, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 357, 358, 361, 362, 365, 367, 369, 370, 372, 373, 374, 375, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 385, 386, 387, 388, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 402, 403, 404, 406, 407, 412, 414, 417, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 428, 431.

97. *Monachoides vicinus* (Rossmässler, 1842)

vlahovka karpatská

NT, karpatský druh

Velikost: Ulita 9–11 mm vysoká a 12–15 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Rozšířený zejména v moravských Karpatech, omezeně zasahuje až do SV Čech. Obývá hlavně vlhké lesní biotopy a mokřady, stoupá i do horských poloh.**Výskyt v CHKO:** Roztroušeně na celém území vyjma nelesní JZ části. Druh, který přežil glaciál v karpatské oblasti, ale existující doklady leží mimo Bílé Karpaty.**Lokality:** 97, 116, 124, 127, 138, 141, 149, 160, 161, 167, 170, 173, 174, 175, 177, 180, 181, 182, 190, 195, 198, 204, 206, 212, 218, 229, 234, 238, 240, 248, 256, 259, 267, 303, 311, 312, 334, 342, 343, 344, 375, 380, 382, 385, 386, 387, 388, 395, 397, 399, 420, 421, 423, 424, 429, 430, 431.**98. *Urticicola umbrosus*** (C. Pfeiffer, 1828)

žihlobytka stinná

LC, východoalpský a západokarpatský druh

Velikost: Ulita 5,5–6,0 mm vysoká a 11–12 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Roztroušeně, místy hojně, v pahorkatinách a nižších polohách hor na většině území ČR. Obývá vlhké údolní lesy, kde žije nejčastěji při úpatí skal a ve svahových mokřadech. Vyhledává zarostlá místa a s oblibou vylézá na vegetaci.**Výskyt v CHKO:** Nalezen pouze na čtyřech lokalitách v SV části území.**Lokality:** 373, 380, 404, 429.

99. *Arianta arbustorum* (Linné, 1758)

plamatka lesní

LC, západo- a středoevropský druh

Velikost: Ulita 16–20 mm vysoká a 20–24 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Druh hojně rozšířený na celém území ČR s výjimkou suchého termofytika. Obývá vlhké lesy různého typu, od lužních a údolních porostů nížin přes pahorkatiny až po suťové lesy hor včetně pásma holí.**Lokality:** 68, 69, 89, 90, 91, 92, 93, 95, 96, 102, 108, 110, 112, 113, 116, 120, 122, 125, 126, 127, 134, 135, 137, 139, 140, 149, 153, 157, 159, 160, 161, 163, 167, 168, 172, 173, 174, 175, 177, 178, 180, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 190, 191, 193, 199, 200, 201, 203, 204, 206, 208, 212, 215, 216, 227, 239, 241, 242, 255, 256, 280, 281, 282, 284, 286, 289, 291, 293, 299, 303, 310, 312, 316, 318, 319, 323, 325, 326, 328, 334, 336, 339, 351, 357, 361, 362, 371, 374, 375, 378, 380, 381, 385, 388, 395, 396, 397, 398, 399, 404, 412, 414, 420, 421, 422, 423, 424, 431.**Výskyt v CHKO:** Hojný na celém území kromě JZ a SZ části. Druh, který přežil na území Bílých Karpat glaciál.**100. *Faustina faustina*** (Rossmässler, 1835)

skalnatka lepá

VU, karpatský druh

Velikost: Ulita 8–11 mm vysoká a 15–20 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Nejčastější v moravských Karpatech s přesahem do SV Čech, směrem na západ jeho výskyt slábne. Jedná se o lesní druh obývající vlhčí, zastíněné skály a suťové porosty. Dává přednost vápnitým podkladům.**Lokality:** 8, 28, 34, 37, 41, 46, 51, 52, 96, 98, 102, 109, 110, 115, 116, 120, 121, 122, 123, 125, 126, 136, 137, 138, 149, 153, 160, 161, 163, 168, 170, 173, 174, 176, 177, 180, 181, 182, 183, 184, 187, 188, 189, 193, 198, 199, 200, 201, 204, 206, 210, 213, 218, 234, 236, 237, 238, 240, 267, 276, 286, 289, 291, 293, 298, 299, 303, 304, 312, 316, 318, 324, 325, 328, 334, 336, 339, 346, 362, 369, 375, 378, 380, 381, 382, 384, 385, 386, 387, 388, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 404, 407, 420, 422, 423, 424, 429, 430.**Výskyt v CHKO:** Častý na celém území kromě SZ části. Nález druhu v kvadrátu 7172-12 na nespifikované lokalitě ve Strání-Květná uvádí BEZDĚČKA (2000). Jedná se o druh, který přežil glaciál v karpatské oblasti, ale existující doklady leží mimo Bílé Karpaty.

101. *Isognomostoma isognomostomos* (Schröter, 1784)

zuboústka trojzubá

LC, alpský a karpatský druh

Velikost: Ulita 6 mm vysoká a 9–10 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Na celém území ČR s výjimkou černozemních oblastí, místy hojný. Obývá suťové lesy pahorkatin a hor. Žije většinou mezi kameny suti, pod padlými kmeny a tlejícím dřevem.

Výskyt v CHKO: Velmi častý na celém území.

Lokality: 8, 10, 12, 15, 17, 21, 25, 29, 32, 34, 37, 38, 39, 42, 49, 51, 54, 91, 96, 98, 102, 111, 115, 118, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 127, 131, 132, 135, 136, 138, 140, 141, 142, 144, 146, 150, 153, 159, 160, 161, 168, 170, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 193, 196, 198, 200, 201, 203, 204, 206, 210, 212, 213, 215, 216, 218, 222, 233, 234, 236, 237, 238, 240, 241, 242, 243, 244, 248, 256, 257, 258, 259, 260, 263, 267, 268, 277, 281, 284, 286, 288, 289, 290, 291, 293, 295, 296, 298, 299, 303, 304, 305, 310, 312, 316, 323, 324, 325, 328, 331, 334, 335, 336, 337, 339, 342, 343, 344, 347, 349, 350, 353, 354, 362, 369, 370, 374, 375, 378, 380, 386, 387, 388, 393, 394, 395, 397, 398, 399, 401, 404, 412, 414, 420, 421, 422, 423, 424.

102. *Cepaea hortensis* (O. F. Müller, 1774)

páskovka keřová

LC, západ- a středoevropský druh

Velikost: Ulita 15–16 mm vysoká a 19–21 mm široká.

Rozšíření a ekologie: Rozšířená na celém území státu především na kulturních stanovištích. Obývá lesy, háje, luhy, křoviny, běžný je i na zahradách, v sadech, příkopech či podél zdí.

Výskyt v CHKO: Roztroušeně na celém území.

Lokality: 38, 44, 46, 91, 92, 95, 110, 119, 120, 123, 141, 149, 153, 160, 180, 181, 182, 195, 196, 211, 233, 236, 237, 239, 254, 268, 304, 316, 318, 349, 351, 354, 362, 370, 373, 375, 379, 386, 395, 398.

103. *Cepaea vindobonensis* (A. Férussac, 1821)

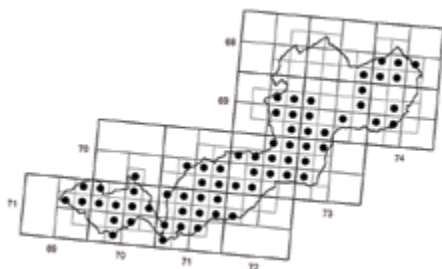
páskovka žlhaná

NT, jihovýchodoevropský druh

Velikost: Ulita 17–19 mm vysoká a 20–23 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Omezený svým výskytem pouze na teplé oblasti Čech a Moravy, kde může být dosti hojný. Typický druh výslunných stepních strání a xerothermních biotopů. Vyskytuje se též na druhotných stanovištích jako vinice, meze, náspy či lomy.**Výskyt v CHKO:** Hojný v JZ části území, jinde roztroušeně.**Lokality:** 1, 3, 4, 9, 11, 20, 26, 33, 43, 44, 50, 61, 64, 65, 70, 71, 72, 73, 74, 76, 77, 79, 80, 84, 86, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 99, 110, 113, 116, 117, 120, 126, 129, 139, 165, 166, 195, 205, 224, 228, 231, 232, 233, 260, 304, 324, 355, 373, 376, 379.**104. *Helix pomatia*** Linné, 1758

hlemýžď zahradní

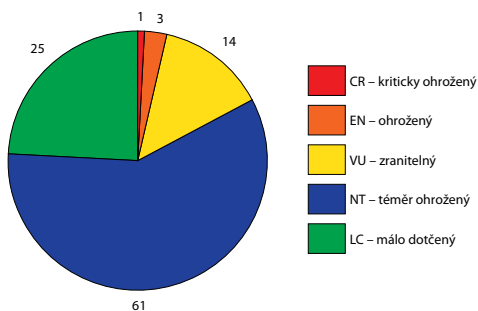
LC, jihovýchodo- a středoevropský druh

Velikost: Ulita 38–40 mm vysoká a 38–40 mm široká.**Rozšíření a ekologie:** Běžný v nížinách a pahorkatinách celé ČR. Původně obyvatel světlých hájů a křovišť převážně v nižších teplých polohách, druhotně na synantropních biotopech, jako jsou zahrady, sady, okraje polí, silniční příkopy aj. Dává přednost vápnitému podkladu.**Výskyt v CHKO:** Hojný na celém území.**Lokality:** 1, 3, 4, 7, 9, 11, 20, 25, 26, 29, 30, 35, 38, 39, 42, 43, 44, 48, 49, 50, 51, 55, 59, 62, 68, 69, 82, 83, 86, 89, 90, 91, 96, 97, 98, 102, 109, 110, 115, 116, 117, 119, 120, 121, 122, 123, 129, 130, 133, 135, 138, 140, 141, 147, 149, 153, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 166, 168, 174, 175, 176, 180, 181, 183, 191, 195, 196, 198, 200, 201, 204, 205, 206, 210, 220, 221, 222, 224, 228, 232, 233, 236, 237, 240, 244, 254, 256, 257, 260, 262, 263, 264, 272, 275, 276, 277, 282, 286, 287, 290, 291, 293, 295, 298, 299, 304, 308, 309, 316, 318, 323, 325, 349, 367, 369, 374, 375, 378, 380, 382, 395, 397, 401, 404, 407, 421, 423, 429.

VYHODNOCENÍ VÝSLEDKŮ A DIVERZITA MALAKOFAUNY

Celkem bylo shromážděno více než 7000 záznamů o výskytu 104 druhů suchozemských plžů na 431 lokalitách v CHKO Bílé Karpaty. Vzhledem ke značné prozkoumanosti celého území je pravděpodobné, že byla nalezena naprostá většina aktuálně zde žijících druhů, což znamená bezmála dvě třetiny všech suchozemských plžů vyskytujících se na území České republiky. Toto číslo je poměrně vysoké a svědčí o biotopové rozmanitosti a přírodním bohatství bělokarpatské krajiny. Významný je výskyt řady plžů uvedených v Červeném seznamu ohrožených druhů bezobratlých České republiky (BERAN et al. 2005). Z hlediska ochrany přírody jsou patrně nevýznamnější tři ohrožené druhy (*Bulgarica cana*, *Vitrea transsylvanica*, *Daudebardia brevipes*) a kriticky ohrožený *Vertigo moulinsiana*, který je společně s druhem *Vertigo angustior* chráněn také v evropském měřítku (IUCN, Natura 2000). Většina nalezených druhů náleží mezi téměř ohrožené druhy ČR a zanedbatelný není ani počet zranitelných druhů (Obr. 2).

Z ekologického hlediska tvoří více než polovinu zástupců bělokarpatské malakofauny lesní

Obr. 2. Zastoupení jednotlivých kategorií ohrožení mezi druhy zjištěnými na území CHKO Bílé Karpaty. Druhy byly zařazeny podle práce BERAN et al. (2005). CR – kriticky ohrožený; EN – ohrožený; VU – zranitelný; NT – téměř ohrožený; LC – málo dotčený.

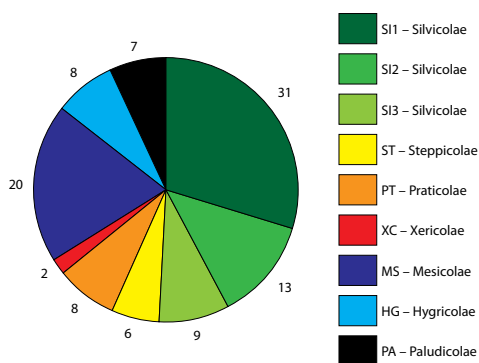
Fig. 2. Representation of IUCN Red List categories of the land snail species recorded in the White Carpathians PLA. Species classification follows BERAN et al. (2005). CR – critically endangered; EN – endangered; VU – vulnerable; NT – near threatened; LC – least concern.

druhy (Obr. 3). To je částečně podmíněno tím, že lesní porosty zaujímají přibližně 45% rozlohy CHKO, a částečně tím, že les je ve střední Evropě převažujícím klimaxovým společenstvem, takže lesní druhy co do počtu dominují i mezi plži celé České republiky. Nemalelou roli hraje také vysoká zachovalost lesů Bílých Karpat. V nelesních biotopech se oproti tomu může vyskytovat jen asi třetina našich suchozemských plžů, přičemž druhy vázané výhradně na otevřená stanoviště tvoří jen asi 20% naší malakofauny (LISICKÝ 1991). Bezlesí přitom zaujímá více než polovinu rozlohy CHKO. Podstatnou část tvoří louky a pastviny, dále sady, pole a další synantropní stanoviště. Krajina Bílých Karpat tak nabízí pestrou mozaiku stanovišť pro různá měkkýší společenstva.

Lesní společenstva

Nejbohatší lesní společenstva Bílých Karpat najdeme v NPR Javorina, v zachovalých lesních porostech pralesovitého rázu (Přílohy II, str. 112). Vyskytují se zde všechny tři výše uvedené ohrožené druhy, přičemž *Vitrea transsylvanica* zde má dokonce jediný výskyt v rámci CHKO, podobně jako další přísně lesní druh *Aegopinella epipedostoma iuncta*. Na Velké Javořině a roztroušeně i jinde ve vyšších polohách území můžeme nalézt význačný prvek našich hor *Discus ruderatus* a další přísně lesní druhy upřednostňující horské polohy. Jsou to *Aegopinella nitens*, *Oxychilus depressus* a také *Semilimax semilimax*, *Macrogastra plicatula* a *Bulgarica cana*. Pro všechny uvedené druhy je charakteristická silná vazba na lesní prostředí. Mimo les se prakticky nevyskytují, nebo jen výjimečně, například nad horní hranicí lesa (Obr. 3, skupina SI 1). Také mnoho dalších přísně lesních druhů se vyskytuje roztroušeně až hojně v lesích celých Bílých Karpat, a to od nižších poloh až po ty nejvyšší. Z běžných druhů jsou to *Monachoides incarnatus*, *Aegopinella pura*, *Cochlodina laminata*, *Petasina unidentata* a *Isoptomostoma isogptomostomos*, všechny nacházející se v první desítky druhů s nejvyšší četností výskytu na území CHKO (Obr. 4), často se můžeme setkat s druhy *Daudebardia rufa*, *Vitrea diaphana*, *Helicodonta obvolvata*, *Acanthinula aculeata*, *Arion silvaticus*, *Faustina faustina*, *Ena montana*, *Merdigera obscura*, *Vertigo pusilla*, *Lehmannia marginata*, *Discus perspectivus* a *Platyla polita*. Na méně než třiceti lokalitách byly zaznamenány druhy *Bielzia*

coerulans, *Malacolimax tenellus*, *Sphyradium doliolum*, *Cochlodina orthostoma*, *Deroceras turcicum* a *Lehmannia nyctelia*, která má ve střední části Bílých Karpat jedinou oblast výskytu v rámci celé ČR.

Obr. 3. Zastoupení jednotlivých ekoelementů mezi druhy zjištěnými na území CHKO Bílé Karpaty. Vytvořeno dle ekologického členění LOŽEK (1964) a LISICKÝ (1991) s drobnými úpravami v názvosloví a klasifikací nově nalezených druhů. SI 1 – přísně lesní druhy; SI 2 – převážně lesní druhy; SI 3 – hygrophilní lesní druhy žijící na vlhkých až zamokřených místech lesů; ST – druhy stepních stanovišť žijící na suchých, výslunných místech; PT – silvifóbní druhy otevřených stanovišť; XC – termofilní a xerotolerantní druhy; MS – euryvalentní druhy, HG – druhy vlhkých stanovišť, které však nejsou bezprostředně vázány na vodu; PA – silně vlhkomilné druhy vázané na mokřady a břehy vod.

Fig. 3. Representation of particular ecological groups for the species recorded in the White Carpathians PLA. Classification of species follows LOŽEK (1964) and LISICKÝ (1991) with minor changes in terminology and classification of new species. SI 1 – strictly forest species; SI 2 – predominantly forest species; SI 3 – hygrophilous forest species preferring damper forest patches; ST – steppe species living in dry and open habitats; PT – species of treeless habitats in general; XC – thermophilous and xerotolerant species; MS – ubiquitous species, HG – species with high moisture demands, but not confined to marshland; PA – extremely hygrophilous terrestrial snails living in various types of wet habitats.

Další skupinou druhů zaznamenaných na území CHKO jsou lesní zástupci, které však můžeme běžně nalézt i v nelesních biotopech, zejména na synantropních stanovištích mezofilního charakteru jako jsou např. zahrady, meze nebo křoviny (Obr. 3, SI 2). Jsou to *Aegopinella minor*, *Alinda biplicata*, rovněž druhy vyskytující se v první desítku četnosti (Obr. 4), a za nimi v pořadí četnosti následující *Helix pomatia*, *Arianta arbustorum*, *Limax cinereoniger*, *Vitrea crystallina*, *Arion fuscus*, *Discus rotundatus*, *Oxychilus glaber*, *Cepaea hortensis* a na méně než třiceti lokalitách nalezení *Deroceras rodnae* a *Fruticicola fruticum*.

Třetí skupinou lesních zástupců obývajících Bílé Karpaty jsou druhy s vysokými nároky na vlhkost (Obr. 3, SI 3). Žijí obvykle na vlhkých až zamokřených místech lesů, často mokřadních a lužních, a na území CHKO jsou zastoupeny druhy *Macrogastra ventricosa*, *Monachoides vicinus*, *Vestia turgida*, *Macrogastra tumida*, *Perforatella bidentata*, *Deroceras praecox*, *Arion rufus*, *Urticicola umbrosus* a *Clausilia pumila*.

Společenstva lučních stanovišť

Typickým rysem bělokarpatské krajiny jsou rozlehlé komplexy luk a pastvin (Přílohy II, str. 113). Vznikaly dlouhodobou činností člověka na místech původních lesů. Většina se proto nachází na hlubokých půdách, které jsou kvůli vymývání uhličitánu vápenatého málo vápnité, přesněji sekundárně dekarbonatizované, a poměrně suché. Takové biotopy neumožňují výskyt typicky stepních plžů, v naší fauně většinou kalcifilních, a nejsou příznivé ani pro vlhkomilné druhy podmáčených otevřených stanovišť. Sušší až mezofilní luční partie, v Bílých Karpatech převažující typ lučních biotopů, proto hostí jen velmi málo druhů. Nejčastěji se jedná o euryvalentní zástupce se středními nároky na vlhkost, kteří se běžně vyskytují i na jiných typech stanovišť (Obr. 3, MS). Jsou to *Punctum pygmaeum*, třetí nejhojnější plž celého území (Obr. 4), a dále velmi časté, na více než sto lokalitách nalezené, druhy *Cochlicopa lubrica*, *Vitrea pellucida*, *Perpolita hammonis*, *Vitrea contracta* a *Euconulus fulvus*.

Druhou skupinou typickou pro mezofilní stanoviště typu bělokarpatských luk jsou druhy otevřených stanovišť, jejichž společným znakem je silvifobie (Obr. 3, PT). Náleží sem drobní zástupci *Vallonia pulchella*, *V. excentri-*

ca, *Vertigo pygmaea* a poněkud suchomilnější *Truncatellina cylindrica* a *Pupilla muscorum*. Pro všechny jmenované zástupce je typické, že se striktně vyhýbají lesu. Další dva druhy otevřených stanovišť však mohou zasahovat i do křovin a hájů s řídkým zapojením stromů. Je to jednak *Vallonia costata*, vyskytující se jak na xerothermních skalách, tak na stráních, vlhkých loukách a lesních sutích, a dále *Euomphalia strigella*, považovaná za lesostepní druh obývajících subxerothermní stanoviště. Na vlhkých loukách a zejména synantropních stanovištích můžeme najít ještě nahého plže *Deroceras agreste*.

Flyšové horniny jsou díky střídání vrstev odlišných fyzikálně-chemických vlastností velmi specifickým podložím, které umožňuje vznik sesuvů a tím pádem odkrytí spodních, často silně vápnitých, vrstev. V rámci bělokarpatských luk se tak nachází několik míst, kde karbonátový substrát vychází na povrch a umožňuje tak výskyt bohatých malakocenóz. V případě, že se na místě sesuvu vytvoří vápníkem bohaté skeletovité xerothermní plošky, vzniknou podmínky pro výskyt stepních zástupců naší malakofauny (Obr. 3, ST). V teplé jihozápadní části území (např. ukázkové sesuvové plochy v JZ části NPR Zahrady pod Hájem, Přílohy II, str. 114) jsou to především *Granaria frumentum* a mnohem vzácněji (např. PP Žerotín) pak terikolní *Oxychilus inopinatus*. Roztroušeně po celém území se objevuje rovněž terikolní *Cecilioides acicula* a dále poněkud méně náročné stepní druhy *Cepaea vindobonensis*, *Chondrula tridens* a *Xerolenta obvia*, které můžeme nalézt také na druhotných stanovištích, jako jsou pravidelně vysekávané meze, náspy a další výslunná stanoviště. Podobně suchá a teplá stanoviště hostí i v Bílých Karpatech dva termofilní a xerotolerantní druhy (Obr. 3, XE): *Cochlicopa lubricella* a jedinou lokalitou zasahuje i *Monacha cartusiana*.

Společenstva mokřadních biotopů

Na území Bílých Karpat se také nachází poměrně široká škála mokřadních biotopů, od střídavě vlhkých luk přes luční a lesní prameniště až po vlhká místa v okolí vodních toků (Přílohy II, str. 115). Většinu suchozemských plžů obecně vyhovuje vyšší vlhkost, ovšem některé druhy jsou na silně vlhká a podmáčená stanoviště přímo vázány. V různých mokřadních biotopech se tak vytváří dosti specifická mokřadní společenstva. Z druhů s velkými

nároky na vlhkost, ale ne bezprostředně vázaných na vodu nebo mokřady (Obr. 3, HG), byly na území Bílých Karpat nalezeny *Carychium tridentatum*, *Columella edentula*, *Succinella oblonga*, *Vertigo angustior*, *V. substriata*, *Trochulus villosulus* a z nahých plžů *Deroceras laeve* a *D. sturanyi*. Z náročnějších, silně vlhkomilných druhů, které obývají výhradně mokřady nebo podmáčené břehy vod (Obr. 3, PA), se můžeme nejčastěji setkat s drobným plžem *Carychium minimum*. Roztroušeně na příhodných stanovištích se vyskytují *Succinea putris*, *Zonitoides nitidus*, *Vertigo antivertigo*, *Oxyloma elegans* a pouze na velmi omezeném množství lokalit byl nalezen kriticky ohrožený vrkoč bažinný – *Vertigo moulinsiana*.

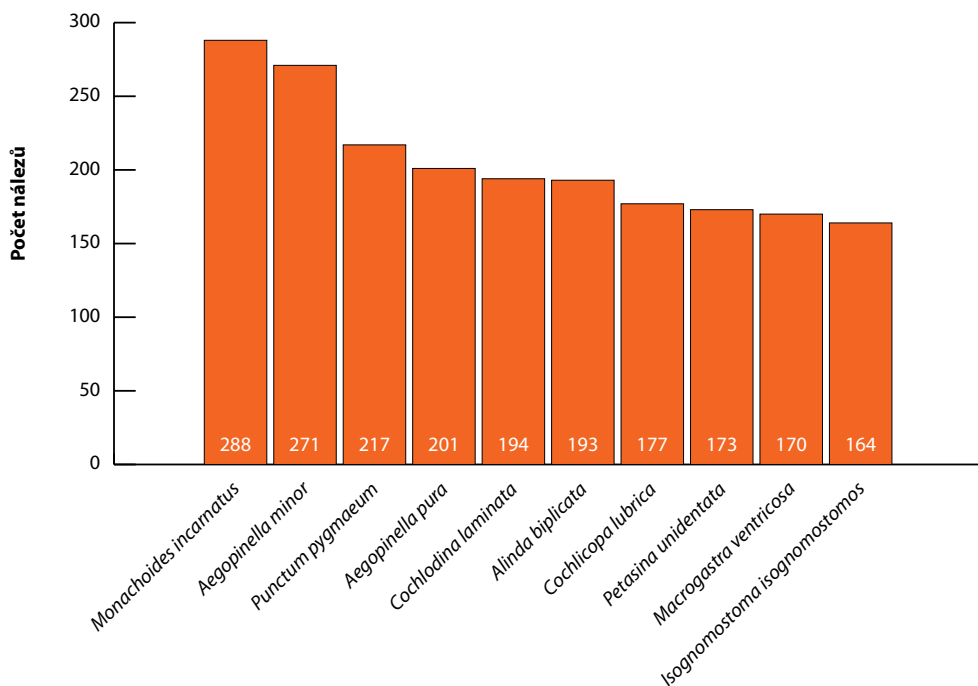
V Bílých Karpatech se nacházejí mokřadní biotopy, které si nejen z hlediska malakofauny zaslouží zvláštní pozornost. Jsou to pěnovcová prameniště, která vznikají nejčastěji v místech sesuvů a hostí jedny z druhově nejbohatších společenstev celé oblasti. Lesní prameniště často hostí faunu velmi podobnou okolním lesům, která je pouze obohacena o některé vlhkomilné druhy. Naproti tomu malakofauna lučních pramenišť může být řádově bohatší než okolní prostředí. Vysoká druhová bohatost je zde dána výskytem druhů mnoha ekologických skupin (Přílohy II, str. 116). Kromě výše uvedených mokřadních zástupců jsou to druhy vázané na otevřená stanoviště, ale také lesní, ba mnohdy i přísně lesní druhy, které sem pronikají ze sousedních biotopů po gradientu vápnatosti (HORSÁK 2008, LACINA 2010). Avšak vápník je na pěnovcových prameništích v nadbytku, takže přestává být limitujícím faktorem a o přítomnosti nebo absenci jednotlivých druhů rozhodují i další faktory, jako je zachovalost a stáří lokality, její velikost a charakter sousedních biotopů (LACINA 2010). Na zachovalá luční pěnovcová prameniště je vázán staroholocenní relikv *Vertigo moulinsiana*, na území České republiky kriticky ohrožený a rovněž v evropském měřítku (IUCN, Natura 2000) chráněný druh. V hojném počtu bývá na pěnovcových prameništích zastoupen další evropsky chráněný druh *Vertigo angustior* a několik dalších zástupců uvedených v Červeném seznamu ohrožených živočichů, kteří tu nacházejí velmi příznivé životní podmínky a vytvářejí často velmi silné populace.

Euryvalentní zástupci a společenstva synantropních stanovišť

Existence většiny lučních biotopů Bílých Karpat je podmíněna činností člověka. Podobně i většina lesů je ovlivněna lidským působením, přesto tato stanoviště můžeme považovat za přírodě blízká a vhodná pro výskyt společenstev obývajících v minulosti i člověkem nedotknutou krajinu. Zvláštní postavení zauímají synantropní stanoviště, která jsou též v Bílých Karpatech nedílnou součástí krajiny a jejichž druhové složení se poněkud liší od druhového složení společenstev přírodních stanovišť. Společným základem jsou euryvalentní druhy, které se běžně vyskytují na široké škále biotopů a o kterých jsme se již zmiňovali. Jsou to zejména mezofilní druhy *Cochlicopa lubrica*, *Perpolita hammonis*, *Vitrina pellucida*, na otevřených plochách také *Vallonia pulchella*, *Vertigo pygmaea*, *Pupilla muscorum* či slimáček *Deroceras agreste*. Dále také méně náročný lesní zástupci *Alinda biplicata*, *Discus*

rotundatus, *Aegopinella minor*, *Limax cinereoniger*, *Fruticicola fruticum*, *Arianta arbustorum*, *Cepaea hortensis*, *Helix pomatia* a v závislosti na podmínkách a stupni zachovalosti ještě některé další druhy (Přílohy II, str. 117).

Dále se na synantropních stanovištích vyskytují euryvalentní druhy (Obr. 3, MS), které jsou u nás svým výskytem vázány právě na antropogenní stanoviště. Jsou to zejména názi plži *Deroceras reticulatum*, *Arion distinctus* a *Arion fasciatus*. Mnohdy se jedná o zástupce, kteří se na území ČR a Bílých Karpat dostali teprve nedávno. Přibližně v 50. letech 20. století to byli *Oxychilus draparnaudi* a *Boettgerilla pallens*, která na rozdíl od předchozího druhu začala pronikat také na přírodní stanoviště, kde zdomácněla bez viditelného negativního vlivu na původní druhy. Novodobým imigrantem je také nechvalně známý plzák španělský *Arion lusitanicus*, který se přibližně v 50. letech 20. století začal šířit ze svého původního areálu v jihozápadní Evropě prostřednictvím cestov-

Obr. 4. Přehled deseti nejčtetnějších druhů zaznamenaných na území CHKO. Číslo v každém sloupci značí počet lokalit, na kterých byl druh nalezen, tedy jeho frekvenci.

Fig. 4. Overview of the ten most frequent land snail species recorded in the PLA. Numbers in each column indicate numbers of sites where the species were found, i.e. their frequency.

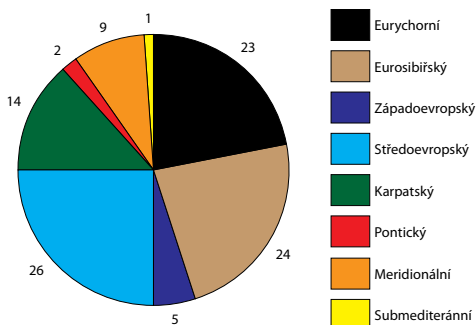
ního ruchu a zemědělství. V současnosti je to silně invazivní druh šířící se téměř po celém světě a páchající značné škody v zemědělství. Proniká též do člověkem minimálně narušených přírodních biotopů, kde však na rozdíl od antropogenních stanovišť nedochází k jeho přemnožení. Jako další zástupce synantropních stanovišť, kteří se však přirozeně vyskytují i v přírodních biotopech, můžeme jmenovat *Oxychilus cellarius*, *Limax maximus* a na jediné lokalitě v Bílých Karpatech nalezeného nahého plže *Tandonia budapestensis*.

Nakonec uvádíme druhy řazené do skupiny mezofilních zástupců (Obr. 3, MS), které je možno nalézt ve více typech biotopů, nejčastěji přírodních, ale některé z nich také v člověkem mírně ovlivněných místech. Jsou to *Orcula dolium*, *Clausilia dubia*, *Laciniaria plicata*, *Trochulus hispidus* a *Plicuteria lubomirskii*.

POSTAVENÍ MALAKOFAUNY BÍLÝCH KARPAT V RÁMCI ZÁPADOKARPATSKÉ OBLASTI

V rámci karpatského horstva představují Bílé Karpaty významnou okrajovou jednotku, která přímo vyběhá do panonské oblasti a leží nepříliš daleko od kontaktu Karpat s Českou vysočinou. V této souvislosti má význam podíl karpatských prvků, které odlišují karpatský region od západnějších území, kde převažuje běžná střeoevropská lesní malakofauna tvořící i základní složku bělokarpatských malakocenóz (Obr. 5).

Karpatský element je zde zastoupen především celokarpatskými druhy, jejichž areál zasahuje i do východních pohoří Karpat. Jde především o druhy montánního a submontánního stupně jako *Faustina faustina* a *Monachoides vicinus* a druhy s těžištěm výskytu ve stupni montánním jako *Vitrea transylvanica*, *Vestia turgida*, *Macrogastra tumida* i *Bielzia coeruleans*. K západokarpatským prvkům s těžištěm hlavně na severozápadě patří *Plicuteria lubomirskii*, *Trochulus villosulus* a také obyvatel drobných podzemních vod, předožábry miniaturní plž *Alzoniella slovenica*. K prvé skupině dále patří i vyhynulá *Macrogastra latestriata*. Tedy celkem 10 druhů, což je vzhledem k exponované poloze i nadmořské výšce poměrně významné zastoupení. Druhy vázané na vyšší pohoří, okrsky hlouběji uvnitř horstva, popřípadě na skalnaté partii, jako jsou *Acicula parcelinata*, *Cochlodina cerata*, *Faustina cingulella* a *F.*

Obr. 5. Zastoupení areotypů mezi druhy zjištěnými na území CHKO Bílé Karpaty. Vytvořeno dle členění LISICKÉHO (1991) s drobnými úpravami v názvosloví. Areály rozšíření jednotlivých druhů jsou rozděleny do devíti základních skupin. Devátá skupina druhů s alpským areotypem není v Bílých Karpatech zastoupena. Pro upřesnění: eurychorní areotyp zahrnuje druhy rozšířené takřka kosmopolitně (po celém světě), druhy s areálem holoarktickým (Evropa, severní Afrika, severní Asie, Severní Amerika) nebo palearktickým (Evropa, severní Afrika, severní Asie). Pontický areotyp je charakterizován druhy vyskytujícími se na území kolem Černého moře; meridionální areotyp se vztahuje k severní oblasti subtropů; submediteránní areotyp zahrnuje druhy rozšířené v přechodné oblasti mezi středomořskou a střeoevropskou zónou.

Fig. 5. Representation of areotypes for species recorded in the White Carpathians PLA. Classification of species is according to LISICKÝ (1991) with minor changes in terminology. The distribution ranges of species are divided into nine basic groups, but the Alpine areotype is not represented in the White Carpathians. Further specifications: the Eurychorous areotype includes species with a practically cosmopolitan (all-world), a Holarctic (Europe, north Africa, north Asia, north America) and a Palaearctic (Europe, north Africa, north Asia) distribution. The Pontic areotype is characterised by species occurring in the area around the Black Sea; the Meridional areotype relates to the northern part of the Subtropics; the Submediterranean areotype includes species distributed in the transitional area between the Mediterranean and Central Europe.

rossmaessleri, do Bílých Karpat nezasahují, i když žijí v některých sousedních pohořích, zejména na druhém břehu Váhu. Pozoruhodný je osamocený výskyt převážně montánního druhu *Vitrea transsylvanica* na nejvyšším vrcholu Bílých Karpat. Charakteristickým rysem všech karpatských druhů známých z Bílých Karpat je přesah jejich současného areálu dále k západu, namnoze až do České vysočiny (Moravský kras, Podorličí), což v minulosti platilo i pro vymizelou *Macrogastra latestriata*, která v klimatickém optimu holocénu dosáhla až Českého ráje (Kopřivák). Typickým západokarpatským druhem je i východoalpsko-západokarpatská *Orcula dolium*, která se v centrálních Karpatech chová jako prvek petrofilní, zatímco v Bílých Karpatech žije obvykle epigeicky v lesní hrabance.

Významný je dále poměrně častý výskyt plžů, jejichž areál leží dále na západě, jako je *Cepaea hortensis*, *Discus rotundatus*, *Oxychilus cellarius* a *Malacolimax tenellus*, jejichž výskyty rychle řídnu směrem k východu, takže ve východní polovině Slovenska se vyskytnou jen ojediněle, většinou jako zavlečené.

Z hlediska hustoty nalezišť i poměrné síly populací se sluší vyzdvihnout druhy *Helicodonta obvoluta* a *Macrogastra ventricosa*. Podobně jako jinde v českých zemích se *H. obvoluta* objevuje poměrně pozdě a dále k severovýchodu, směrem do flyšových pohoří se její výskyty rychle vytrácejí.

V rámci moravsko-slezských flyšových Karpat patří Bílé Karpaty k horstvům s nejlépe zachovanou lesní malakofaunou. V kontextu českých hornatin jde o typické pohoří „jihů“, které se svým celkovým rázem blíží obdobným pohořím na jižním okraji slovenských Karpat, má však příznivější vlhkostní podmínky.

ZÁVĚR

Předkládaný atlas rozšíření suchozemských plžů dokládá, že se CHKO Bílé Karpaty zařadila mezi oblasti s nejlépe prostudovanou suchozemskou malakofaunou v rámci celé České republiky. Stalo se tak díky důkladnosti průzkumu a jeho rozložení po celém zájmovém území, přičemž byly navštíveny a pečlivě provzorkovány všechny suchozemské biotopy, které se na území CHKO vyskytují. Na 431 studovaných lokalitách se podařilo s velkou pravděpodobností zachytit naprostou většinu druhového složení celé oblasti, tedy 104 zástupců suchozemských plžů.

Co se týká výpovědní hodnoty dat o výskytu nalezených druhů, je třeba vzít v úvahu, že obsazené a prázdné čtverce nesou různě spolehlivou informaci. Zatímco informace o obsazení čtverce je obvykle spolehlivá (alespoň k datu, kdy byl učiněn poslední nález), prázdný čtverec výskyt druhu nevylučuje. V určitých případech je výskyt dokonce očekávaný, ovšem prozatím nepotvrzený. Týká se to především druhů hojných vyskytujících se na běžných typech stanovišť, neboť náročnější a vzácněji se vyskytující druhy obývají poměrně specifické lokality, kterých není mnoho a jimž byla při průzkumu věnována obzvláště velká pozornost. Absence jistých záznamů je však nevyhnutelná, vezmeme-li v úvahu rozlehlost území, malou velikost některých druhů plžů a fakt, že nejsou v terénu na první pohled dobře znatelní a získání přesných kvalitativních i kvantitativních charakteristik jejich společenstev je kvůli sběru a zpracování vzorků časově náročné. Přesto podává tento atlas velmi solidní přehled o rozšíření jednotlivých druhů na území CHKO a o celkovém stavu místí suchozemské malakofauny.

SUMMARY

The mollusc fauna of the White Carpathians Protected Landscape Area (PLA) has been neglected for a long time. This situation changed in 1996 by including the PLA into the worldwide network of UNESCO Biosphere Reserves. Many surveys have since been carried out and the knowledge about this area has largely been improved (LOŽEK 1998, 2002a, 2007, 2008, VRABEC 1998, 2001, HORSÁK 2000, 2001, 2005a,b, 2008, BERAN & HORSÁK 2001, 2002, 2007, HANÁK et al. 2002, DVOŘÁK et al. 2003, HÁJEK et al. 2005, 2006, 2011a,b). Currently the White Carpathians belong to the best explored PLAs in the Czech Republic. This atlas provides a comprehensive overview of all land snail species recorded in the PLA supplemented with distribution maps of all recorded species and a list of the surveyed sites.

A total of 431 sites were sampled across the PLA, covering a variety of habitat types. Altogether, 104 snail species were found, representing nearly two-thirds of the whole land snail fauna of the Czech Republic. This is related to the broad habitat diversity of the White Carpathians with many preserved areas of high conservation value. Many of the recorded species are included in the Czech Red list of threatened invertebrates, e.g. *Bulgarica cana*, *Vitrea transsylvanica* and *Daudebardia brevipes*, classified as Endangered, and *Vertigo moulinsiana* as Critically Endangered. In addition, *V. moulinsiana* and *V. angustior* are covered by the European Natura 2000 network. The former one was found at more than 30 sites, frequently in high numbers.

Most of the White Carpathian snail fauna is formed by forest species making up species-rich communities at many preserved forest sites. The richest snail communities occur in the primeval forest of Javorina National Nature Reserve. This protected area supports populations of ecologically diverse snail species including species of higher altitudes (*Discus ruderratus*, *Oxychilus depressus*) and rare dendrophilous species (e.g. *Bulgarica cana*). Two species, *Vitrea transsylvanica* and *Aegopinella epipedostoma iuncta*, were found within the PLA only in this primeval forest.

In contrast, the large area of meadows, characterised by species-rich vegetation with many rare and relict plant species, is inhabited by only a few common species (HORSÁK 2001,

2008, DVOŘÁKOVÁ & HORSÁK in press). This is probably caused by the fact that these mesic meadows occur on deep, originally forest soils, out of which calcium carbonate has leached. Gastropod communities mostly consist here of common euryvalent species (*Punctum pygmaeum*, *Cochlicopa lubrica* and *Vitrina pellicida*) enriched by species of open habitats (*Vertigo pygmaea* and *Vallonia pulchella*). However on a fine scale, flysch – the prevailing Carpathian bedrock – is one of the most variable types of bedrock. Landslides, which are typical of it, have shaped the very diverse White Carpathian meadow landscape. Small skeletal patches with exposed calcareous bedrock enrich the malacofauna of grasslands by hosting typical xerothermic and steppe species (e.g. *Granaria frumentum*, *Oxychilus inopinatus* and *Cecilioides acicula*), which usually inhabit sites on limestone substrates.

Calcium carbonate substrates can also reach the surface in tufa-forming spring fens, threatened habitats of a high conservation value, which can support exceptionally species-rich communities including several rare marshland species (e.g. *Vertigo angustior* and *V. moulinsiana*). These exceptional mollusc communities of treeless fens are composed of open-country species (e.g. *Vertigo pygmaea* and *Vallonia pulchella*), common euryvalent species (e.g. *Punctum pygmaeum* and *Perpolita hammonis*), and strong tufa precipitation can also support occurrence of typically xerophilous species (e.g. *Cochlicopa lubricella* and *Cepaea vindobonensis*). Moreover, the fauna here is enriched by many forest species (e.g. *Platyla polita*, *Acanthinula aculeata*, *Aegopinella pura*, and *Monachoides vicinus*), which spread from adjacent forest and shrub habitats. Finally, also several fresh water molluscs live in these spring fens. See also HÁJEK et al. (2002, 2005, 2006), HORSÁK & HÁJEK (2003), HORSÁK (2006), HORSÁK et al. (2007a,b), HORSÁK & CERNOHORSKY (2008), SCHAMP et al. (2010) and HÁJEK et al. (2011a).

The White Carpathian Mts. represent an important marginal unit of the Carpathian mountain system, which protrudes into the Pannonian district situated close to the centre of the Central European region. This is the reason why both Central European and Carpathian elements occur together in one area, which gives the White Carpathian Mts.

a unique character. Carpathian elements are represented by many species (*Faustina faustina*, *Monachoides vicinus*, *Vitrea transsylvanica*, *Vestia turgida*, *Macrogastra tumida*, *Bielzia coerulans*, *Plicuteria lubomirskii*, and *Trochulus villosulus*). The area also represents an important biogeographical boundary area for several typically Western European species whose frequency sharply declines eastwards (*Cepaea hortensis*, *Discus rotundatus*, *Oxychilus cellarius*, *Malacolimax tenellus*, *Helicodonta obvoluta*, and *Macrogastra ventricosa*).

Frequent presence of tufa deposits, sediments rich in calcium carbonate, also creates favourable conditions for the preservation of a rich fossil mollusc fauna (LOŽEK 1961, 1999, 2002b, 2004, HORSÁK & HÁJKOVÁ 2005, HÁJKOVÁ et al. 2011). This gives an opportunity to study the historical development of the area back to the last Ice Age based on fossil molluscs. Several profiles excavated in stream alluviums and tufa spring deposits reflect the main historical conditions of the area. Apparently, during the last Ice Age treeless habitats prevailed, however in the Early Holocene the presence of these communities was limited only to very dry and wet sites. The gradual afforestation in the Atlantic period was critical for the persistence of grassland communities, as the humid climate in the area enhanced woodland cover. However, palaeomalacological data indicate persistence of open habitats throughout the entire Holocene as demonstrated by fossil records of typical steppic species (e.g. *Granaria frumentum* and *Chondrula tridens*) along with species of primeval forests of the Holocene climatic optima (*Macrogastra lates-triata* and *Bulgarica cana*). These steppic snails probably survived on small spots selectively grazed by wild cattle. At the end of the Atlantic, human settlement associated with breeding of domestic animals began, leading to retreat of woodland and expansion of grassland communities. Many of the open spring fens developed during the last seven centuries due to human impacts on the landscape, such as tree cutting and burning, which increased erosion and decreased forest cover. It has been documented that these spring fens were colonised by rare heliophilous marshland species as late as 650 years ago, after the era of the Wallachian colonisation.

PODĚKOVÁNÍ

Na tomto místě bychom rádi poděkovali všem těm, kteří trávili svůj čas šnekařským průzkumem bělokarpatské krajiny, ohýbali své hřbety při hledání malých a ještě menších plžů, trápili své oči při přebírání sesbíraných vzorků, neboli slovy Vojena Ložka „macků“, a kteří pomáhali při sběru a shromažďování dat. Jmenovitě jsou to Nicole Černohorská, Jaroslav Čáp Hlaváč, Magda Hrabáková, Petr Kment, Ondřej Konvička, Vendula Křoupalová, Adam Lacina, Sylva Růžičková a jejich případný doprovod. Zvláště za poskytnutí nepublikovaných dat patří výše jmenovaným velký dík. Za pomoc s překladem anglických textů děkujeme Janu W. Jongepierovi. Za korekturu textu jsme zavázáni Janu Rolečkovi, Karlu Fajmonovi a Daniele Bártové. Za veškeré připomínky a návrhy na zlepšení děkujeme dvěma recenzentům: Petru Kmentovi, který zároveň významně napomohl kompletaci literárních údajů, a Lucii Juříčkové, která navíc poskytla dvě fotografie plžů. Také dalším autorům fotografií, Evě Hettenbergerové a Karlu Fajmonovi, děkujeme. Obří poděkování patří též Davidu Jongepierovi za precizní práci s grafickým zpracováním a zejména ochotu a nevyčerpatelnou trpělivost, s jakou snášel nové a nové požadavky na úpravy. Agentuře ochrany přírody a krajiny děkujeme za poskytnutí dat z nálezo-ové databáze. Práce vznikla také díky finanční podpoře projektů VaV SP/2d3/54/07, GACR P504/10/0688, MUNI/A/0976/2009 a 526/09/H025.

LITERATURA

- AOPK ČR (2000–2011): Nálezová databáze ochrany přírody. [on-line databáze; <http://portal.nature.cz>, 14.10.2011].
- BERAN L. & HORSÁK M. (2001): A taxonomic revision of the genus *Alzoniella* in the Czech Republic and Slovakia. *Biologia* (Bratislava), 56: 141–148.
- BERAN L. & HORSÁK M. (2002): Vodní měkkýši Chráněné krajinné oblasti Bílé Karpaty (Česká republika). *Sborník Přírodovědeckého klubu v Uherském Hradišti*, 7: 63–76.
- BERAN L. & HORSÁK M. (2007): Distribution of the alien freshwater snail *Ferrissia fragilis* (Tryon, 1863) (Gastropoda: Planorbidae) in the Czech Republic. *Aquatic Invasions*, Volume 2, Issue 1: 45–54.
- BERAN L., JUŘIČKOVÁ L. & HORSÁK M. (2005): Mollusca (měkkýši), pp. 69–74. In: FARKAČ J., KRÁL D. & ŠKORPÍK M. (eds.): *Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí*. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha, 760 pp.
- BEZDĚČKA P. (2000): Schránky měkkýšů jako příležitostné úkryty mravenců. *Sborník Přírodovědného klubu v Uherském Hradišti*, 5: 115–119.
- BURCH J. B. (1955): Some ecological factors of the soil affecting the distribution and abundance of terrestrial gastropods in eastern Virginia. *The Nautilus*, 69: 62–69.
- ČERNOHORSKÁ N. (2006): Vztahy mezi počtem druhů měkkýšů (Mollusca) a vzorkovací plochou na příkladu prameništích slatinišť. Ms., 27 pp. [Bc. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- ČERNOHORSKÁ N. (2008): Analýza vztahu druhové bohatosti měkkýšů (Mollusca) a velikosti vzorkovací plochy na minerotrofních slatiništích. Ms., 69 pp. [Mgr. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- DVOŘÁK L., ČEJKA T. & HORSÁK M. (2003): Present knowledge of distribution of *Tandonia budapestensis* (Hazay, 1881) in the Czech and Slovak Republics (Gastropoda: Milacidae). *Malacological Newsletter*, 21: 37–43.
- DVOŘÁK L. & HORSÁK M. (2001): *Vitrea transsylvanica* – the new species of a Carpathian snail in the Bohemian Forest. *Silva Gabreta*, 6: 165–170.
- DVOŘÁK L. & HORSÁK M. (2003): Současné poznatky o plzáku *Arion lusitanicus* (Mollusca: Pulmonata) v České republice. *Časopis Slezského Muzea Opava* (A), 52: 67–71.
- DVOŘÁKOVÁ J. (2007): Společenstva měkkýšů lučních stanovišť CHKO Bílé Karpaty. Ms., 45 pp. [Bc. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- DVOŘÁKOVÁ J. (2009): Společenstva rostlin a plžů lučních stanovišť: analýza vzájemných vztahů a vlivu vybraných faktorů prostředí. Ms., 95 pp. [Mgr. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- DVOŘÁKOVÁ J. & HORSÁK M. (in press): Variation of snail assemblages in hay meadows: disentangling the predictive power of abiotic environment and vegetation. *Malacologia*.
- EHRENDORFER F. & HAMANN U. (1965): Vorschläge zu einer floristischen Kartierung von Mitteleuropa. *Berichte der Deutschen Botanischen Gesellschaft*, 78: 35–50.
- FRANKENBERGER Z. (1912): Malakozoologický výzkum okolí Luhačovic. *Příroda*, 10: 189.
- HANÁK F., HUDEČEK J. J. & HORSÁK M. (2002): Modranka karpatská, *Bielzia coeruleans* (M. Bielz, 1851), historie známého výskytu a rozšíření na území České republiky (Mollusca: Limacidae). *Časopis Slezského Muzea Opava* (A), 51: 172–178.
- HÁJEK M., HORSÁK M. & HÁJKOVÁ P. (2002): Pěnovcová prameniště karpatských pohoří. *Živa*, 1: 11–13.
- HÁJEK M., HORSÁK M., HÁJKOVÁ P. & DÍTĚ D. (2006): Habitat diversity of central European fens in relation to environmental gradients and an effort to standardise fen terminology in ecological studies. *Perspectives in Plant Ecology, Evolution and Systematics*, 8: 97–114.
- HÁJEK M., HORSÁK M., POULÍČKOVÁ A., VAŠUTOVÁ M. & HÁJKOVÁ P. (2005): *Ohrožená pestrost života na karpatských lučních prameništích*. Společnost pro přírodu a krajinu ACTAEA, Rožnov pod Radhoštěm, 86 pp.
- HÁJEK M., HORSÁK M., TICHÝ L., HÁJKOVÁ P., DÍTĚ D. & JAMRICHOVÁ E. (2011a): Testing a relict distributional pattern of fen plant and terrestrial snail species at the Holocene scale: a null model approach. *Journal of Biogeography*, 38: 742–755.

- HÁJEK M., ROLEČEK J., COTTENIE K., KINTROVÁ K., HORSÁK M., POULÍČKOVÁ A., HÁJKOVÁ P., FRÁNKOVÁ M. & DÍTĚ D. (2011b): Environmental and spatial controls of biotic assemblages in a discrete semi-terrestrial habitat: comparison of organisms with different dispersal abilities sampled in the same plots. *Journal of Biogeography*, 38: 1683–1693.
- HÁJKOVÁ P., ROLEČEK J., HÁJEK M., HORSÁK M., FAJMON K., POLÁK M. & JAMRICOVÁ E. (2011): Prehistoric origin of extremely species-rich semi-dry grasslands in the Bílé Karpaty Mts (Czech Republic and Slovakia). *Preslia*, 83: 185–204.
- HORAL D., JAGOŠ B., RESL K., UŘIČÁŘ J., JONGEPIER J. W. & PECHANEC V. (2006): Atlas rozšíření vybraných druhů živočichů CHKO Bílé Karpaty. ZO ČSOP Bílé Karpaty, Veselí nad Moravou, 88 pp.
- HORSÁK M. (2000): *Lehmannia nyctelia* (Bourguignat, 1861) – nový slimák pro Českou republiku. Sborník Přírodovědeckého klubu v Uherském Hradišti, 5: 120–122.
- HORSÁK M. (2001): Měkkýši (Mollusca) NPR Čertoryje, Jazevčí a Zahrady pod Hájem v CHKO Bílé Karpaty (Česká republika). Sborník Přírodovědeckého klubu v Uherském Hradišti, 6: 15–26.
- HORSÁK M. (2003): How to sample mollusc communities in mires easily. *Malacologica Bohemoslovaca*, 2: 11–14.
- HORSÁK M. (2005a): Molluscs, pp. 197–208. In: POULÍČKOVÁ A., HÁJEK M. & RYBNÍČEK K. (eds.): *Ecology and palaeoecology of spring fens of the West Carpathians*. Palacký University, Olomouc, 209 pp.
- HORSÁK M. (2005b): Fenomén prameništích slatinišť a malakologické konsekvence. *Malacologica Bohemoslovaca*, 3: 89–99.
- HORSÁK M. (2006): Mollusc community patterns and species response curves along a mineral richness gradient: a case study in fens. *Journal of Biogeography*, 33: 98–107.
- HORSÁK M. (2008): Měkkýši, pp. 227–232. In: JONGEPIEROVÁ I. (ed.): *Louky Bílých Karpat*. ZO ČSOP Bílé Karpaty, Veselí nad Moravou, 461 pp.
- HORSÁK M. & CERNOHORSKY N. (2008): Mollusc diversity patterns in Central European fens: hot-spots and conservation priorities. *Journal of Biogeography*, 35: 1215–1225.
- HORSÁK M. & HÁJEK M. (2003): Composition and species richness of mollusc communities in relation to vegetation and water chemistry in the Western Carpathian spring fens: the poor-rich gradient. *Journal of Molluscan Studies*, 69: 349–357.
- HORSÁK M., HÁJEK M., DÍTĚ D. & TICHÝ L. (2007a): Modern distribution patterns of snails and plants in the Western Carpathian spring fens: is it a result of historical development? *Journal of Molluscan Studies*, 73: 53–60.
- HORSÁK M., HÁJEK M., TICHÝ L. & JUŘIČKOVÁ L. (2007b): Plant indicator values as a tool for land mollusc autecology assessment. *Acta Oecologica – International Journal of Ecology*, 32: 161–171.
- HORSÁK M. & HÁJKOVÁ P. (2005): The historical development of the White Carpathian spring fens based on palaeomalacological data, pp. 63–68. In: POULÍČKOVÁ A., HÁJEK M. & RYBNÍČEK K. (eds.): *Ecology and palaeoecology of spring fens of the West Carpathians*. Palacký University, Olomouc, 209 pp.
- HORSÁK M., JUŘIČKOVÁ L., BERAN L., ČEJKA T. & DVOŘÁK L. (2010): Komentovaný seznam měkkýšů zjištěných ve volné přírodě České a Slovenské republiky. *Malacologica Bohemoslovaca*, Suppl. 1: 1–37.
- HUDEC V. (1955): Zpráva o malakozoologickém průzkumu státních přírodních rezervací a některých dalších lokalit v Bílých Karpatech. *Ochrana přírody*, 10: 225–233.
- JENÍK J. & LOŽEK V. (1997): Bílé Karpaty – nová biosférická rezervace České republiky. *Živa*, 3: 98–100.
- JONGEPIER J. W. & PECHANEC V. (2006): Atlas rozšíření cévnatých rostlin CHKO Bílé Karpaty. ZO ČSOP Bílé Karpaty, Veselí nad Moravou, 202 pp.
- JONGEPIEROVÁ I. (ed.) (2008): *Louky Bílých Karpat*. ZO ČSOP Bílé Karpaty, Veselí nad Moravou, 461 pp.
- KERNEY M. P., CAMERON R. A. D. & JUNGBLUTH J. H. (1983): *Die Landschnecken Nord- und Mitteleuropas*. Parey Verlag, Hamburg, Berlin, 384 pp.
- KŘOUPALOVÁ V. (2006): Distribuce makrozoobenthosu a stanovištní preference na pěnovcových prameništích. Ms., 56 pp. [Bc. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]

- KŘOUPALOVÁ V. (2008): Prostorová variabilita makrozoobentosu: srovnání dvou minerálně odlišných prameništ. Ms., 83 pp. [Mgr. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- KŘOUPALOVÁ V., BOJKOVÁ J., SCHENKOVÁ J., PAŘIL P. & HORSÁK M. (2011): Small-scale distribution of aquatic macroinvertebrates in two spring fens with different groundwater chemistry. *International Review of Hydrobiology*, 96: 235–256.
- KUČA P., MÁJSKÝ J., KOPEČEK F. & JONGEPIEROVÁ I. (1992): *Chránená krajinná oblast Biele/Bílé Karpaty*. Ekológia, Bratislava, 380 pp.
- LACINA A. (2007): Vliv lesnatého okolí na skladbu společenstev měkkýšů otevřených slatiništ. Ms., 38 pp. [Bc. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- LACINA A. (2010): Okrajový efekt jako fenomén určující skladbu malakofauny otevřených vápnných slatiništ na kontaktu s lesními stanovišti. Ms., 80 pp. [Mgr. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- LANG G. (1994): *Quartäre Vegetationsgeschichte Europas*. Gustav Fischer Verlag, Jena, 608 pp.
- LAŠTŮVKA Z., HORSÁK M., KMENT P. & MALENOVSKÝ I. (2008): Zoogeografie, pp. 189–198. In: JONGEPIEROVÁ I. (ed.): *Louky Bílých Karpat*. ZO ČSOP Bílé Karpaty, Veselí nad Moravou, 461 pp.
- LISICKÝ J. M. (1991). *Mollusca Slovenska*. Veda, Bratislava, 344 pp.
- LOŽEK V. (1949): Studie českých stepí na základě recentních i fosilních měkkýšů. *Rozpravy České akademie věd a umění LVIII*, 18: 91.
- LOŽEK V. (1956): Klíč československých měkkýšů. Vydavatelstvo Slovenskej akademie vied, Bratislava, 437 pp.
- LOŽEK V. (1961): Travertin v Komni v Bílých Karpatech. *Časopis Národního musea, oddělení přírody*, 130: 220–222.
- LOŽEK V. (1962): Soil condition and their influence on terrestrial gasteropoda in central Europe, pp. 334–342. In: MURPHY P. W. (ed.): *Progress in soil zoology*. Butterworths, Oxford, 398 pp.
- LOŽEK V. (1964): *Quartärmollusken der Tschechoslowakei*. Rozpravy Ústředního ústavu geologického, 31, ČSAV, Praha, 374 pp.
- LOŽEK V. (1981): Měkkýši jako modelová skupina v ochranářském výzkumu. *Památky a příroda*, 6: 171–178.
- LOŽEK V. (1998): Malakologická charakteristika Bílých Karpat. *Ochrana přírody*, 53: 274–276.
- LOŽEK V. (1999): Malakostratigrafický výzkum pěnoveců Bílých Karpat. *Zprávy o geologických výzkumech v roce 1998*, Česká geologická služba, Praha, pp. 114–115.
- LOŽEK V. (2002a): Bílé Karpaty – kraj květnatých luk, bučina a vápenitých prameništ. *Ochrana přírody*, 57: 306–312.
- LOŽEK V. (2002b): Malakostratigrafický výzkum holocenní sedimentace a eroze v Bílých Karpatech. *Zprávy o geologických výzkumech v roce 2001*, Česká geologická služba, Praha, pp. 136–138.
- LOŽEK V. (2004): Malakostratigrafický výzkum pěnoveců na Pivném potoce v Bílých Karpatech. *Zprávy o geologických výzkumech v roce 2003*, Česká geologická služba, Praha, pp. 71–72.
- LOŽEK V. (2007): *Zrcadlo minulosti – Česká a slovenská krajina v kvartéru*. Dokořán, Praha, 190 pp.
- LOŽEK V. (2008): Vývoj v době polednové, pp. 24–28. In: JONGEPIEROVÁ I. (ed.): *Louky Bílých Karpat*. ZO ČSOP Bílé Karpaty, Veselí nad Moravou, 461 pp.
- MALENOVSKÝ I., KMENT P. & KONVIČKA O. (eds.) (in press): Species inventories of selected insect groups in the Bílé Karpaty Protected Landscape Area and Biosphere Reserve (Czech Republic). *Acta Musei Moraviae, Scientiae Biologicae* (Brno), 98 (2).
- PRUNER L. & MÍKA P. (1996): Seznam obcí a jejich částí v České republice s čísly mapových polí pro síťové mapování fauny. *Klapalekiana*, 32, Suppl.: 1–175.
- RŮŽIČKOVÁ S. (2006): Společenstva měkkýšů lesních lokalit v různých sukcesních stádiích na území CHKO Bílé Karpaty. Ms., 42 pp. [Bc. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- RŮŽIČKOVÁ S. (2008): Faktory ovlivňující sukcesí lesních malakocenóz na území CHKO Bílé Karpaty. Ms., 75 pp. [Mgr. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- SCHAMP B., HORSÁK M. & HÁJEK M. (2010): Deterministic assembly of land snail communities according to species size and diet. *Journal of Animal Ecology*, 79: 803–810.
- TAJOVSKÁ E. (2010): Bělokarpatská lesní prameniště - potenciální refugia lesní malakofauny? Ms., 58 pp. [Bc. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]

- VALOVIRTA I. (1968): Land molluscs in relation to acidity on hyperite hills in central Finland. *Annales Zoologici Fennici*, 5: 245–253.
- VAŠÁTKO J., LOŽEK V. & HORSÁK M. (2006): *Měkkýši Moravského krasu*. Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, Správa CHKO Moravský kras, Blansko, 62 pp.
- VRABEC V. (1998): Příspěvek k poznání fauny měkkýšů (Mollusca) CHKO Bílé Karpaty. *Sborník Přírodovědeckého klubu v Uherském Hradišti*, 3: 12–22.
- VRABEC V. (2001): Příspěvek k poznání fauny měkkýšů (Mollusca) CHKO Bílé Karpaty II. *Sborník Přírodovědného klubu v Uherském Hradišti*, 6: 27–37.
- WALDÉN H. W. (1981): Communities and diversity of land molluscs in Scandinavian woodlands. I. High diversity communities in taluses and boulder slopes in SW Sweden. *Journal of Conchology*, 35: 351–372.
- WÄREBORN I. (1979): Reproduction of two species of land snails in relation to calcium salts in the foerna layer. *Malacologia*, 18: 177–180.

1

2

3

4

5

6

7

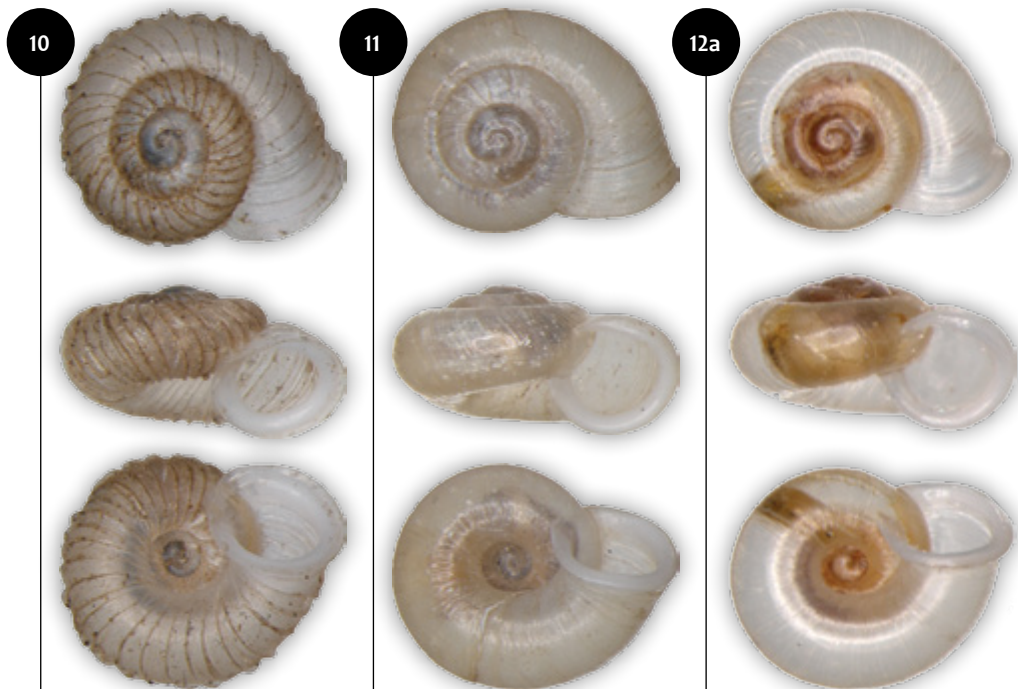

8

9

- 1) ***Platyla polita*** (jehlovka hladká)
výška 3,5 mm
- 2) ***Carychium minimum*** (síměnka nejmenší)
výška 1,9 mm
- 3) ***Carychium tridentatum*** (síměnka trojzubá)
výška 2,2 mm
- 4) ***Cochlicopa lubrica*** (oblovka lesklá)
výška 7 mm
- 5) ***Cochlicopa lubricella*** (oblovka drobná)
výška 6 mm
- 6) ***Orcula dolium*** (sudovka skalní)
výška 7,5 mm
- 7) ***Sphyradium doliolum*** (soudkovka žebernatá)
výška 6 mm
- 8) ***Granaria frumentum*** (žitovka obilná)
výška 8 mm
- 9) ***Pupilla muscorum*** (zrnovka mechová)
výška 3,5 mm

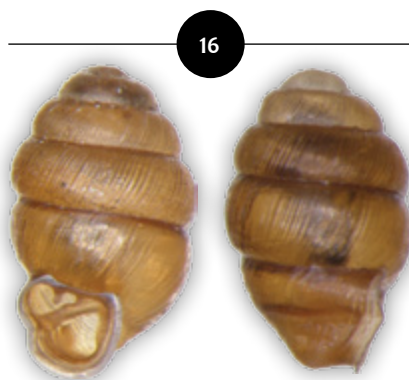
- 10) *Vallonia costata* (údolníček žebnatý) – šířka 2,7 mm
 11) *Vallonia excentrica* (údolníček šikmý) – šířka 2,3 mm
 12) *Vallonia pulchella* (údolníček drobný) – šířka 2,5 mm
 13) *Acanthinula aculeata* (ostnatka trnitá) – šířka 2,3 mm

14

15

16

17

18

19

20

21

- 14) *Columella edentula* (ostroústka bezzubá) – výška 2,8 mm
 15) *Truncatellina cylindrica* (drobnička válcovitá) – výška 1,9 mm
 16) *Vertigo angustior* (vrkoč útlý) – výška 1,8 mm
 17) *Vertigo antivertigo* (vrkoč mnohozubý) – výška 2,2 mm
 18) *Vertigo moulinsiana* (vrkoč bažinný) – výška 2,5 mm
 19) *Vertigo pusilla* (vrkoč lesní) – výška 2,1 mm
 20) *Vertigo pygmaea* (vrkoč malinký) – výška 2,2 mm
 21) *Vertigo substriata* (vrkoč rýhovaný) – výška 1,8 mm

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

- 22) *Chondrula tridens* (trojzubka stepní) – výška 11 mm
 23) *Ena montana* (hladovka horská) – výška 16 mm
 24) *Merdigera obscura* (kalonoska chlumní) – výška 9,5 mm
 25) *Cochlodina laminata* (vřetenovka hladká) – výška 17 mm
 26) *Cochlodina orthostoma* (vřetenovka rovnoústá) – výška 13 mm
 27) *Macrogastra plicatula* (řasnatka lesní) – výška 13 mm
 28) *Macrogastra tumida* (řasnatka nadmutá) – výška 14,5 mm
 29) *Macrogastra ventricosa* (řasnatka břichatá) – výška 20 mm
 30) *Clausilia dubia* (závornatka drsná) – výška 13 mm
 31) *Clausilia pumila* (závornatka kyjovitá) – výška 13 mm

32

33

34

35a

36

37

35b

38a

39

38b

- 32) *Laciniaria plicata* (mnohozubka evropská)
výška 18 mm
- 33) *Alinda biplicata* (vřetenatka obecná)
výška 18 mm
- 34) *Vestia turgida* (nádolka nadmutá)
výška 16 mm
- 35) *Bulgarica cana* (vřetenka šedivá)
výška 18 mm
- 36) *Succinella oblonga* (jantařička podlouhlá)
výška 7,5 mm
- 37) *Succinea putris* (jantarka obecná)
výška 22 mm
- 38) *Oxyloma elegans* (jantarovka úhledná)
výška 20 mm
- 39) *Cecilioides acicula* (bezočka šídlovitá)
výška 5,5 mm

41

42

43

40

44a

44b

40) *Punctum pygmaeum*
(boděnka malinká)
šířka 1,6 mm

41) *Discus perspectivus*
(vrásenka orlojovitá)
šířka 6 mm

42) *Discus rotundatus*
(vrásenka okrouhlá)
šířka 7 mm

43) *Discus ruderatus*
(vrásenka pomezní)
šířka 6 mm

44) *Zonitoides nitidus*
(zemounek lesklý)
šířka 6 mm

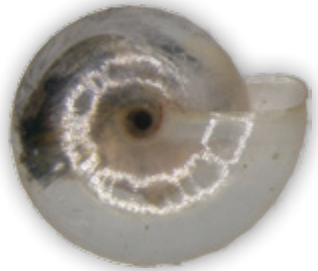
45

49

50a

46

50b

51

48

47

45) *Euconulus fulvus* (kuželík drobný) – šířka 3 mm

46) *Euconulus praticola* (kuželík tmavý) – šířka 2,8 mm

47) *Vitrina pellucida* (skleněnka průsvitná) – šířka 6 mm

48) *Semilimax semilimax* (slimáček táhlý) – šířka 5 mm

49) *Vitreola contracta* (sklenička stažená) – šířka 2,6 mm

50) *Vitreola crystallina* (sklenička průhledná) – šířka 4 mm

51) *Vitreola diaphana* (sklenička průzračná) – šířka 4 mm

52

53

54

55

56

- 52) *Vitrea transsylvanica*
(skelnička karpatská)
šířka 4 mm
- 53) *Aegopinella epipedostoma iuncta* (sítovka podhorská)
šířka 12 mm
- 54) *Aegopinella minor*
(sítovka suchomilná)
šířka 10 mm
- 55) *Aegopinella nitens*
(sítovka blýštivá)
šířka 11 mm
- 56) *Aegopinella pura*
(sítovka čistá)
šířka 6 mm

58

59

57

60

63

61

62

- 57) *Perpolita hammonis*
(blyštivka rýhovaná)
šířka 4,3 mm
- 58) *Oxychilus cellarius*
(skelnatka drnová)
šířka 12 mm
- 59) *Oxychilus depressus*
(skelnatka stlačená)
šířka 8,5 mm
- 60) *Oxychilus draparnaudi*
(skelnatka západní)
šířka 14 mm
- 61) *Oxychilus glaber*
(skelnatka hladká)
šířka 13 mm
- 62) *Oxychilus inopinatus*
(skelnatka zemní)
šířka 5,6 mm
- 63) *Daudebardia brevipes*
(sklovatka krátkonohá)
šířka 4,7 mm

64

70

65

71

66

72

67

64) *Daudebardia rufa* (sklovatka rudá)
šířka 5,2 mm

65) *Tandonia budapestensis* (plžice štíhlá)
délka 60 mm

66) *Bielzia coerulans* (modranka karpatská)
délka 160 mm

67) *Limax cinereoniger* (slimák popelavý)
délka 150 mm

68) *Limax maximus* (slimák největší)
délka 200 mm

69) *Malacolimax tenellus* (plžík žlutý)
délka 65 mm

70) *Lehmannia marginata* (podkornatka žíhaná)
délka 75 mm

71) *Lehmannia nyctelia* (podkornatka jižní)
délka 50 mm

72) *Deroceras agreste* (slimáček polní)
délka 50 mm

68

69

73

74

75

76

77

78

79

80

81

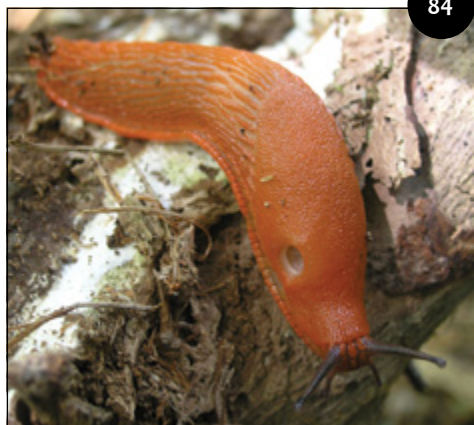
- 73) *Deroceras laeve* (slimáček hladký)
délka 25 mm
- 74) *Deroceras praecox* (slimáček lesní)
délka 40 mm
- 75) *Deroceras reticulatum* (slimáček síťkovaný)
délka 50 mm
- 76) *Deroceras rodnae* (slimáček světlý)
délka 40 mm
- 77) *Deroceras sturanyi* (slimáček evropský)
délka 40 mm
- 78) *Deroceras turcicum* (slimáček balkánský)
délka 50 mm
- 79) *Boettgerilla pallens* (blednička útlá)
délka 45 mm
- 80) *Arion distinctus* (plzák obecný)
délka 40 mm
- 81) *Arion fasciatus* (plzák žlutopruhý)
délka 50 mm

82

83

84

85

86

87

- 82) *Arion fuscus* (plzák hnědý)
délka 70 mm
- 83) *Arion lusitanicus* (plzák španělský)
délka 120 mm
- 84) *Arion rufus* (plzák lesní)
délka 150 mm
- 85) *Arion silvaticus* (plzák hajní)
délka 40 mm
- 86) *Fruticicola fruticum* (keřovka plavá)
šířka 20 mm
- 87) *Helicodonta obvoluta* (trojlaločka pyskatá)
šířka 13 mm

88

90

92

89

91

93

88) *Euomphalia strigella* (keřnatka vrásčitá) – šířka 17 mm

89) *Monacha cartusiana* (tmavoretkka bělavá) – šířka 13 mm

90) *Trochulus hispidus* (srstnatka chlupatá) – šířka 8,5 mm

91) *Trochulus villosulus* (srstnatka huňatá) – šířka 10 mm

92) *Plicuteria lubomirskii* (nábělka karpatská) – šířka 9 mm

93) *Petasina unidentata* (chlupatka jednozubá) – šířka 8 mm

94a

94b

95

97

96

98

94) *Xerolenta obvia* (suchomilka obecná) – šířka 17 mm

95) *Perforatella bidentata* (dvozubka lužní) – šířka 9 mm

96) *Monachoides incarnatus* (vlahovka narudlá) – šířka 14 mm

97) *Monachoides vicinus* (vlahovka karpatská) – šířka 15 mm

98) *Urticicola umbrosus* (žihlobytka stinná) – šířka 12 mm

99

100

102

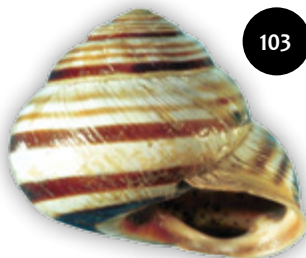
104

101

103

99) *Arianta arbustorum* (plamatka lesní)
šířka 24 mm

100) *Faustina faustina* (skalnatka lepá)
šířka 20 mm

101) *Isognomostoma isognomostomos*
(zuboústka trojzubá)
šířka 10 mm

102) *Cepaea hortensis* (páskovka keřová)
šířka 21 mm

103) *Cepaea vindobonensis* (páskovka žíhaná)
šířka 23 mm

104) *Helix pomatia* (hlemýžď zahradní)
šířka 40 mm

NPR Javorina. Lesy na Velké Javořině patří k nemnoha porostům v Bílých Karpatech, které nebyly intenzivně využívány člověkem. Věková rozrůzněnost stromového patra, množství rozkládajícího se dřeva a vlhké a chladné klima odpovídající horským lesům jim dodávají pralesovitý charakter a umožňují zde výskyt bohatých měkkýších společenstev, včetně řady náročných zástupců. Vyskytují se i ohrožené druhy *Bulgarica cana*, *Daudebardia brevipes* a *Vitrea transylvanica*, přičemž poslední jmenovaný zde má jedinou lokalitu v Bílých Karpatech. Foto: E. Hettenbergerová.

■ **Javorina National Nature Reserve.** The forests on Mt. Velká Javořina belong to few forest stands in the White Carpathians not much affected by man. The trees of diverse age, large amount of dead wood and relatively humid and cold mountain climate remind of a virgin forest and support rich mollusc community, comprising a number of sensitive species. The endangered *Bulgarica cana*, *Daudebardia brevipes* and *Vitrea transylvanica* occur here, the latter only here within the White Carpathians. Photo: E. Hettenbergerová.

NPR Čertoryje. Charakteristický obrázek krajiny v jihozápadní části Bílých Karpat: rozsáhlé luční komplexy s výskytem solitérních stromů, nejčastěji dubů, a unikátně druhově bohatá vegetace se zastoupením vzácných a reliktních druhů rostlin a hmyzu. Společenstva plžů jsou naopak druhově chudá, složená převážně z běžných euryvalentních zástupců jako *Punctum pygmaeum*, *Cochlicopa lubrica* a *Vitrina pellucida*. Ty jsou provázány druhy otevřených stanovišť jako *Vertigo pygmaea* či *Vallonia pulchella*. Foto: J. Dvořáková.

■ **Čertoryje National Nature Reserve.** Characteristic view of the White Carpathian landscape in the SW part of the area: vast grassland complexes with solitary trees, most often oaks. They possess characteristic species-rich vegetation with many rare and relict plant species and insects, but species-poor gastropod communities, mostly consisting of common euryvalent species such as *Punctum pygmaeum*, *Cochlicopa lubrica* and *Vitrina pellucida*. In addition species of open habitats, e.g. *Vertigo pygmaea* and *Vallonia pulchella*, occur here. Photo: J. Dvořáková.

NPR Zahrady pod Hájem. Xerothermní partie s mělkou půdou na místech sesuvů v JZ části rezervace nabízejí vhodné podmínky pro výskyt stepních plžů jako *Granaria frumentum*, která zde tvoří velmi početné populace. Foto: K. Fajmon.

▪ **Zahrady pod Hájem National Nature Reserve.** Warm and dry sites with shallow soils formed on local landslides in the SW part of the reserve provide suitable conditions for steppic gastropod species such as *Granaria frumentum* that has numerous populations in such places. Photo: K. Fajmon.

PP Kolo. Okolí potůčků nabízí vhodné podmínky pro výskyt vlhkomilných druhů jako *Carychium minimum*, *C. tridentatum* a *Oxyloma elegans*, a zvyšuje tak celkovou diverzitu společenstev měkkýšů lesních stanovišť. Foto: E. Hettenbergerová.

▪ **Kolo Nature Monument.** Stream banks offer suitable conditions for hygrophilous species, e.g. *Carychium minimum*, *C. tridentatum* and *Oxyloma elegans*, increasing the diversity of mollusc communities in forest habitats. Photo: E. Hettenbergerová.

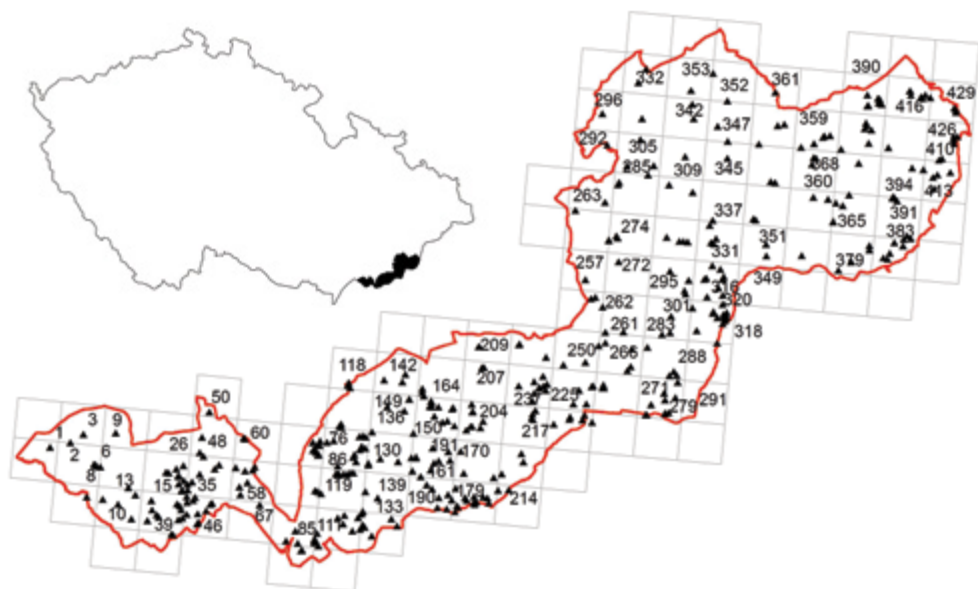
PP Hrnčárky. V popředí luční pěnovcové prameniště s výskytem vlhkomilných druhů jako *Vertigo angustior*, *Carychium minimum*, *C. tridentatum* a *Succinea putris*. Od poloviny snímku směrem nahoru přechází prameniště v sušší stráň s výskytem stepních a xerotolerantních druhů jako *Cochlicopa lubricella*, *Cepaea vindobonensis* či *Truncatellina cylindrica*. V obou biotopech se uplatňují druhy otevřených stanovišť jako *Vallonia pulchella* a *Vertigo pygmaea*, společně s euryvalentními druhy jako *Punctum pygmaeum* a *Perpolita hammonis*. Pěnovcové prameniště je navíc obohaceno o druhy lesní, např. *Monachoides incarnatus* a *M. vicinus*, které sem pronikají z blízkého lesíku (v pozadí). Foto: J. Dvořáková.

▪ **Hrnčárky Nature Monument.** In the foreground a tufa spring fen with hygrophilous species such as *Vertigo angustior*, *Carychium minimum*, *C. tridentatum* and *Succinea putris*. In the upper half of the photo the spring fen passes into a drier slope with steppic and xerotolerant species, e.g. *Cochlicopa lubricella*, *Cepaea vindobonensis* and *Truncatellina cylindrica*. Both vegetation types are inhabited by species of open habitats such as *Vallonia pulchella* and *Vertigo pygmaea*, together with euryvalent species such as *Punctum pygmaeum* and *Perpolita hammonis*. The tufa spring is also enriched by forest species, e.g. *Monachoides incarnatus* and *M. vicinus*, penetrating from the adjacent forest (in the background). Photo: J. Dvořáková.

NPR Jazevčí. V důsledku lidského hospodaření v minulosti se na mnohých místech Bílých Karpat můžeme setkat s různými sukcesními stádii vegetace, která značně ovlivňují složení společenstev měkkýšů. V odrostlé pařezině podobné té na snímku můžeme najít nově příchodzí nenáročné lesní druhy jako *Alinda biplicata* a *Discus rotundatus*, společně s druhy světlých lesů a křovin jako *Helix pomatia*, ale také prázdné schránky nedávno vymizelých druhů vázaných na otevřená stanoviště jako jsou *Cepaea vindobonensis* a *Euomphalia strigella*. Ty kdysi obývaly prosvětlené porosty a zvětšující se stromový zápoj nastupujícího lesa jim už nevyhovuje. Foto: K. Fajmon.

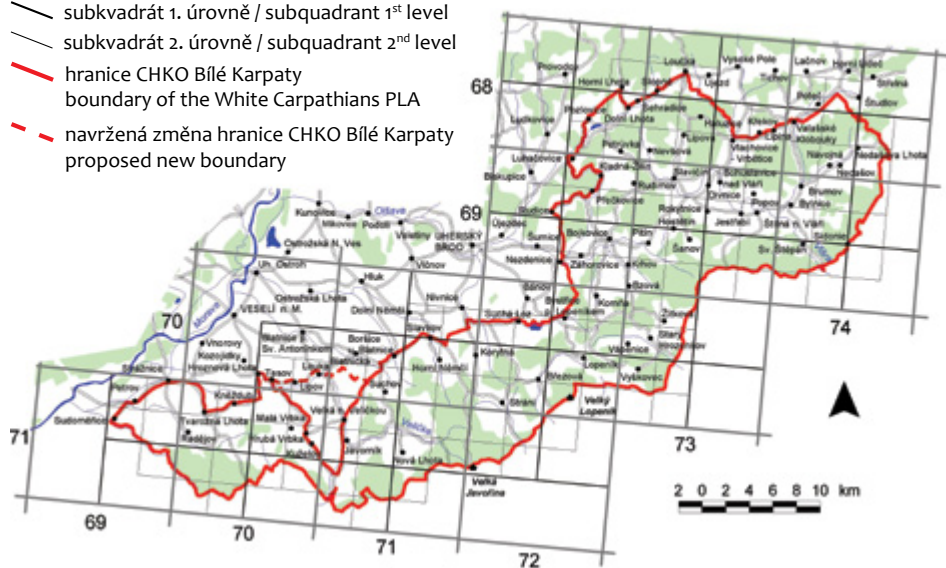
▪ **Jazevčí National Nature Reserve.** As a consequence of past human activity, many places in the White Carpathian Mts. harbour various successional stages of vegetation, which substantially influence mollusc communities. Abandoned coppices, like the one in the photograph, are inhabited by newly arrived unselective forest species such as *Alinda biplicata* and *Discus rotundatus*, together with the species of open woodland and shrubs like *Helix pomatia*, but also empty shells of recently retreated species of open habitats can be found, e.g. *Cepaea vindobonensis* and *Euomphalia strigella*. The latter species inhabited past open woodland and disappeared due to the succession into dense woodland. Photo: K. Fajmon.

Mapa CHKO Bílé Karpaty s vyznačenými lokalitami. Čísla lokalit odpovídají číslování v seznamu lokalit (str. 12).

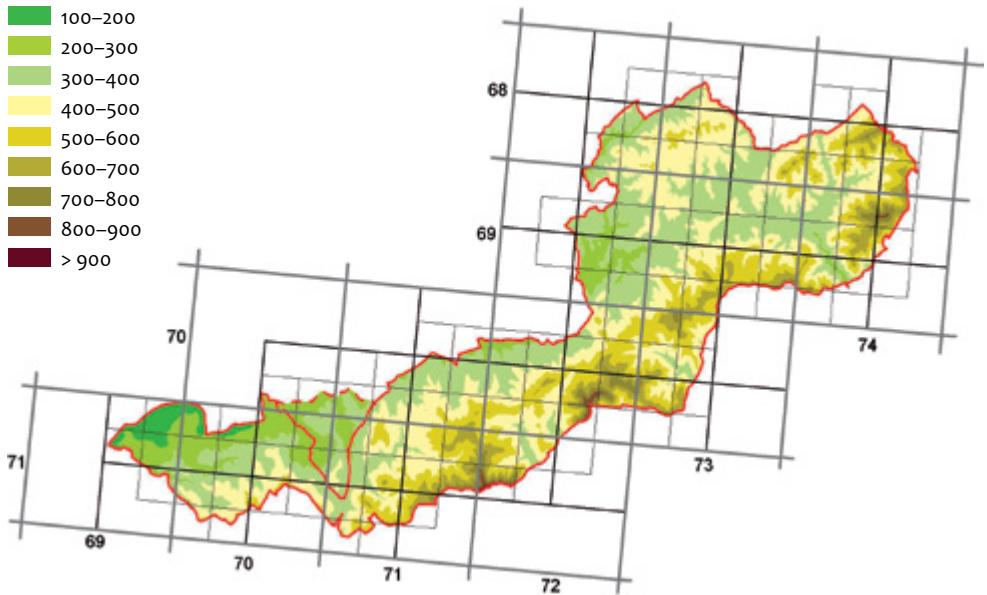
■ **Map of the White Carpathians PLA with marked localities.** Numbers of sites refer to the list of studied sites (page 12).

- základní kvadrát / basic quadrant
- subkvadrát 1. úrovně / subquadrant 1st level
- subkvadrát 2. úrovně / subquadrant 2nd level
- hranice CHKO Bílé Karpaty
boundary of the White Carpathians PLA
- — navrhovaná změna hranice CHKO Bílé Karpaty
proposed new boundary

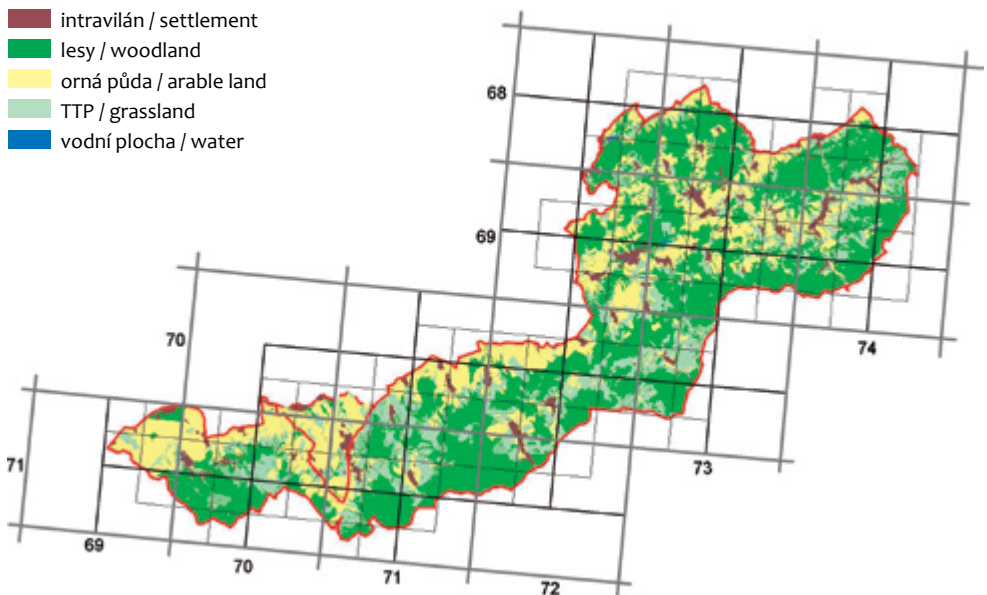
Mapa CHKO Bílé Karpaty – topografie. Převzato z JONGEPIER & PECHANEC (2006).

■ **Map of the White Carpathians PLA – topography.** Adopted from JONGEPIER & PECHANEC (2006).

Mapa CHKO Bílé Karpaty – nadmořská výška (m n. m.). Převzato z JONGEPIER & PECHANEC (2006).

■ Map of the White Carpathians PLA – altitude above sea level (m). Adopted from JONGEPIER & PECHANEC (2006).

Mapa CHKO Bílé Karpaty – krajinný pokryv. Převzato z JONGEPIER & PECHANEC (2006).

■ Map of the White Carpathians PLA – land use. Adopted from JONGEPIER & PECHANEC (2006).

Rejstřík – latinské názvy

Tučně s šedým obrysem jsou zvýrazněny odkazy na charakteristiku druhů a jejich výskyt v Bílých Karpatech, podtržené jsou odkazy na fotografie druhů.

A

Acanthinula aculeata 29, **38**, 85, 91, 98
Acicula parcelineata 10, 89
Aegopinella epipedostoma iuncta 30, **58**, 85, 91, 104
Aegopinella minor 8, 30, **59**, 86, 88, 104
Aegopinella nitens 11, 30, **59**, 85, 104
Aegopinella pura 30, **60**, 85, 88, 91, 104
Alinda biplicata 11, 29, **48**, 86, 88, 101, 117
Alzoniella slovenica 6, 10, 89
Arianta arbustorum 11, 31, **82**, 86, 88, 111
Arion distinctus 31, **72**, 88, 107
Arion fasciatus 11, 31, **73**, 88, 107
Arion fuscus 11, 31, **73**, 86, 108
Arion lusitanicus 31, **74**, 88, 93, 108
Arion rufus 31, **74**, 86, 108
Arion silvaticus 31, **75**, 85, 108

B

Bielzia coeruleans 11, 30, **65**, 85, 89, 92, 93, 106
Boettgerilla pallens 31, **72**, 88, 107
Bulgarica cana 11, 30, **49**, 85, 91, 92, 101, 112

C

Carychium minimum 11, 29, **33**, 87, 92, 115, 116
Carychium tridentatum 29, **33**, 87, 92, 115, 116
Cecilioides acicula 30, **51**, 87, 91, 101
Cepaea hortensis 11, 31, **83**, 86, 88, 90, 92, 111
Cepaea vindobonensis 9, 11, 31, **84**, 87, 91, 111, 116, 117
Chondrula tridens 8, 9, 29, **43**, 87, 92, 100
Clausilia dubia 8, 9, 11, 29, **47**, 89, 100
Clausilia parvula 9, 10
Clausilia pumila 9, 29, **47**, 86, 100
Cochlicopa lubrica 8, 11, 29, **34**, 86, 88, 91, 92, 113
Cochlicopa lubricella 29, **34**, 87, 91, 92, 116
Cochlodina cerata 10, 89
Cochlodina laminata 11, 29, **44**, 85, 88, 100
Cochlodina orthostoma 9, 11, 29, **45**, 86, 100
Columella columella 8, 10
Columella edentula 29, **39**, 87, 99

D

Daudebardia brevipes 30, **63**, 85, 91, 105, 112
Daudebardia rufa 11, 30, **64**, 85, 106
Deroceras agreste 11, 31, **68**, 87, 88, 106
Deroceras laeve 11, 31, **68**, **69**, 87, 107
Deroceras praecox 31, **69**, 86, 107
Deroceras reticulatum 31, **70**, 88, 107
Deroceras rodnae 31, **70**, 86, 107

Deroceras spp. 68

Deroceras sturanyi 31, **71**, 87, 107
Deroceras turcicum 31, **71**, 86, 107
Discus perspectivus 30, **52**, 85, 102
Discus rotundatus 11, 30, **53**, 86, 88, 90, 92, 102, 117
Discus ruderatus 8, 9, 30, **53**, 85, 91, 102

E

Ena montana 8, 11, 29, **43**, 85, 100
Euconulus praticola 30, **55**, 103
Euconulus fulvus 8, 30, **54**, 55, 86, 103
Euomphalia strigella 31, **76**, 87, 109, 117

F

Faustina cingulella 10, 89
Faustina faustina 6, 9, 11, 31, **82**, 85, 89, 92, 111
Faustina rosmaessleri 10, 89
Fruticicola fruticum 8, 31, **75**, 86, 88, 108

G

Granaria frumentum 8, 9, 29, **36**, 87, 91, 92, 92, 114

H

Helicodonta obvolvata 9, 11, 31, **76**, 85, 90, 92, 108
Helicopsis striata 8, 10
Helix pomatia 11, 31, **84**, 86, 88, 111, 117

I

Isognomostoma isognomostomos 11, 31, **83**, 85, 88, 111

L

Laciniaria plicata 29, **48**, 89, 101
Lehmannia marginata 11, 31, **67**, 85, 106
Lehmannia nyctelia 31, **67**, 86, 94, 106
Limax cinereoniger 11, 30, **65**, 86, 88, 106
Limax maximus 11, 31, **66**, 89, 106

M

Macrogastra latestriata 9, 10, 89, 90, 92
Macrogastra plicatula 11, 29, **45**, 85, 100
Macrogastra tumida 29, **46**, 86, 89, 92, 100
Macrogastra ventricosa 11, 29, **46**, 86, 88, 90, 92, 100
Malacolimax tenellus 31, **66**, 86, 90, 92, 106
Merdigera obscura 11, 29, **44**, 85, 100

Monacha cartusiana 31, **77**, 87, 109
Monachoides incarnatus 11, 31, **80**, 85, 88, 110, 116
Monachoides vicinus 8, 11, 31, **81**, 86, 89, 91, 92, 110,
 116

O

Orcula dolium 7, 8, 11, 29, **35**, 89, 90, 97
Oxychilus cellarius 9, 11, 30, **61**, 89, 90, 92, 105
Oxychilus depressus 30, **61**, 85, 91, 105
Oxychilus draparnaudi 30, **62**, 88, 105
Oxychilus glaber 9, 11, 30, **62**, 86, 105
Oxychilus inopinatus 30, **63**, 87, 91, 105
Oxyloma elegans 30, **51**, 87, 101, 115

P

Perforatella bidentata 8, 11, 31, **80**, 86, 110
Perpolita hammonis 8, 30, **60**, 86, 88, 91, 105, 116
Perpolita petronella 8, 9, 10
Petasina unidentata 11, 31, **79**, 85, 88, 109
Platyla polita 9, 29, **32**, 85, 91, 97
Plicuteria lubomirskii 11, 31, **78**, 89, 92, 109
Punctum pygmaeum 8, 30, **52**, 86, 88, 91, 102, 113,
 116
Pupilla muscorum 7, 11, 29, **36**, 87, 88, 97

R

Ruthenica filigrana 9, 10

S

Semilimax semilimax 30, **56**, 85, 103
Sphyradium doliolum 29, **35**, 86, 97
Succinea putris 30, **50**, 87, 101, 116
Succinella oblonga 8, 30, **50**, 87, 101

T

Tandonia budapestensis 30, **64**, 89, 93, 106
Trochulus hispidus 31, **77**, 89, 109
Trochulus villosulus 8, 31, **78**, 87, 89, 92, 109
Truncatellina cylindrica 7, 9, 11, 29, **39**, 87, 99, 116

U

Urticicola umbrosus 31, **81**, 86, 110

V

Vallonia costata 8, 29, **37**, 87, 98
Vallonia excentrica 29, **37**, 86, 98
Vallonia pulchella 11, 29, **38**, 86, 88, 91, 98, 113, 116
Vallonia tenuilabris 8, 10
Vertigo angustior 7, 29, **40**, 85, 87, 91, 99, 116
Vertigo antivertigo 7, 29, **40**, 87, 99
Vertigo moulinsiana 29, **41**, 85, 87, 91, 99
Vertigo parcedentata 8, 10
Vertigo pusilla 8, 29, **41**, 85, 99

Vertigo pygmaea 11, 29, **42**, 87, 88, 91, 99, 113, 116
Vertigo substriata 29, **42**, 87, 99
Vestia turgida 8, 11, 30, **49**, 86, 89, 92, 101
Vitrea contracta 30, **56**, 86, 103
Vitrea crystallina 8, 30, **57**, 86, 103
Vitrea diaphana 11, 30, **57**, 85, 103
Vitrea transsylvanica 30, **58**, 85, 89, 90, 91, 92, 93,
104, 112
Vitrina pellucida 11, 30, **55**, 86, 88, 91, 103, 113

X

Xerolenta obvia 11, 31, **79**, 87, 110

Z

Zonitoides nitidus 30, **54**, 87, 102

Rejstřík – české názvy

Tučně s šedým obrysem jsou zvýrazněny odkazy na charakteristiku druhů a jejich výskyt v Bílých Karpatech, podtržené jsou odkazy na fotografie druhů.

B

bezočka šídlovitá 30, **51**, 87, 91, 101
blednička útlá 31, **72**, 88, 107
blyštivka rýhovaná 8, 30, **60**, 86, 88, 91, 105, 116
boděnka malinká 8, 30, **52**, 86, 88, 91, 102, 113, 116

D

drobnička válcovitá 7, 9, 11, 29, **39**, 87, 99, 116
dvojobubka lužní 8, 11, 31, **80**, 86, 110

H

hladovka horská 8, 11, 29, **43**, 85, 100
hlemýžď zahradní 11, 31, **84**, 86, 88, 111, 117

Ch

chlupatka jednozubá 11, 31, **79**, 85, 88, 109

J

jantarka podlouhlá 8, 30, **50**, 87, 101
jantarovka úhledná 30, **51**, 87, 101, 115
jantaříčka obecná 30, **50**, 87, 101, 116
jehlovka hladká 9, 29, **32**, 85, 91, 92

K

kalonoska chlumní 11, 29, **44**, 85, 100
keřnatka vrásčitá 31, **76**, 87, 109, 117
keřovka plavá 8, 31, **75**, 86, 88, 108
kuželík drobný 8, 30, **54**, 55, 86, 103
kuželík tmavý 30, **55**, 103

M

mnohozubka evropská 29, **48**, 89, 101
modranka karpatská 11, 30, **65**, 85, 89, 92, 93, 106

N

nábělka karpatská 11, 31, **78**, 89, 92, 109
nádolka nadmutá 8, 11, 30, **49**, 86, 89, 92, 101

O

oblovka drobná 29, **34**, 87, 91, 92, 116
oblovka lesklá 8, 11, 29, **34**, 86, 88, 91, 92, 113
ostnatka trnitá 29, **38**, 85, 91, 98
ostroústka bezzubá 29, **39**, 87, 99

P

páskovka keřová 11, 31, **83**, 86, 88, 90, 92, 111
páskovka žíhaná 9, 11, 31, **84**, 87, 91, 111, 116, 117
plamatka lesní 11, 31, **82**, 86, 88, 111
plzák hajný 31, **75**, 85, 108
plzák hnědý 11, 31, **73**, 86, 108
plzák lesní 31, **74**, 86, 108
plzák obecný 31, **72**, 88, 107
plzák španělský 31, **74**, 88, 93, 108
plzák žlutopruhy 11, 31, **73**, 88, 107
plžice štíhlá 30, **64**, 89, 93, 106
plžík žlutý 31, **66**, 86, 90, 92, 106
podkornatka jižní 31, **67**, 86, 94, 106
podkornatka žíhaná 11, 31, **67**, 85, 106

Ř

řasnatka břichatá 11, 29, **46**, 86, 88, 90, 92, 100
řasnatka lesní 11, 29, **45**, 85, 100
řasnatka nadmutá 29, **46**, 86, 89, 92, 100

S

síměnka nejmenší 11, 29, **33**, 87, 92, 115, 116
síměnka trojzubá 29, **33**, 87, 92, 115, 116
sítovka blyštivá 11, 30, **59**, 85, 104
sítovka čistá 30, **60**, 85, 88, 91, 104
sítovka podhorská 30, **58**, 85, 91, 104
sítovka suchomilná 8, 30, **59**, 86, 88, 104
skalnatka lepá 6, 9, 11, 31, **82**, 85, 89, 92, 111
skelnatka drnová 9, 11, 30, **61**, 89, 90, 92, 105
skelnatka hladká 9, 11, 30, **62**, 86, 105
skelnatka stlačená 30, **61**, 85, 91, 105
skelnatka západní 30, **62**, 88, 105
skelnatka zemní 30, **63**, 87, 91, 105
skelnička karpatská 30, **58**, 85, 89, 90, 91, 92, 93, 104, 112
skelnička průhledná 8, 30, **57**, 86, 103
skelnička průzračná 11, 30, **57**, 85, 103
skelnička stažená 30, **56**, 86, 103
skleněnka průsvitná 11, 30, **55**, 86, 88, 91, 103, 113
sklovatka krátkonohá 30, **63**, 85, 91, 105, 112
sklovatka rudá 11, 30, **64**, 85, 106
slimáček **68**
slimáček balkánský 31, **71**, 86, 107
slimáček evropský 31, **71**, 87, 107
slimáček hladký 11, 31, **68**, **69**, 87, 107
slimáček lesní 31, **69**, 86, 107
slimáček polní 11, 31, **68**, 87, 88, 106
slimáček sítkovaný 31, **70**, 88, 107
slimáček světlý 31, **70**, 86, 107

slimáčník táhlý 30, **56**, 85, 103
 slimák největší 11, 31, **66**, 89, 106
 slimák popelavý 11, 30, **65**, 86, 88, 106
 soudkovka žebernatá 29, **35**, 86, 97
 srstnatka huňatá 8, 31, **78**, 87, 89, 92, 109
 srstnatka chlupatá 31, **77**, 89, 109
 sudovka skalní 7, 8, 11, 29, **35**, 89, 90, 97
 suchomilka obecná 11, 31, **79**, 87, 110

T

tmavoretká bělavá 31, **77**, 87, 109
 trojlaločka pyskatá 9, 11, 31, **76**, 85, 90, 92, 108
 trojzubka stepní 8, 9, 29, **43**, 87, 92, 100

U

údolníček drobný 11, 29, **38**, 86, 88, 91, 98, 113, 116
 údolníček šikmý 29, **37**, 86, 98
 údolníček žebernatý 8, 29, **37**, 87, 98

V

vlahovka karpatská 8, 11, 31, **81**, 86, 89, 91, 92, 110,
 116
 vlahovka narudlá 11, 31, **80**, 85, 88, 110, 116
 vrásenka okrouhlá 11, 30, **53**, 86, 88, 90, 92, 102, 117
 vrásenka orlojovitá 30, **52**, 85, 102
 vrásenka pomezní 8, 9, 30, **53**, 85, 91, 102
 vrkoč bažinný 29, **41**, 85, 87, 91, 99
 vrkoč lesní 8, 29, **41**, 85, 99
 vrkoč malinký 11, 29, **42**, 87, 88, 91, 99, 113, 116
 vrkoč mnohozubý 7, 29, **40**, 87, 99
 vrkoč rýhovaný 29, **42**, 87, 99
 vrkoč útlý 7, 29, **40**, 85, 87, 91, 99, 116
 vřetenatka obecná 11, 29, **48**, 86, 88, 101, 117
 vřetenatka šedivá 11, 30, **49**, 85, 91, 92, 101, 112
 vřetenovka hladká 11, 29, **44**, 85, 88, 100
 vřetenovka rovnoústá 9, 11, 29, **45**, 86, 100

Z

závornatka drsná 8, 9, 11, 29, **47**, 89, 100
 závornatka kyjovitá 9, 29, **47**, 86, 100
 zemounek lesklý 30, **54**, 87, 102
 zrnovka mechová 7, 11, 29, **36**, 87, 88, 97
 zubouстка trojzubá 11, 31, **83**, 85, 88, 111

Ž

žihlobytka stinná 31, **81**, 86, 110
 žitovka obilná 8, 9, 29, **36**, 87, 91, 92, 97, 114